

Суботні біблійні

УРОКИ

*Управителі в
останні дні (II)*

Том 98, №4
Жовтень – грудень 2022 року

Суботні біблійні уроки

Управителі в останні дні (II)

*Жовтень – грудень
2022 року*

Зміст

1. Творець та Власник	7
2. Головний Дарувальник	14
3. Усе на вітар	21
4. Як для Господа	28
5. Час та вічність	35
6. Любов до грошей	42
7. Скарб на Небесах	48
8. Десятина та першоплід	54
9. Пожертвування подяки та турбота про бідних	61
10. Боже сховище – Його Церква	68
11. Фінансування Божої роботи	75
12. Біблійні принципи фінансування	81
13. Завершуючи роботу	88
14. Наша остання можливість	94

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2022. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 ***Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

---

Літературний відділ Української Унії:

58018 м. Чернівці-18, п/с 864

Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64

Інтернет: <http://www.asdrd.org>

Електронна пошта: sdarm_LO@i.ua

You Tube: SDARM UA

Передмова

Часу обмаль! Уже понад 160 років ця стара планета готова до повернення Христа на хмарах слави. На чому маємо ми зосередитися у цей останній час? Звичайно ж, на Небесному Ханаані і на тому, як приготувати себе та інших для того, щоб бути там.

Головною темою дослідження цього кварталу є продовження теми «Управителі в останні дні». Коли Ісус був на землі, Він зустрів людину, яка заявляла про те, що дотримується всіх Десяти Заповідей від юності своєї. *«Ісус же поглянув на нього з любов'ю, і промовив йому: «Одного бракує тобі: іди, розпродай, що маєш, та вбогим роздай, – і матимеш скарб ти на небі! Потому приходи та й іди вслід за Мною, узявши хреста» (Від Марка 10:21).*

Чи збираємо ми скарб на Небі? Чи, подібно до цього юнака, ми зовні дотримуємося Десяти Заповідей, але не служимо Господу від щирого серця? Усе, що Бог дав нам, належить Йому, і ми повинні все передбачити, перш ніж закінчиться час випробування. Однак «без послуху і безкорисливої любові найбагатші дари Господарю всього є надто мізерними і не можуть бути прийнятні». – *Свідectва для Церкви. – Т.3. – С.57.* Божа мета полягає в тому, щоб Його діти перемогли егоїзм і виконали Його план евангелізації Землі. Він тепер готує народ до виконання цієї роботи, і вона буде завершена, незалежно від того, чи скористається кожен привілеєм узяти в ній участь.

«Бог закликає людей сповістити застереження світові, зануреному в сон, і який став мертвим через провини та гріхи. Він вимагає добровільних жертв від тих, хто щиро бажає працювати, хто обтяжений турботою про душі, аби вони не загинули, але мали вічне життя. Сатана грає у гру життя з душами людей. Він намагається утримати кошти, щоб вони не були використані на розвиток місіонерських установ. Чи повинні ми перебувати у незнанні щодо його намірів? Чи маємо ми дозволяти йому притупляти наші почуття?» – *Там саме. – Т.6. – С.446.*

«Для чого нам накопичувати скарби? Щоб вони були спалені вогнем останнього дня? Невже ми відкладатимемо золото і срібло, щоб вони були свідками проти нас на суді і поїдали наше тіло, як вогонь? Невже ми міцно триматимемося наших володінь, доки вони не потраплять до рук наших ворогів? Настає час, коли ті, хто дотримуються заповідей, не зможуть ні купити, ні продати. Навіщо тоді нам потрібні будуть будинки та землі, банківські рахунки та товари? Зараз час помістити свої скарби туди, де вони вічно можуть бути в безпеці... Те, що ми віддаємо на Божу справу, стає нашим навіки. Христос промовляє: *«Складайте ж собі скарби на небі» (Від Матвія 6:20).* Тільки вони, з усього, чим ми володіємо, насправді є нашими. Настане час, коли усе, що збираємо на землі, ми будемо змушені залишити. Тільки те, що віддаємо Христу, ми зможемо взяти з собою у вічність». // *Рев'ю енд Геральд, 6 грудня 1887 року.* [Виділено автором].

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 1 жовтня 2022 року **ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДУХОВНОГО** **ЦЕНТРУ БОЛІВІЙСЬКОЇ УНІЇ**

Болівія – це країна в центральній-західному регіоні Південної Америки, яка не має виходу до моря, а межує на півночі і сході з Бразилією, на півдні – з Парагваєм і Аргентиною, а на заході – з Чилі та Перу. Незважаючи на те, що Болівія розташована в тропічній зоні, вона має широкий діапазон температур через різну висоту над рівнем моря – від типової температури екваторіальних низин до арктичного холоду.

Площа Болівії становить 1099 мільйонів км² і на її території проживає близько 11,5 мільйонів людей.

Населення Болівії багатокультурне; основна мова – іспанська (88,4%), яка для більшості жителів є рідною, за нею йдуть ще інші мови аборигенних народів: кечуа (25%), аймара (11%), гуарані (1%) та інші (4%), включаючи 34 додаткові тубільні мови.

Сьогодні Болівія є світською державою, яка гарантує своєму народові свободу віросповідання. Звістка АСДРР прийшла сюди у 1940-х роках. Протягом багатьох років робота швидко розвивалася, у рамках Південноамериканської Унії разом з Аргентиною, Чилі, Парагваєм та Уругваєм.

До 1994 року робота в Болівії просунулася настільки, що це призвело до організації окремої Унії – Болівійської Унії, – яка розпочала свою діяльність у місті Санта-Крус-де-ла-Сьєрра. У міру розвитку роботи, тепер ми бачимо потребу в будівництві нового Духовного та адміністративного Центру в місті Кочабамба. З цією метою брати та сестри разом з Болівійською Унією радою отримали велику ділянку землі, яку один з наших братів щедро пожертвував спеціально для цього проєкту.

Для того щоб спорудити будівлю, нам потрібна люб'язна допомога наших братів та сестер з усього світу. Ми заздалегідь вдячні за ваш щедрий внесок у розвиток Божої справи тут, у Болівії. Ми серед тих, про кого написано: «У католицьких країнах Європи та Південної Америки, в Китаї та Індії, на морських островах – в усіх темних куточках землі Бог має Своїх вибраних дітей, котрі, наче зорі на небі, сяятимуть серед темряви світу, відкриваючи нечестивим людям перетворюючу силу послуху Його Закону». – *Пророки і царі. – С.188, 189.*

Будь ласка, простягніть свою руку допомоги сьогодні. Нехай Господь благословить вас!

Ваші брати та сестри з Болівійської Унії

Творець і Власник

«Достойний Ти, Господи й Боже наш, прийняти славу, і честь, і силу, бо все Ти створив, із волі Твоїї існує та створене [все]» (*Об'явлення 4:11*).

«Єгова, Одвічний, Той, Котрий існує Сам у Собі, Джерело життя і Вседержитель; лише Він гідний найвищої пошани і поклоніння». – *Патріархи і пророки*. – С.305.

Додаткові матеріали для вивчення:

Вибрані вісті. – Кн.1. – С.290-295.

Неділя

25 вересня

1. ТВОРЕЦЬ І ХРАНИТЕЛЬ

а. Що ми повинні усвідомити, споглядаючи величну красу творіння?

Псалом 19:2-4: «²Небо звіщає про Божю славу, а про чин Його рук розповідає небозвід. ³Оповідує день днєві слово, а ніч ночі показує думку, – ⁴без мови й без слів, не чутий їхній голос»; *Ісаї 40:18, 21, 22, 26*: «¹⁸І до кого вподобите Бога, і подобу яку ви поставите поруч із Ним?.. ²¹Хіба ви не знаєте, чи ви не чули, чи вам не сповіщено здавна було, чи ви не зрозуміли підвалин землі? ²²Він Той, Хто сидить понад кругом землі, а мешканці її – немов та сарана. Він небо простяг, мов тканину тонку, і розтягнув Він його, мов намета на мешкання... ²⁶Підійміть у височину ваші очі й побачте, хто те [все] створив? Той, Хто зорі виводить за їхнім числом [та] кличе ім'ям їх усіх! І ніхто не забудеться через всесильність та всемогутність Його».

«[Псалом 19:2-4 цитується]. Деякі люди вважають, що великі явища, котрі відбуваються в природі, є Богом. Це зовсім не так. Усі ці чудеса, що здійснюються на небесах, відбуваються лише за Його наказом. Усі вони служать Господу. Бог є Володарем, так само як і Творцем усього, що існує». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.293, 294.

б. Який аспект Божої всемогутності стосується нас щоденно?

Дії 17:24-29: «²⁴Бог, що створив світ і все, що в ньому, бувши Господом неба й землі, проживає не в храмах, рукою збудованих, ²⁵і Він не вимагає служіння рук людських, ніби в чомусь Він мав би потребу, бо Сам дає всім і життя, і дихання, і все. ²⁶І весь людський рід Він з одного створив, щоб замешкати всю поверхню землі, і призначив окреслені доби й границі замешкання їх, ²⁷щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас. ²⁸Бо ми в Нім живемо, і рухаємось, і існуємо, як і деякі з ваших поетів казали: «Навіть рід ми Його!» ²⁹Отож, бувши Божим [тим]

родом, не повинні ми думати, що Божество подібне до золота, або срібла, чи до каменю, твору мистецтва чи людської вигадки».

«Фізичний організм людини знаходиться під наглядом Бога; але це не схоже на годинник, який налаштований на роботу і повинен йти сам по собі. Серце б'ється удар за ударом, дихання змінює подих, але в цілому організм – під Божим контролем... Кожне серцебиття, кожен подих повністю залежить від Того, Хто вдихнув у ніздрі Адама дихання життя – дихання Всюдисущого Бога, великого «Я Є». – Там саме. – С.294, 295.

1. Які факти показують те, що наш Творець є також нашим Хранителем, Котрий підтримує нас?

Понеділок

26 вересня

2. ГІДНИЙ ПОШАНИ

а. Які факти показують, що Бог єдиний заслуговує на наше постійне поклоніння? Псалм 33:6-9: «⁶Словом Господнім учинене небо, а подихом уст Його все його військо. ⁷Воду морську збирає Він, мов би до міху, безодні складає в коморах. ⁸Буде боятися Господа ціла земля, всі мешканці всесвіту будуть лякатись Його, ⁹бо сказав Він – і сталося, наказав – і з'явилось»; **Єремій 10:9-13:** «⁹Срібна бляха з Тарішшу привезена, золото ж з Офіру, праця майстра й руки золотарської, блакить та пурпура – їхня одіж, усі – вони праця мистців. ¹⁰А Господь – Бог правдивий, Він – Бог Живий та Цар вічний! Від гніву Його затрясється земля, і не знесуть Його гніву народи. ¹¹Отак їм скажіть: «боги, що неба й землі не вчинили, погинуть з землі та з-під неба цього!» ¹²Своєю Він силою землю вчинив, Своєю премудрістю міцно поставив вселенну, і небо напнув Своім розумом. ¹³Як голос Його забринить – у небесах шумлять води, а коли підіймає Він хмари із краю землі, коли блискавки чинить дощем та вітер виводить з криївок Своїх».

«Божі вимоги стосовно того, щоб Йому поклонялися і шанувували Його над язичницькими богами, зумовлені тим, що Він – Творець, а всі інші істоти своїм існуванням завдячують Йому». – Патріархи і пророки. – С.336.

«Божество підкріплює Своєю силою все, що було Ним створене. Та сама рука, яка підтримує гори та врівноважує їх у положенні, керує світами в їхній загадковій ході навколо Сонця...

Бог створює матерію, надає їй властивостей, необхідних для здійснення Його планів. Він використовує Свою силу для зростання рослинності. Він посилає росу, дощ і сонячне світло, щоб зелень росла і покрила своїм килимом землю, щоб кущі та плодові дерева вкрилися бруньками, зацвіли та принесли плоди». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.294.

б. Які запитання повинні наповнювати нас благоговінням перед Богом? Йова 11:7: «Чи ти Божу глибину дослідив, чи знаєш ти аж до кінця Все-

могутнього?»); **Йова 38:1-7**: «¹Тоді відповів Господь Йову із бурі й сказав: ²«Хто то такий, що затемнює раду словами без розуму? ³Підпережи но ти стегна свої, як мужчина, а Я буду питати тебе, – ти ж Мені поясни! ⁴Де ти був, коли землю основував Я? Розкажи, якщо маєш знання! ⁵Хто основи її поклав, чи ти знаєш? Або хто розтягнув по ній шнур? ⁶У що підстави її позапушувані, або хто поклав камінь наріжний її, ⁷коли разом співали всі зорі поранні та радісний окрик здіймали всі Божі сини?».

Яким чином благоговіння до нашого Творця може вплинути на наше спасіння?

«Божественне Натхнення ставить багато запитань, на які не в змозі дати відповідь навіть наймудріші та великі вчені. Ці запитання були поставлені не для того, щоб припустити, що ми можемо на них відповісти, а щоб таким чином привернути нашу увагу до глибоких таємниць Бога і навчити нас тому, що наша людська мудрість обмежена; що в нашому повсякденному житті є речі, які стоять вище за наше розуміння; що цілі та судження Бога йдуть далеко за межі нашого уявлення; що Його мудрість – незмірна. Якщо Він і відкриває Себе людині, то вкриває Себе густою хмарою таємниці.

Божа мета полягає в тому, щоб приховати про Себе більше, ніж Він відкриває людині. Якби люди могли повністю зрозуміти шляхи та справи Бога, тоді вони не повірили б у те, що Він безмежний. Людина не здатна зрозуміти Його в Його мудрості, розумі та цілях. «Недосліджені дороги Його!» (До римлян 11:33). Його любов неможливо пояснити природними законами. Якби це можна було зробити, то ми не вважали б, що Йому можна довірити інтереси наших душ. Скептики відмовляються вірити, тому що їхній обмежений розум не в змозі зрозуміти безмежну силу, через яку Бог являє Себе людям. Навіть механізм людського організму неможливо повністю зрозуміти; він представляє таємниці, які ставлять у глухий кут навіть найрозумніших людей». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.3. – С.1141.*

2. Чому тільки Бог гідний поклоніння?

Вівторок

27 вересня

3. ІСТИННЕ ВОЛОДІННЯ

- а. Що Бог завжди бажав, щоб ми розуміли щодо володіння власністю?**
Псалом 50:7, 10-12: «⁷Слухай же ти, Мій народе, бо буду [ось] Я говорити, Ізраїлеві, і буду свідчить на тебе: Бог, Бог твій Я!.. ¹⁰Бо [належить] Мені вся лісна звірина та худоба із тисячі гір, ¹¹Я знаю все птаство гірське, і звір польовий при Мені! ¹²«Якби був Я голодний, тобі б не сказав, – бо Моя вся Вселенна й усе, що на ній!».

«З допомогою цієї системи добровільних приношень Господь бажав навчити Ізраїля, що Він має бути першим у всьому; а також нагадати, що їхні поля, череди

й отари належать Йому; що саме Він посилав їм сонячне світло і дощ для дозрівання врожаю. Усе, чим вони володіли, належало Йому». – *Дії апостолів*. – С. 337.

«Наші тіла належать Богові. Він заплатив ціну за викуплення і тіла, і душі. «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – то храм Духа Святого, що живе в вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в дусі своєму, що Божі вони!» (1 до коринтян 6:19, 20). «А тіло не для розпустити, але для Господа, і Господь для тіла» (вірш 13). Творець слідкує за людським організмом, підтримуючи його функціонування. Якби не Його постійна турбота, то пульс би не бився, серце перестало б працювати і мозок не виконував би своєї ролі». – *Поради щодо здоров'я*. – С. 586.

6. Наскільки великі Божі володіння? Псалом 24:1, 2: «¹ Псалом Давидів. Господня земля, і все, що на ній, вселенна й мешканці її, ²бо заклав Він її на морях, і на річках її встановив»; **Повторення Закону 10:14:** «Тож [належить] Господеві, Богу твоєму, небо, і небо небес, земля й усе, що на ній».

Що це означає для нас? Об'явлення 4:11: «Достойний Ти, Господи й Боже наш, прийняти славу, і честь, і силу, бо все Ти створив, із волі Твоєї існує та створене все!».

«Зрозумій, що у Всесвіті всього один Господар, і кожна людина, так само як і її час, інтелект, здібності та кошти, належить Тому, Хто заплатив викуп за її душу. Бог має повне право на наше постійне служіння та найкращі почуття. Твоїм критерієм має бути Божя воля, а не власні насолоди». – *Вибрані вісті*. – Кн. 2. – С. 137.

«Ми не повинні забувати про те, що ми служимо Богові і що ми належимо Йому, а також увесь світ належить Йому. Хоча всі ми вбогі і нездатні на вчинення великих справ, Господь закликає кожну душу проявляти самозречення у цей скрутний час і вміти давати, не з небажанням, не вимушено, але з радісною вдячністю за Божий невимовний дар». // *Рев'ю енд Геральд, 21 серпня 1894 року*.

«Людина, яка постійно усвідомлює те, що вона перебуває саме в таких стосунках з Богом, не буде наповнювати свій шлунок їжею, котра догоджає її апетиту, але завдає шкоди органам травлення. Такі люди не зашкодять Божій власності, потураючи неправильним звичкам у їжі, питві чи одязі. Вони проявлять велику турботу про людський організм, усвідомлюючи, що повинні робити це заради співпраці з Богом. Бог бажає бачити людей здоровими, щасливими та корисними. Але щоб це відбулося у їхньому житті, вони повинні підкорити свою волю Божій волі». – *Виховання дітей*. – С. 399.

3. Як ми повинні реагувати, коли думаємо про те, що все належить Богові і що Він довірив людям володарювання землею?

Середа

28 вересня

4. ХТО ПАНУЄ?

а. Кому Бог довірив управління Своїми земними володіннями?

Буття 1:26-28: «²⁶І сказав Бог: «Створімо людину за образом Нашим, за

подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі». ²⁷І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх. ²⁸І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: «Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!».

Чому це честь для людства? Псалом 8:1-10: «¹[Для диригента хору. На інструменті гатійським. Псалом Давидів.] ²Господи, Владико наш, – яке [то] величне на цілій землі Твоє Імення, – Слава Твоя понад небесами! ³З уст дітей й немовлят учинив Ти хвалу ради Своїх ворогів, щоб знищити противника й месника. ⁴Коли бачу Твої небеса – діло пальців Твоїх, місяця й зорі, що Ти встановив, – ⁵то що є людина, що Ти пам'ятаєш про неї, і син людський, про якого Ти згадаєш? ⁶А проте вчинив Ти його мало меншим від Бога, і славою й величчю Ти коронуєш його! ⁷Учинив Ти його володарем творива рук Своїх, все під ноги йому вмістив: ⁸худобу дрібну та биків, їх усіх, а також степових звірів диких, ⁹птаство небесне та риби морські, і [все], що морськими дорогами ходить! ¹⁰Господи, Боже наш, – яке [то] величне на цілій землі Твоє Імення!».

«Той, Хто створив зоряні світи вгорі та мистецьки забарвив польові квіти, Хто сповнив небо й землю чудесними ознаками Своєї сили, підійшовши до завершення Своєї славної справи і вирішивши поставити володаря над прекрасною Землею, подбав про те, щоб створена Ним істота була гідною руки, котра дала їй життя. Родовід людства, яким його подає Богом натхненне Слово, пов'язує походження людського роду не з мікроорганізмами на певній стадії розвитку, молюсками та членистоногими, а з Великим Творцем. Адам – «син Божий» (див. Від Луки 3:38), незважаючи на те, що був створений з пороку земного». – Патріархи і пророки. – С.45.

б. Чим ошуканець хвалився перед Христом через падіння Адама?

Від Луки 4:5, 6: «⁵І він вивів Його на гору [високу], і за хвилину часу показав Йому всі царства на світі. ⁶І диявол сказав Йому: «Я дам Тобі всю оцю владу та їхню славу, бо мені це передане, і я даю, кому хочу, її».

в. Коли повністю відновиться панування Христа на цій планеті?

Даниїла 7:13, 14, 26, 27: «¹³Я бачив у видіннях ночі, аж ось разом з небесними хмарами йшов ніби Син Людський, і прийшов аж до Старого днями, і Його підвели перед Нього. ¹⁴І Йому було дане панування й слава та царство, і всі народи, племена та язики будуть служити Йому. Панування Його – панування вічне, яке не спиниться, а царство Його не буде зруйноване... ²⁶Та засяде суд, і скинуть його панування, щоб [його] знищити та вигубити аж до кінця. ²⁷А царство, і панування, і велич царств під усім небом буде дане народові святих

Всевишнього. Його царство [буде] царство вічне, а всі панування – Йому будуть служити й будуть слухняні»; Михея 4:8: «А ти, башто Черідна, підгірку Сіонської доньки, прийде до тебе і дійде старе панування, царювання для донечки Єрусалиму»; Об'явлення 11:15: «І засурмив сьомий Ангол, – і на небі зчинились гучні голоси, що казали: «Перейшло панування над світом до Господа нашого та до Христа Його, – і Він зацарює на вічні віки!».

«Заявляючи Христові, що слава цього світу належить йому і кому він хоче, тому й дає її, сатана говорив лише частину правди, силкуючись таким чином зміцнити план зваблювання. Обманом сатана привласнив владу Адама, проте Адам був на Землі лише намісником Творця. Він не був незалежним володарем. Земля належить Богові; Він же віддав усе Своєму Синові. Адам мав бути володарем землі, підлеглим Христові. Коли ж влада перейшла від Адама до рук сатани, Христос залишався законним Царем планети. Тому і сказав Господь Навуходоносорові: *«Над людським царством панує Всевишній, і кому схоче, дає його, і низького з людей ставить над ним»* (Даниїла 4:14). Сатана може проявляти незаконно привласнену владу лише тією мірою, яку визначає йому Бог». – *Бажання віків*. – С.129, 130.

«Христос, як сказав пророк Даниїл, отримає від Старого днями на небесах *«панування й славу та царство»* (Даниїла 7:14). Він отримає Новий Єрусалим, столицю Свого Царства, *«приготований, як невіста, прикрашена для чоловіка свого»* (Об'явлення 21:2). Приймавши Царство, Він прийде у славі Своїй, як Цар над царями і Пан над панами, для спасіння Свого народу, котрий має сісти *«з Авраамом, Ісааком та Яковом»* за трапезою Його в Царстві Його (див. Від Матвія 8:11; Від Луки 22:30), щоб взяти участь у шлюбній вечері Агнця». – *Велика боротьба*. – С.427.

4. Що ми повинні зрозуміти про владу, узурповану сатаною?

Четвер

29 вересня

5. ДОВІРЕНЕ УПРАВЛІННЯ

а. Коли нам довірена якась міра панування – велика чи мала, до якого умовляння ми повинні прислухатися? *Повторення Закону 8:11-18: «¹¹Стережися, щоб не забув ти Господа, Бога свого, не пильнуючи Його заповідей, і законів Його, і постанов Його, що я сьогодні наказую тобі, ¹²щоб, [коли] ти будеш їсти й наситишся і добрі доли будуватимеш, і осядеш [у них], ¹³а худоба твоя велика та худоба твоя мала розмножиться, і срібло та золото розмножаться тобі, і все, що твоє, розмножиться, ¹⁴то щоб не загордилося серце твоє, і щоб не забув ти Господа, Бога свого, що вивів тебе з єгипетського краю, з дому рабства, ¹⁵що веде тебе цією великою пустинею, яка збуджує страх, [де] вуж, сараф, і скорпіон, і висохла земля, де немає води; що Він випроваджує тобі воду з крем'яної скелі, ¹⁶що в пустині годує тебе манною, якої не знали батьки твої, щоб упокорити тебе, і щоб випробовувати тебе,*

щоб чинити тобі добро наостанку,¹⁷ щоб ти не сказав у серці своїм: «Сила моя та міць моєї руки здобули мені цей добробут». ¹⁸І будеш ти пам'ятати Господа, Бога свого, бо Він Той, що дає тобі силу набути потугу, щоб виконати Свого заповіта, якого присягнув Він батькам твоїм, як дня цього».

«Нам слід вважати себе управителями Божим майном, а Бога – головним Власником, Котрому ми повинні віддати належне Йому, коли Він цього вимагатиме». – Свідoctва для Церкви. – Т.4. – С.480, 481.

б. Яка звістка має особливу силу в ці останні дні, безпосередньо перед поверненням нашого Господа? Від Луки 19:11-13: *«¹¹Коли ж вони слухали це, розповів Він їще одну притчу, бо Він був недалеко від Єрусалиму, вони ж думали, що об'явиться Боже Царство тепер. ¹²Отож Він сказав: «Один чоловік, роду славного, відправлявся в далеку країну, щоб царство прийняти й вернутись. ¹³І покликав він десятьох своїх рабів, дав їм десять мін, і сказав їм: «Торгуйте, аж поки вернуся»».*

«Бог називає нас слугами, а це означає, що ми найняті Ним виконати певну роботу та нести певну відповідальність. Він позичив нам капітал для вкладень. Це не **наша** власність, і ми засмучуємо Бога, коли накопичуємо Божі блага або витрачаємо їх, як нам заманеться...

Кожен талант, який повертається до Господа, Він уважно розгляне. Вчинки і доручення Божих рабів ніхто не вважатиме маловажливим. Справа кожного уважно розглядатиметься, і від кожного вимагатиметься звіт за використання довірених йому талантів, незалежно від того, пустив він їх у справу чи зловжив ними. Нагорода буде пропорційна тому, як були використані таланти. Покарання буде відповідати кількості зловживаних талантів...

Таланти зосереджені в наших руках. Чи використовуємо ми їх на Божу славу чи зловживаємо ними? Ми в змозі пустити їх в обіг сьогодні, але завтра час нашого випробування може закінчитися, і наш рахунок буде назавжди закритий». – Там саме. – Т.2. – С.668. [Виділено автором].

П'ятниця

30 вересня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які факти показують те, що наш Творець є також нашим Хранителем, Котрий підтримує нас?
2. Чому тільки Бог гідний поклоніння?
3. Як ми повинні реагувати, коли думаємо про те, що все належить Богові і що Він довірив людям володарювання землею?
4. Що ми повинні зрозуміти про владу, узурповану сатаною?
5. Яка спокуса приходить, коли нам довірені блага?

Головний Дарувальник

«Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світлil, що в Нього нема перемiни чи тiнi вiдмiни» (Якова 1:17).

«Бог є любов. Як вiд сонця виходять променi світла, так вiд Нього випромiнюється до всього Його творiння любов, радiсть i світло. Богovi властиво давати, i все Його життя є виявом безкорисливої любовi». – *Блаженства, промовленi на горi.* – С.77.

Додатковi матерiали для вивчення:

Поради щодо управлiння ресурсами. – С.72.

Дивовижна Божа благодать. – С.62.

Недiля

2 ЖОВТНЯ

1. ВiДМiННi РИСи БОЖОГО ХАРАКТЕРУ

а. Надiливши людство життям, що ще дарував Бог? Буття 2:7, 15: «⁷І створив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у нiздри її, – і стала людина живою душею... ¹⁵І взяв Господь Бог людину, і в еденському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала».

Чому це є благословенням для нас? Екклесiаста 5:12, 18: «¹²Є лихо бо-люче, я бачив під сонцем його: багатство, яке бережеться його власниковi на лихо йому... ¹⁸Також кожна людина, що Бог дав їй багатство й мастку, і владу їй дав споживати із того, та брати свою частку та тішитися своiм трудом, – то це Божий дарунок!».

«Адам не проводив днi у ледарствi. Щойно вiн був створений, йому було доручено роботу. Вiн мав знайти покликання і щастя в тому, щоб оберiгати створене Богом, а нагородою за працю його потреби щедро задовольнялися плодами Еденського саду». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.273, 274.

б. Якi щоденнi докази вiдкривають велику Божу любов до нас?

Псалом 36:6-10: «⁶Господи, – аж до небес милосердя Твоє, аж до хмар Твоя вiрнiсть, ⁷Твоя справедливiсть – немов гори Божi, Твої суди – безодня велика, людину й худобу спасеш Ти, Господи! ⁸Яка дорога Твоя милiсть, о Боже, і ховаються людські сини в тiнi Твоїх крил. ⁹вони з ситостi дому Твого на-поюються, і Ти їх напуваєш з потоку Своїх солодоцiв, ¹⁰бо в Тебе джерело життя, в Твоiм свiтлi побачимо свiтло!»; **Плач Єремiї 3:22, 23:** «²²[Це] милiсть Господня, що ми не погнули, бо не покiнчилось Його милосердя, – ²³нове воно кожного ранку, велика [бо] вiрнiсть Твоя!»; **Дiї 14:17:** «Але не зоставив

Себе Він без свідчення, добро чинячи: подавав нам із неба дощі та врожайні часи, та наповнював їх жею й radoщами серця наші».

«Ми в боргу перед [Богом] за кожен мить нашого існування та за всі radoщі життя». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.17.

«Господь дає Своє життя деревам і виноградинам, що Ним створені. Його Словом може бути збільшене або зменшене плодоношення землі. Якби люди відкрили свій розум, аби зрозуміти зв'язок між природою і Богом природи, вони визнали б силу Творця. Без життя, яке дарує Бог, природа б загинула. Усе творіння залежить від Нього. Він наділяє життєдайними силами все, що створює природа. Деревя, що гнуться під вагою плодів, ми повинні сприймати як Божий дар, ніби Він Сам дав плід у наші руки». – *Звеличуйте Ісуса Христа.* – С.62.

1. Назвіть деякі прості дари Бога, що даровані нам ще з днів Едену.

Понеділок

3 жовтня

2. НАЙБІЛЬШИЙ ДАР

а. Який дар є найбільшим з Божих дарів? Від Івана 3:16: *«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне»; До ефесян 2:4-7:* *«⁴Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, ⁵і нас, що мертві були через прогріхи, оживив разом із Христом, – спасені ви благодаттю, – ⁶і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних [місяцях] у Христі Ісусі, ⁷щоб у наступних віках показати безмірне багатство благодаті Своєї в доброті до нас у Христі Ісусі».*

«Скарб Євангелії – Дорога, Правда і Життя – Ісус, був серед [юдейського народу], але вони відкинули найбільший Дар, який тільки могло дати їм Небо». – *Начотні уроки Христа.* – С.105.

«Серце Боже переповнене любов'ю до Його дітей на землі, яка сильніше за смерть. Віддавши Свого Сина, Він віддав нам усі скарби Неба в одному дарі. Життя, смерть і заступництво Спасителя, служіння ангелів, заклики Духа, турбота Отця, Котрий діє над усіма і через усіх, повсякчасний інтерес небожителів – усе це заради спасіння людства». – *Дорога до Христа.* – С.21.

«Христос купив нас ціною Своєї Власної Крові. Він заплатив за наше спасіння, і якщо ми приймаємо цей скарб, він стає нашим, посланим нам як дар Божий». – *Свідoctва для Церкви.* – Т.9. – С.245.

б. Коли ми слідуємо за Христом, який дар Отець обіцяє Своєму Синові? Від Івана 6:37-39: *«³⁷Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть. ³⁸Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене. ³⁹Оце ж воля Того, Хто послав Мене, – щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не стратив, але воскресив те останнього дня»; Від Івана 17:24:* *«Бажаю Я, Отче, щоб і ті, кого дав*

Ти Мені, там зо Мною були, де знаходжуся Я, щоб бачили славу Мою, яку дав Ти Мені, – бо Ти полюбив Мене перше закладин світу».

Чому цей факт має підбадьорити всіх? Якова 1:17, 18: *«¹⁷Усяке добре давання та дар досконалий походить згори від Отця світил, що в Нього нема переміни чи тіні відміни. ¹⁸Захотівши, Він нас породив словом правди, щоб ми стали якимсь первопочином творів Його».*

«Нам ніколи не зрозуміти, наскільки сильно Бог любить людей. Всесвіт наповнений доказами Його безмежної доброзичливості.

Христос заявляє про Свої права на увесь цей світ. Він сказав: *«Передає Мені все Мій Отець»* (Від Луки 10:22). *«Усе, що має Отець, то Моє»* (Від Івана 16:15). Усе на небі та на землі служить Йому. Великий дар Небесної любові не мав бути прихований у лоні Отчому. Христос мав дарувати його нужденним людям.

Христос сповнений благодаті та істини. Він – усе і в усьому. Отже, нехай жодна людина не приписує собі слави. Слава має бути віддана Божому Синові. Тепер і повік уся хвала належить Йому». – *Листи з Баттл-Кріку*. – С. 65.

«Оскільки ми – дар Отця і нагорода за Його працю, Ісус любить нас. Він любить нас як Своїх дітей. Дорогий читачу, Він любить і тебе! Саме Небо не може подарувати нам чогось більшого і кращого». – *Бажання віків*. – С. 483.

«Ти маєш привілей покластися на любов Ісуса в найповнішому, найвірнішому і найшляхетнішому значенні цього слова, сказати: Він любить мене, Він приймає мене; я довірятиму Йому, бо Він пожертвував заради мене Своїм життям. Ніщо так не розсіює сумніви, як постійні роздуми про характер Христа». – *Свідощтва для проповідників*. – С. 517.

2. Як найбільший Божий Дар охоплює взаємні стосунки?

Вікторок

4 жовтня

3. ХТО ТАКИЙ ХРИСТОС?

- а. Віддаючи шану Небесному Отцю як Творцю, що ми повинні також зрозуміти про Ісуса Христа? До євреїв 1:1-3:** *«¹Багато разів і багатьма способами в давнину промовляв був Бог до отців через пророків, ²а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина, що Його настановив за Наслідника всього, що Ним і віки Він створив. ³Він був сявом слави та образом істоти Його, тримав усе словом сили Своєї, учинив Собою очищення наших гріхів, – і засів на правці величності на висоті»; Від Івана 1:1-3:* *«¹Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово. ²Воно в Бога було споконвіку. ³Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього».*

«Якщо Христос створив усе, значить, Він існував перш за все. Про це говорить настільки ясно, що ні в кого не повинно виникати сумнівів. Христос був Богом у самій Своїй суті та у найвищому значенні цього слова. Він був з Богом споконвіку. Він був Всемогутнім Богом, благословенним навіки». – *Звеличуйте Ісуса Христа*. – С. 16.

«Христос, Слово, Однороджений від Бога, був одне з вічним Отцем – за природою, характером і намірами – єдина Особа у всьому Всесвіті, присвячена в усі плани й наміри Бога. Через Христа Отець створив усі Небесні істоти. *«Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престоли, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, – усе через Нього й для Нього створено»* (До колосян 1:16); усе Небо виявляло Христові таку ж відданість, як і Отцеві». – Велика боротьба. – С. 493.

б. На якій підставі Христос має право на наше поклоніння та учнівство?

До ефесян 3:9: «Та висвітлити, що то є зарядження таємниці, яка від віків захована в Бозі, Який створив усе»; До филип'ян 2:5-10: «⁵Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі! ⁶Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, ⁷але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, ⁸Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерти, і то смерти хресної... ⁹Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я, ¹⁰щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних».

«Найбільший Дар, який Бог міг дарувати людям, був даний в дарі Його улюбленого Сина. Апостол каже: *«Той же, Хто Сина Свого не пожалів, але видав Його за всіх нас, – як же не дав би Він нам із Ним і всього?»* (До римлян 8:32). Нічого більше не залишилось. Другого випробування ніколи не буде. Якщо невимовний Божий Дар не приведе людину до покаяння, то немає нічого, що змогло б вплинути на її серце. Немає іншої сили, яка б вплинула на її розум і пробудила її сприйнятливість. Увесь Божий характер був розкритий у Його Сині, увесь спектр можливостей Неба виявлений для прийняття людини у Сині Безмежного. Шлях повернення людини до Бога та Неба не має перешкод. Була виявлена неперевершена глибина любові Спасителя, і якщо цей прояв Божої любові до людських синів не зможе прихилити людей до Нього, то немає нічого, що змогло б це коли-небудь зробити». // *Ознаки часу, 30 грудня 1889 року.*

«Апостол Павло, під дією Святого Духа, пише про Христа, що *«усе через Нього й для Нього створено! А Він є перший від усього, і все Ним стоїть»* (До колосян 1:16, 17). Руки, які тримають світи у просторі, Руки, які підтримують упорядкований рух і невпинну діяльність у всьому Божому Всесвіті, – ці Руки були прибиті до хреста заради нас». – *Виховання. – С. 132.*

3. Чому для нас важливо зрозуміти, Ким насправді є Христос?

Середа

5 ЖОВТНЯ

4. НЕБЕСНИЙ ПРИНЦИП

а. Якого фундаментального поняття ми повинні навчитися з прикладу земного життя Христа? Від Луки 22:27 (остан. частина): «А Я серед вас, як службовець»; До євреїв 5:8: «І хоч Сином Він був, проте навчився послуху з того, що вистраждав був»; До євреїв 12:2, 3: «²Дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним,

перетернів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого. ³Тож подумайте про Того, хто перетернів такий перекир проти Себе від грішних, щоб ви не знемоглись, і не впади на душах своїх».

«Основа Плану спасіння – **жертва**. Ісус залишив Царський престол і збіднів заради нас, щоб ми могли збагатитися Його убозством. Усі, хто приймають це спасіння, куплене такою дорогою жертвою Божого Сина, повинні наслідувати приклад істинного Зразка. Христос – Наріжний Камінь, і ми маємо все будувати на цій Основі. Кожен повинен мати дух самозречення та самопожертви. Життя Христа на землі вирізнялося безкорисливістю, приниженням та жертовністю. І невже знайдуться люди, заради великого спасіння котрих Ісус зійшов з Небес, які здатні відмовитися іти за своїм Господом і розділяти Його самозречення і жертву?» – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.3. – С.387. [Виділено автором].

6. У якому розумінні ми повинні з радістю наслідувати приклад жертви Христа? 1 Петра 2:21: *«Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його»;*
До римлян 12:1, 2: *«¹Тож благодаю вас, браття, через Боже милосердя, – повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу, ²і не стосуйтеся до віку цього, але перемініться відмовою вашого розуму, щоб пізнати вам, що то є воля Божа, – добро, приємність та досконалість».*

«Христос пожертвував усім заради щастя людини, щоби дати їй можливість отримати Небо. Тепер настала черга грішної людини, показати, чим вона готова пожертвувати заради Христа, аби завоювати безсмертну славу. Ті, хто хоча б частково розуміють велич спасіння та його ціну, ніколи не нарікатимуть на те, що мають сіяти зі сльозами, що боротьба та самозречення – їхня християнська доля в цьому житті». – *Там саме*. – С.481.

«[Христос] залишив славу, владу та багатства, щоб спасти тих, котрі гинуть у гріху. Він принизив Себе до наших потреб, аби піднести нас до Небес. Для Його життя були характерні жертовність, самозречення та безкорислива благодійність. Він – наш Зразок. Чи брав ти Його за Приклад?». – *Там саме*. – Т.2. – С.549.

«Слова: *«І ви не свої? Бо дорого куплені ви» (1 до коринтян 6:19, 20)* повинні зберігатися в пам'яті, аби ми завжди визнавали Боже право на наші таланти, нашу власність, наш вплив і нас самих. Ми повинні навчитися того, як ставитися до цього Божого дару, в розумі, душі і тілі, щоб як викуплена Христом власність ми могли благодібно бездоганно служити Йому». – *Медичне служіння*. – С.276.

4. Який фундаментальний принцип є основою усього Плану спасіння?

5. ДАРОВАНА БЛАГОДАТЬ

а. Що таке благодать і чому вона важлива для нашого спасіння?

*До римлян 5:6-9: «⁶Бо Христос, коли ми були ще недужі, своїє пори помер за нечестивих. ⁷Бо навряд чи помре хто за праведника, ще бо за доброго може хто й відважитися вмерти. ⁸А Бог доводить Свою любов до нас [тим], що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками. ⁹Тож тим більше спасемося Ним від гніву тепер, коли кров 'ю Його ми виправдані»; **До ефесян 2:8, 9:** «⁸Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то – дар Божий, ⁹не від діл, щоб ніхто не хвалився».*

«Благодать – це незаслужена милість, і віруюча людина виправдовується незалежно від будь-яких заслуг з її боку, адже їй нема чого запропонувати Богові. Вона виправдовується через викуплення у Христі Ісусі, Котрий перебуває на Небесах як замісна Жертва за грішника і його Поручитель». – *Вибрані вісті.* – Кн.1. – С.398.

«Благодати [Спасителя] достатньо, аби підкорити гріх». – *Віра, якою я живу.* – С.87.

б. Як ми повинні реагувати на багату Божу благодать? *До ефесян 2:10:* «*Бо ми – Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували*»; **До Тита 2:11-14:** «¹¹Бо з'явилася Божя благодать, що спасає всіх людей, ¹²і навчає нас, щоб ми, відцуравшись безбожності та світських пожадливістей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішнім віці, ¹³і чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаси нашого Христа Ісуса, ¹⁴що Самого Себе дав за нас, щоб нас визволити від усякого беззаконства та очистити Собі людей вибраних, у добрих ділах запопадливих».

«Але хіба добрі справи нічого не означають? Хіба до грішника, який день у день безкарно грішить, Бог ставиться з такою ж прихильністю, що і до того, хто через віру в Христа намагається трудитися, не шкодуючи сил? Писання свідчить: «*Бо ми – Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували*» (До ефесян 2:10).

У Своєму Божественному Промислі та безмежній милості до людей Господь розпорядився, щоб добрі справи були винагороджені. Ми прийняті лише завдяки заслугам Христа, і справи милосердя і співчуття, які ми чинимо, є плодом віри і вони стають благословенням для нас, бо люди отримують відплату за свої діла.

Пахощі Христових заслуг роблять наші добрі діла прийнятними для Бога, і через благодать ми стаємо здатними творити добро, за яке Він винагороджує нас». – *Вибрані вісті.* – Кн.3. – С.199, 200.

«Усі ваші добрі справи не можуть спасти вас, але все ж таки ви не можете спастися без добрих справ. Кожна жертва, вчинена заради Христа, обернеться для вас вічним здобутком». – *Там саме.* – С.147.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Назвіть деякі прості дари Бога, що даровані нам ще з днів Едену.
2. Як найбільший Божий Дар охоплює взаємні стосунки?
3. Чому для нас важливо зрозуміти, Ким насправді є Христос?
4. Який фундаментальний принцип є основою усього Плану спасіння?
5. Як Божа благодать впливає на наше приготування до Неба?

Усе на віттар

«Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї!» (Це заповідь перша!)» (*Від Марка 12:30*).

«Усе єство – серце, душа, розум і сила – має бути використане для служіння Богові. Що тоді залишається непосвяченим Богові?» // *Рев'ю енд Геральд, 6 листопада 1900 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.266-269.

Неділя

9 жовтня

1. МОТИВ ДЛЯ СЛУЖІННЯ

а. Які аспекти учнівства часто не беруть до уваги багато хто з тих, котрі заявляють, що вони йдуть за Христом? Від Марка 8:34: *«І Він покликав народ із Своїми учнями, та й промовив до них: «Коли хоче хто йти вслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста та й за Мною йде!»; Від Івана 15:19, 20:* *«¹⁹Коли б ви зо світу були, то своє світ любив би. А що ви не зо світу, але Я вас зо світу обрав, тому світ вас ненавидить. ²⁰Пригадайте те слово, яке Я вам сказав: «Раб не більший за пана свого». Як Мене переслідували, – то й вас переслідувати будуть; як слово Моє зберегли, – берегтимуть і ваше».*

«Мало хто бажає йти на такі ж разючі поневіряння, переносити Його страждання і гоніння та розділяти Його виснажливу працю, аби привести ближніх до світла. Мало хто наслідує Його приклад ревної та частоті молитви до Бога про дарування сили, щоб переносити життєві випробування і виконувати повсякденні обов'язки. Христос – Вождь нашого спасіння, і Своїми стражданнями і жертвою Він дав приклад усім Своїм послідовникам, що пильнування, молитва і невтомна праця необхідні з їхнього боку, якщо вони хочуть правильно представляти ту любов до грішного людства, що жила в Його грудях». – *Свідощтва для Церкви. – Т.2. – С.664.*

б. Який контраст існує між істинним і псевдослужінням? Йова 31:24-28: *«²⁴Чи я золото клав за надію собі, чи до щирого золота я говорив: «[Ти], безпеко моя?» ²⁵Чи тішився я, що велике багатство моє, й що рука моя стільки надбала? ²⁶Коли бачив я сонце, як сяє воно, а місяць велично пливе, ²⁷то коли б потаємно повабилось серце моє, і цілунки рукою я їм посилав, – ²⁸це так само провина підсудна була б, бо відрікся б я Бога Всевишнього!»; Йова 29:11-16:* *«¹¹Бо [яке] вухо чуло [про мене], то звало блаженним мене, і [яке] око бачило,*

то свідкувало за мене, – ¹²бо я рятував бідаря, що [про поміч] кричав, і сироту та безпомічного. ¹³Благословення гинучого на мене приходило, а серце вдовиці чинив я співаючим! ¹⁴Зодягавсь я у праведність, і вона зодягала мене, немов плащ та завій [було] право моє. ¹⁵Очима я був для сліпого, а кривому – ногами я [був]. ¹⁶Бідарям я [був] батьком, суперечку ж, якої не знав, я досліджував».

Чому ми повинні переглянути свої спонукання?

«У багатьох людей мотлох світу засмітив канали душі. Егоїзм керує розумом та деформує характер. Якби життя було приховане з Христом у Бозі, Його служіння не було б тяжкою монотонною роботою. Якби все серце було присвячене Богу, всі знайшли б собі роботу і хотіли би взяти участь у ній. Вони сяяли б при водах, молячись і віруючи, що з'явиться плід». // *Рев'ю енд Геральд, 19 грудня 1878 року.*

1. Як життя Йова відображало Дух Христа?

Понеділок

10 ЖОВТНЯ

2. ОСНОВНИЙ ПРИНЦИП ВЧЕННЯ ХРИСТА

а. Який сумний контраст існує сьогодні між Христом та багатьма так званими Його послідовниками? До филип'ян 2:5-8, 21: «⁵Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі! ⁶Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, ⁷але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, ⁸Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерти, і то смерти хресної... ²¹Усі бо шукають свого, [а] не Христового Ісусового».

«В основі Плану спасіння лежить жертва, незмірна за своєю значимістю. Хіба Христос послав Своїх ангелів у грішний світ, залишаючись при цьому на Небесах? – Ні, Він Сам вийшов за межі табору, несучи на Собі наругу за людські гріхи. Він став Страдником, знайомим з хворобами; Він узяв на Себе наші немочі і зазнав наших хвороб. І відсутність у Його послідовниках самовідданості Бог розцінює як зречення християнства. Хто заявляє про те, що він єдиний з Христом, але при цьому всіма силами прагне задовольняти егоїстичну жадобу до багатства, дорогих вбрань, розкішних меблів, вишуканої їжі, той лише на словах є християнином. Бути християнином – значить намагатися у всьому стати подібним до Христа.

У зв'язку з цим якими правдивими є слова апостола: «Усі бо шукають свого, [а] не Христового Ісусового» (До филип'ян 2:21). Багато християн не чинять справ, які відповідають тому Імені, яке вони носять. Вони чинять так, ніби ніколи не чули про План спасіння, за який було заплачено таку дорогу ціну. Багато хто прагне досягти у житті високого становища; вони приймають звичаї світу і живуть для своєї втіхи. Вони здійснюють свої наміри так само завзято, як це робить світ, і таким чином позбавляють себе можливості допомоги встановленню Божого Царства». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.54.

б. Якого Небесного принципу Христос наказує дотримуватися всім Своїм послідовникам сьогодні? Чому? Від Матвія 16:24-26: «²⁴Промовив тоді Ісус учням Своїм: «Коли хоче хто йти вслід за Мною, – хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде вслід за Мною. ²⁵Бо хто хоче спасти свою душу, той погубить її, хто ж за Мене свою душу погубить, той знайде її. ²⁶Яка ж користь людині, що здобуде весь світ, але душу свою занастить? Або що дасть людина взамін за душу свою?»».

«Хто бажає осягнути благословення освячення, ті повинні спочатку збагнути значення самопожертви. Хрест Христа – центральний стовп, на який спирається «у безмірнім багатстві слава вічної ваги» (2 до коринтян 4:17). [Від Матвія 16:24 цитується]. Пахощі нашої любові до ближніх свідчать про нашу любов до Бога. Терпіння в служінні дає спокій душі». – *Дії апостолів*. – С. 560.

«У нашому житті слід проявити таку саму самопожертву, яку Своїм життям проявив Христос, самопожертву, яка привела Його до мученицької смерті на хресті, аби дати можливість людям успадковувати вічне життя. У всіх наших витратах ми повинні намагатися виконати намір Того, Хто є Альфою й Омегою усіх християнських зусиль.

Ми повинні покласти в Божу скарбницю всі збережені нами кошти. Про ці кошти волають нужденні, необроблені місіонерські поля». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.9. – С.49.

2. Яку поширену тенденцію ми маємо подолати, якщо хочемо бути переможцями?

Вівторок

11 ЖОВТНЯ

3. НАВЧАЮЧИСЬ У АПОСТОЛІВ

а. У чому був секрет палкої любові апостола Павла до душ чоловіків та жінок? 2 до коринтян 4:15-18: «¹⁵Усе бо для вас, щоб благодать, розмножена через багатьох, збагатила подяку на Божу славу. ¹⁶Через те ми відваги не тратимо, бо хоч нищиться зовнішній наш чоловік, зате день-у-день відновляється внутрішній. ¹⁷Бо теперішнє легке наше горе достачає для нас у безмірнім багатстві слави вічної ваги, ¹⁸коли ми не дивимося на видиме, а на невидиме. Бо видиме – дочасне, невидиме ж – вічне!»; **2 до коринтян 5:14, 15:** «¹⁴Бо Христова любов спонукує нас, що думають так, що коли вмер Один за всіх, то всі померли. ¹⁵А вмер Він за всіх, щоб ті, хто живе, не жили вже для себе самих, а для Того, Хто за них був умер і воскрес».

«Як можуть ті, заради кого Христос так багато пожертвував, продовжувати егоїстично насолоджуватися Його дарами? Його любов та самовідданість не мають собі рівних; і коли ця любов стане головним принципом життя Його послідовників, тоді вони захочуть узгодити свої інтереси з інтересами Спасителя. Головною їхньою справою буде будівництво Царства Христа. Вони присвячать себе і все, що мають у своєму розпорядженні, Йому і використають це так, як вимагатиме Його справа...»

Любов Ісуса, яка живе в душі християнина, проявиться в словах і ділах. Царство Христа переможе. Наше «я» буде покладене на вівтар як добровільна жертва Богові. Кожен, хто об'єднався з Христом, відчує ту саму любов до людей, яка спонукала Божого Сина залишити Царський трон і збідніти заради того, щоб ми збагатилися Його убозством». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.55.

б. Про яку тенденцію апостол Іван застерігає віруючих людей? Як це може стосуватися нас? 1 Івана 2:15-17: «¹⁵Не любить світу, ані того, що в світі. Коли любить хто світ, у тім немає любови Отцівської, ¹⁶бо все, що в світі: пожадливість тілесна, і пожадливість очам, і пиха життява, – [це] не від Отця, а від світу. ¹⁷Минається і світ, і його пожадливість, а хто Божу волю виконує, той повік пробуває!».

«Називаючи себе християнами, що ми робимо? Оточуючі нас люди, котрі живуть поряд з нашими домами і ті, що далеко від нас, гинуть у своїх гріхах, не попереджені, позбавлені турботи. Щодня ми проходимо повз тих, хто живе без надії і без Бога в цьому світі, і ми зовсім не намагаємося розповісти їм про Христа та Його любов. Одержимість світом зачарувала чоловіків і жінок... Воїни хреста Христового повинні просуватися до Неба, молячись до Бога про роботу, щоб Його сила співпрацювала з людьми, і щоб знайти доступ до людей там, де вони знаходяться». – *Рукописи.* – Т.8. – С.95.

«Тим часом, поки багато хто чекає, коли усунуться всі перешкоди для їхнього служіння, люди навколо вмирають без надії, не знаючи Бога. Багато, дуже багато людей, заради корисливих інтересів, сумнівних наукових пошуків обирають ризиковані подорожі до важкодоступних місць або вирушають до інших країн заради комерційної вигоди; але де ті подвижники, які, не боячись труднощів, переселяться разом із сім'ями туди, де відчувається гостра потреба у світлі істини, щоб своїм прикладом явити Боже Слово тим, хто побачить в них представників Христа?» – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.56.

3. Чого навчають нас Павло та Іван щодо розвитку вічних цінностей?

Середа

12 ЖОВТНЯ

4. ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ВІРИ

а. Зважаючи на те, що ми є слугами Христа, що повинно характеризувати нашу віру? Чому? До ефесян 6:6-8: «⁶Не працюйте тільки про [людське] око, немов чоловіковгодники, а як раби Христові, чиніть від душі волю Божу, ⁷служіть із зичливістю, немов Господеві, а не людям! ⁸Знайте, що кожен, коли зробить що добре, те саме одержить від Господа, чи то раб, чи то вільний».

«Чи немає небезпеки в тому, що дорогоцінна, безсмертна спадщина може затьмаритися скарбом землі, який нічого не вартий? Існує небезпека, що ваша корисність може бути нейтралізована, ваша віра ослаблена, ваш храм душі опоганений тими, хто купує і продає». // *Рев'ю енд Геральд, 19 червня 1888 року.*

б. Чому Христос повторив Десяту Заповідь під час Свого служіння?

Вихід 20:17: «Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невольниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!»; Від Луки 12:15: «І промовив до них: «Глядіть, остерігайтеся всякої зажерливості, – бо життя чоловіка не залежить від достатку маєтку його».

Який Божий засіб може зробити нас здатними перемогти жахливий гріх егоїзму? До євреїв 12:2, 3: «²Дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, що замість радості, яка була перед Ним, перетерпів хреста, не звертавши уваги на сором, і сів по правиці престолу Божого. ³Тож подумайте про Того, хто перетерпів такий перекір проти Себе від грішних, щоб ви не змоглись, і не впали на душах своїх».

«Христос – наш Приклад. Він віддав Своє життя в жертву за нас і закликає нас жертвувати своїм життям заради інших людей. Тільки цим ми можемо викоринити егоїзм, який сатана прагне насадити у наших серцях. Такий егоїзм є згубним для усякого благочестя і може бути переможений лише проявом щирої любові до Бога та ближніх. Христос не може дозволити хоча б одній егоїстичній душі перебувати в Небесних оселях. Жодна така душа не може пройти через «перлинні ворота», бо жадібність, безумовно, є ідопоклонством». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.26.*

«Постійне самозречення і жертовність – найкращі Божі ліки від гріха себелюбства та жадібності, котрі роз'їдають душу. Бог передбачив план систематичної жертовності, щоб підтримати Свою справу і полегшити потреби страждених та нужденних. Він постановив, щоб жертовність стала звичкою, протистояла небезпечному і підступному гріху скнарості. Постійне жертвування завдає нищівного удару жадібності. Систематична жертовність передбачена в Божому плані, щоб виривати скарб із рук жадібною людини в ту саму мить, коли він до неї приходить, і присвячувати його Господу, Котрому він належить за правом...

Багатство робить людину корисливою, а накопичення скарбів – сприятливий ґрунт для розвитку скупості. Ці пороки набирають сили, якщо їм відводити постійне місце в житті. Богові відома ця небезпека, і тому Він посиляє засоби, які можуть вберегти нас від загибелі. Господь вимагає постійно вправлятися в жертвовності, щоб сила звички робити добро подолала нашу природну жадібність і користоловство...

Завдяки практиці наша щедрість постійно посилюється і зростає, поки не стане принципом і не запанує в душі. Для нашого духовного стану надзвичайно небезпечно віддавати користоловству та жадібності навіть невелике місце в серці». – *Свідощтва для Церкви. – Т.3. – С.548, 549.*

4. Чому жадібність є настільки згубною для наших душ?

5. ЦІЛКОВИТА ПОКІРНИСТЬ

а. Як нас може підбадьорити приклад перших християн у Македонії?

2 до коринтян 8:1-5: «¹Повідомляємо ж вас, браття, про Божу благодать, що дана Церквам македонським, ²що серед великого досвіду горя вони мають радість рясну, і глибоке їхнє убозтво збагатилось багатством їхньої щирости; ³бо вони добровільні в міру сил [своїх], і над силу, засвідчую, – ⁴із ревним благанням вони нас просили, щоб ми прийняли дар та спільність служіння святим. ⁵І не так, як надіялись ми, але віддали себе перш Господеві та нам із волі Божої».

«Майже всі віруючі в Македонії були матеріально бідні, але їхні серця сповнилися любов'ю до Бога та Його істини, і вони з радістю жертвували для підтримки Євангелії. Коли в церквах, які складалися з навернених язичників, було проведено загальний збір пожертвувань для полегшення становища віруючих євреїв, щедрість навернених у Македонії була поставлена за приклад іншим церквам». – *Дії апостолів*. – С.343.

б. Як Христос підсумовує наш обов'язок як віруючих людей?

Від Марка 12:29-31: «²⁹Ісус відповів: «Перша: «Слухай, Ізраїлю: наш Господь Бог – Бог єдиний». ³⁰І: «Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм розумом, і з цілої сили своєї!» (Це заповідь перша!) ³¹А друга (однакова з нею): «Люби свого ближнього, як самого себе!» Нема іншої більшої заповіді над оці!».

Що відбувається, коли ми щодня цей принцип втілюємо в життя?

Від Матвія 7:24, 25: «²⁴Отож, кожен, хто слухає цих Моїх слів і виконує їх, подібний до чоловіка розумного, що свій дім збудував на камені. ²⁵І линула злива, і розлилися річки, і буря знялася, і на дім отой кинулась, – та не впав, бо на камені був він заснований».

«Усю нашу істоту необхідно посвятити на служіння Господу». // *Бюлетень Генеральної Конференції, 16 квітня 1901 року.*

«Ніхто не може перебувати в істинній єдності з Христом, втілюючи в життя Його уроки, підкоряючись Його ярму, якщо не усвідомлює того, що неможливо висловити словами. Нові, глибокі думки приходять до людини. Світло дається розуму, рішучість – волі, сприйнятливість – совісті, чистота – уяві. Серце стає м'якшим, думки – духовнішими, служіння – Хриstopодібнішим. У житті проявляється таке, що не можна висловити словами, тобто істинне, вірне, велелебне посвячення серця, розуму, душі та сил на Божу справу». – *Свідoctва для Церкви*. – Т.6. – С.476, 477.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як життя Йова відображало Дух Христа?
2. Яку поширену тенденцію ми маємо подолати, якщо хочемо бути переможцями?
3. Чого навчають нас Павло та Іван щодо розвитку вічних цінностей?
4. Чому жадібність є настільки згубною для наших душ?
5. Як винагороджується щире служіння навіть у цьому земному житті?

Як для Господа

«Кого Я люблю, тому докоряю й караю [того]. Будь же ревний і покайся!» (Об'явлення 3:19).

«Усі переваги, якими наділяє Бог, призначені на те, щоб запалити дух, додати ревності в праці й сили для виконання Його святої волі». – Патріархи і пророки. – С.360.

Додаткові матеріали для вивчення:
Літературний свангелізм. – С.154, 155.

Неділя

16 жовтня

1. НЕОБХІДНЕ НОВЕ СТАВЛЕННЯ

а. Чого ми повинні навчитися із застереження Христа проти нарікання та нещирого служіння? Від Матвія 25:14, 15, 18, 24-30: «¹⁴Так само ж [один] чоловік, як відходив, покликав своїх рабів і передав їм добро своє. ¹⁵І одному він дав п'ять талантів, а другому два, а тому один, – кожному за спроможністю його. І відійшов... ¹⁸А той, що одного взяв, пішов та й закопав його в землю, – і сховав срібло пана свого... ²⁴Підійшов же і той, що одного таланта взяв, і сказав: «Я знав тебе, пане, що тверда ти людина, – ти жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав. ²⁵І я побоявся, – пішов і таланта твого сховав у землю. Ото маєш своє». ²⁶І відповів його пан і сказав йому: «Рабе лукавий і лінивий! Ти знав, що я жну, де не сіяв, і збираю, де не розсипав? ²⁷Тож тобі було треба віддати гроші мої грошомінам, і, вернувшись, я взяв би з прибутком своє. ²⁸Візьміть же від нього таланта, і віддайте тому, що десять талантів він має. ²⁹Бо кожному, хто має, дасться йому та й додасться, хто ж не має, – забереться від нього й те, що він має. ³⁰А раба непотрібного киньте до зовнішньої темряви, – буде плач там і скрегіт зубів!».

«Як багато людей думають так само, як раб з одним талантом, що Господь суворий, жне там, де не сіяв, і збирає там, де не розсипав. Така думка – це обман лукавого, бо що ми маємо, що не було б нам дано? «Бо все це – від Тебе, і з Твоєї руки дали ми Тобі» (1 Хронік 29:14), – усі вдячні серця повинні говорити ці слова». // Рев'ю енд Геральд, 12 червня 1888 року.

б. Які умовляння Христа особливо застосовуються в ці останні дні історії землі? Від Матвія 24:12: «І через розрід беззаконства любов багатьох охолоне»; **Об'явлення 2:4:** «Але маю на тебе, що ти покинув свою першу любов».

«Кожному членові Церкви слід широко дбати про те, аби не дати ворогам нашої віри можливості триумфувати з приводу їхнього неживого, відступницького стану. Деякі брати та сестри марно витрачають свій вплив та авторитет. Якби вони проявили хоч трохи самозречення, старанності та завзяття, вони могли би справити добрий вплив на оточуючих людей. Однак ця ревність не приходить без енергійних зусиль та серйозної боротьби». – *Свідोцтва для Церкви*. – Т.5. – С.287.

1. Яке застереження з приповіді про таланти ми маємо взяти до уваги?

Понеділок

17 ЖОВТНЯ

2. РЕВНІСТЬ – РИСА, ЯКУ ПОТРІБНО ЗДОБУТИ

а. Як Біблія описує життєву важливість ревності стосовно Бога?

Псалом 42:2: «Як лине той олень до водних потоків, так лине до Тебе, о Боже, душа моя»; Псалом 84:3: «Затужена та омліває душа моя за подвір'ями Господа, моє серце та тіло моє линуть до Бога Живого!»;

Якщо нам бракує цієї риси, то як ми можемо її набути? Єремій 29:13: «І будете шукати Мене, і знайдете, коли шукатимете Мене всім своїм серцем».

«Життя багатьох віруючих людей зовсім не свідчить про їхню вірність обітниці хрещення. Западливність їхня охолола під впливом формалізму, світського честолюбства, гордості та себелюбства. Часом вони ніби прокидаються, але їхні серця не розбилися об Скелю – Ісуса Христа. Вони не прийшли до Бога зі зламаними серцями в каятті та сповіданні. Ті, хто дійсно пережили у своєму житті справжнє навернення, проявлять і плоди Духа». – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.9. – С.155.

«Яка потреба в пості, смиренності та молитві через нашу згасаючу ревність та знесилену духовність!». – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.4. – С.535, 536.

б. Яка обітниця дана всім тим, хто прагне стати подібним до Христа?

Від Матвія 5:6: «Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагородані будуть».

Чому досвід Якова є настільки цінним для нас? Буття 32:24-30: «²⁴І він узяв їх, і перепровадив через потік, і перепровадив те, що в нього було. ²⁵І zostався Яків сам. І боровся з ним [якийсь] Муж, аж поки не зійшла досвітня зоря. ²⁶І Він побачив, що не подужає його, і доторкнувся до суглобу стегна його. І звихнувся суглоб стегна Якова, як він боровся з Ним. ²⁷І промовив: «Пусти Мене, бо зійшла досвітня зоря». А той відказав: «Не пущу Тебе, коли не поблагословиши мене». ²⁸І промовив до нього: «Як твоє ймення?» Той відказав: «Яків». ²⁹І сказав: «Не Яків буде називатися вже ймення твоє, але Ізраїль, бо ти боровся з Богом та з людьми, – і подужав». ³⁰І запитав Яків і сказав: «Скажи ж Ім'я Своє». А Той відказав: «Пощо питаєш про Ймення Моє?» І Він поблагословив його там».

«Бог очікує благочестя, самозречення, самопожертви, співчуття до людини і ревності стосовно Бога. Він бажає побачити в людині глибоке прагнення душі спасти ближнього від невір'я та загибелі». // *Ознаки часу, 15 лютого 1899 року.*

«Ми маємо перевагу отримати велику істину, ми повинні і можемо силою Духа Святого стати живими каналами світла. Тоді ми наблизилися б до престолу милості і, побачивши веселку обітницї, схилилися б зі зламаними серцями і шукали Небесного Царства, докладаючи духовного зусилля, яке принесло б свою нагороду. Ми взяли б його силою, як це зробив колись Яків. Тоді наша звїстка стала б Божою силою для спасіння». – *Відображаючи Христа.* – С. 217.

«Увійди в кімнату твою і звернися до Бога з такими словами: *«Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови»* (Псалом 51:12). Проси щиро та серйозно. Палка молитва має велику силу. Борись у молитві з Богом, як Яків. Згадай Ісуса, Котрий у Гетсиманському саду молився до кривавого поту. Проси невідступно і не залишай кімнати доти, доки не відчуєш себе сильним у Бозі. Пильнуй над собою. Пильнування і молитва допоможуть тобі перемогти всі злі нахили і Божа благодать почне виконувати в тобі творчу роботу». – *Вісті для молоді.* – С. 131, 132.

2. Який аспект досвіду Якова має стати також і нашим? Чому?

Вівторок

18 ЖОВТНЯ

3. РЕВНІСТЬ В ДІЇ

а. Чого ми можемо навчитися з пережитої боротьби і перемог, отриманих вірними Божими свідками? Єремії 20:8-11: *«⁸Бо коли тільки я говорю, то кричу, кличу: «Гвалт!» та «Грабїж!» і так сталося слово Господнє мені цілий день за ганьбу й посміховище... ⁹І я був сказав: Не буду Його споминати, і не буду вже Йменням Його говорити! І стало [це] в серці моїм, як огонь той палючий, замкнений у костях моїх, – і я змучивсь тримати [його] й [більш] не можу!¹⁰ Бо чув я обмову численних, – [ось] острах навколо: Розкажіть, – донесемо на нього! Кожен муж, який в мирі з мною, чатує мого упадку [та каже]: Може буде обманений – перемажемо його, і помстимося над ним!¹¹ Та з мною Господь, як потужний силач, тому ті, хто женеться за мною, спіткнуться та не перемажуть! Будуть сильно вони посоромлені, бо робили без розуму, – вічний сором [їм буде], який не забудеться!»;* **Дії 4:14-20:** *«¹⁴Та бачивши, що вздоровлений чоловік стоїть з ними, нічого навпроти сказати не могли. ¹⁵І, звелївши їм вийти із синедріону, зачали радитися між собою, ¹⁶говорючи: «Що робити нам із цими людьми? Божє усім мешканцям Єрусалиму відомо, що вчинили вони явне чудо, і не можемо [того] заперечити. ¹⁷Та щоб більш не поширювалось [це] в народі, то з погрозою заборонімо їм, щоб нікому з людей вони не говорили про Це Ім'я. ¹⁸І, закликавши їх, наказали їм не говорити, і взагалі не навчати про Ісусове Ймення. ¹⁹І відповіли їм Петро та Іван, та ї сказали: «Розсудіть, чи це справедливе було б перед Богом, щоб слухатись вас більш, як Бога? ²⁰Бо не можемо ми не казати про те, що ми бачили й чули!».*

«Опозиція проти звістки Єремії була настільки сильною, його так часто висміювали і насміхалися з нього, що він сказав: *«Не буду Його споминати, і не буду вже Йменням Його говорити!»* (Єремії 20:9). Так було завжди. Через гіркоту, ненависть і протидію, проявлену проти Божого Слова, котре вимовляється як докір, багато інших вісників Бога вирішили вчинити так, як це вирішив Єремія. Але що зробив цей пророк Господа після свого рішення? Як він не намагався, він не міг мовчати. Щойно він приходив на зібрання людей, він виявляв, що Дух Господа сильніший за нього». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.4. – С.1156.*

«Ревність стосовно Бога та Його справи спонукувала учнів нести свідчення Євангелії з великою силою. Чи ж не повинні наші серця горіти такими ж запалом і рішучістю, щоб розповідати людям про викупну любов, про Христа, і то розп'ятого? Перевагою кожного християнина є не тільки чекати, а й прискорювати Прихід Спасителя». – *Дії апостолів. – С.600.*

б. Який досвід має повторитися в нас? Псалом 119:137-140: *«¹³⁷Ти праведний, Господи, і прямі Твої присуди, ¹³⁸[бо] Ти наказав справедливій свідочувати Своїй щирю правду! ¹³⁹Нищить мене моя ревність, бо мої вороги позабували слова Твої. ¹⁴⁰Вельми очищене слово Твоє, і Твій раб його любить»;* **1 Івана 3:1-3:** *«¹Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб ми були дітьми Божими, і [ними] ми є. Світ нас не знає тому, що Його не пізнав. ²Улюблені, – ми тепер Божі діти, але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що, коли з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є. ³І кожен, хто має на Нього надію оцю, очищає себе [так же само], як чистий і Він».*

«Пастор Лафборо був ревним працівником у Божій справі. Він працював усім серцем. Він вступив... на нове поле роботи, і він готовий був працювати на найскромнішій посаді, терпіти будь-які поневіряння, економити, жити бідно, недорого, працювати з ранку до ночі заради тієї справи, що зароджується...» – *Рукописи. – Т.21. – С.246.*

«Якщо Церква зодягнеться в шати Христової праведності, відмовляючись від усіх зв'язків зі світом, то для неї настане світанок славного дня. Дана їй Божа обітниця стоятиме вічно. Він зробить її вічною величчю, радістю багатьох поколінь. Істина, пройшовши повз тих, хто зневажає й відкидає її, тріумфуватиме. Хоч часом її поширення, здавалось, уповільнювалося, однак воно ніколи не припинялося. Коли Божа звістка зустрічає опір, Він дає їй додаткову силу, щоб вона могла справляти більший вплив. Зодягнута в Божественну силу, вона прокладатиме дорогу крізь найміцніші бар'єри і тріумфуватиме над усіма перешкодами». – *Дії апостолів. – С.601.*

3. Чого ми можемо навчитися від Єремії, Давида та перших апостолів?

4. УНИКАЮЧИ ПСЕВДОРЕВНОСТІ

а. **Яким чином ми можемо опинитися у небезпеці збитися з дороги через псевдоревність?** *До римлян 10:1-3: «¹Браття, бажання мого серця й молитва до Бога за Ізраїля на спасіння. ²Бо я свідчу їм, що вони мають ревність про Бога, але не за розумом. ³Вони бо, не розуміючи праведности Божої, і силкуючись поставити власну праведність, не покорились праведності Божій»; 1 до коринтян 10:23: «Усе мені можна, – та не все на пожиток. Усе мені можна, – та буде не все!».*

«Коли деякі служителі, котрі не мають Духа і Божої сили, приїжджають на нове поле, вони починають критикувати інші віросповідання, сподіваючись, що зможуть переконати людей в істині, показуючи їм протиріччя у віровченні популярних церков. У деяких випадках, може, й виникає необхідність сказати про це кілька слів, але, як правило, це лише викликає упередження проти нашого свідчення і закриває вуха тих, хто міг би прислухатися до істини, якби наші проповідники у своїй роботі застосовували інші методи. Якби ці вчителі мали тісний зв'язок з Христом, у них з'явилася б Божя мудрість і вони знали б, як знайти доступ до сердець людей». – *Свідоцтва для Церкви. – Т.4. – С.536.*

б. Що було неправильне в псевдоревності Єгу?

2 Царів 10:16-19, 28-31: «¹⁶І сказав: «Йди ж зо мною, і приглянься до моєї запопадливости для Господа!» І посадили його в колесницю його. ¹⁷І прибув він до Самарії, і повбивав усіх позоставих в Ахава в Самарії, і [вибив] аж до кінця його, за словом Господа, що говорив до був Іллі. ¹⁸І зібрав Єгу весь народ і сказав до них: «Ахав мало служив Ваалові, – Єгу служитиме йому більше! ¹⁹А тепер покличете до мене всіх пророків Ваала, усіх, хто служить йому, та всіх священиків. Нехай нікого не бракуватиме, бо в мене велика жертва для Ваала. Кожен, хто буде відсутній, не буде живий!» А Єгу зробив [це] підступом, щоб вигубити тих, хто служить Ваалові... ²⁸І вигубив Єгу Ваала з Ізраїля. ²⁹Тільки не відступив він від гріхів Єровоама, Неватового сина, що вводив у гріх Ізраїля, [від] золотих тельців, що в Бет-Елі та що в Дані. ³⁰І сказав Господь до Єгу: «Тому, що ти добре зробив угодне в очах Моїх, зробив Ахавовому домові все, що [було] на серці Моєму, – сидітимуть сини твої на Ізраїлевому троні [аж] до четвертого [покоління]». ³¹Та Єгу не пильнував ходити за Законом Господа, Бога Ізраїля, усім своїм серцем, не відступив від гріхів Єровоама, що вводив у гріх Ізраїля.»

«Існує багато людей, чия релігія складається з діяльності. Вони хочуть бути зайнятими і отримувати почесні за виконану роботу, тоді як маленькі чесноти, які складають прекрасний християнський характер, повністю ігноруються. Діяльне, метушливе служіння, яке створює враження, що людина здійснює якусь чудову роботу, неприйнятне для Бога. Це дух Єгу, який каже: «Приглянься до моєї запо-

*падливости для Господа!» (2 Царів 10:16). Це задовольняє «я» людини, живить її самодовільні почуття, але тим часом душа може бути осквернена чумною плямою невідкореного, некерованого егоїзму». // *Ознаки часу, 20 листопада 1884 року.**

«Християнська старанність керується принципом і не проявляється лише епізодично. Це серйозне, глибоке і сильне почуття, яке охоплює усю душу і повністю приводить до дії моральне сприйняття. Спасіння душ та інтереси Божого Царства – питання найбільшої важливості... Християнська старанність не вичерпується лише розмовами, вона виявлятиметься в енергійних та корисних справах. Водночас християнська старанність не виставляє себе напоказ. У цьому випадку смиренність характеризуватиме кожне зусилля та кожну справу. Християнська старанність спонукатиме до серйозних молитов і самоприниження, а також до сумлінного виконання домашніх обов'язків. У родинному колі відчуватимуться лагідність і любов, доброта і співчуття, котрі завжди є плодами християнської старанності». – *Свідощтва для Церкви. – Т.2. – С.232, 233.*

4. Як у нас можуть проявлятися симптоми псевдоревності?

Четвер

20 ЖОВТНЯ

5. ПРИКЛАД ХРИСТА

а. Як у Христі виповнилося пророцтво псаломовця про благочестиву ревність? Псалом 69:10: «*Бо ревність до дому Твого з'їдає мене, і зневаги Твоїх зневажальників спадають на мене*»; **Від Івана 2:13-17:** «¹³*А зближалася Пасха юдейська, і до Єрусалиму подався Ісус. ¹⁴І знайшов Він, що продавали у храмі волів, і овець, і голубів, та сиділи міняльники. ¹⁵І, зробивши бича з мотузків, Він вигнав із храму всіх, – вівці й воли, а міняльникам гроші розсипав, і поперевертав [їм] столи. ¹⁶І сказав продавцям голубів: «Заберіть оце звідси, і не робіть із дому Отця Мого дому торгового!» ¹⁷Тоді учні Його згадали, що написано: «Ревність до дому Твого з'їдає Мене!»; **Від Івана 4:34:** «*Ісус каже до них: Пожива Моя чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу Його довершити*».*

Яких чинників ми маємо навчитися з ревності Христа?

І до коринтян 2:2-4: «²*Бо я надумавсь нічого між вами не знати, крім Ісуса Христа, і Того розп'ятого... ³І я в вас був у немочі, і в страху, і в великій тремтінні. ⁴І слово моє й моя проповідь – не в словах переконливих людської мудрости, але в доказі духа та сили*».

«[Христос] жив за Законом. Його чистота і милосердя, Його посвячення істині та Його запопадливість заради Божої слави розкривають досконалість Закону». // *Рев'ю енд Геральд, 26 лютого 1901 року.*

«Христос проголосив, що виконання волі Його Отця є Його їжею та питвом. Завзяття, яке проявляється завдяки такому посвяченню істині, робить людину, яка вірить в істину, сильною, тому що вона є хранителем священної істини, і, прийнявши істину, вона стане корисним християнином. Старанність завжди повинна бути однаковою, проявляючи святість характеру». – *Рукописи. – Т.10. – С.131.*

б. З яким закликком звертається Христос до кожного, хто живе в теплу еру Лаодикії? Об'явлення 3:19: *«Кого Я люблю, тому докоряю й караю [того]. Будь же ревний і покайся!»*.

«Коли йдеться про служіння Богу, чи проявляють люди таку саму старанність у Його роботі, яку вони проявляли раніше в служінні світу». // *Рев'ю енд Геральд, 12 червня 1888 року.*

«І в цей час, коли всьому близький кінець, чи не повинна ревність адвентистської Церкви перевершити ревність навіть ранньої Церкви? Ревність заради Божої слави спонукала учнів свідчити про істину з великою силою. Чи не повинен цей ентузіазм запалити і наші серця бажанням розповісти світові про викупну любов, про Христа і притому Христа розіп'ятого? Чи не має Божа сила проявитися сьогодні могутніше, аніж у дні апостолів?» – *Свідectва для Церкви. – Т.7. – С.33.*

П'ятниця

21 жовтня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Яке застереження з приповіді про таланти ми маємо взяти до уваги?**
- 2. Який аспект досвіду Якова має стати також і нашим? Чому?**
- 3. Чого ми можемо навчитися від Єремії, Давида та перших апостолів?**
- 4. Як у нас можуть проявлятися симптоми псевдоревності?**
- 5. Що притаманно справжній ревності?**

Час та вічність

«А ходячи, проповідуйте та говоріть, що наблизилось Царство Небесне»
(Від Матвія 10:7).

«Оскільки часу обмаль, нам слід працювати старанно, з подвоєною енергією». – Свідectва для Церкви. – Т.3. – С.159.

Додаткові матеріали для вивчення:

Наочні уроки Христа. – С.342-346.

Неділя

23 жовтня

1. ТАЛАНТ ДЛЯ КОЖНОГО

а. Навіть у цю стрімку епоху, в якій ми живемо, що милостиво дає нам Бог? Чому? Еклезіаста 3:1: «Для всього свій час, і година [своя] кожній справі під небом».

«Наш час належить Богові. Йому належить кожна мить нашого життя, і нашим найурочистішим обов'язком є використання цього дару для Його слави. Про жоден із даних Богом талантів Він не вимагатиме такого суворого звіту, як про наш час.

У нашому розпорядженні лише небагато днів випробування, аби приготуватися до вічності. У нас немає часу, щоб його марнувати, проводити його в егоїстичних задоволеннях, потурати гріху. Саме зараз ми повинні формувати характер для майбутнього вічного життя. Саме зараз необхідно підготуватися до слідчого суду». – Наочні уроки Христа. – С.342.

б. Які чинники ми повинні враховувати, плануючи використання нашого часу? Якова 4:13-15: ¹³«А ну тепер ви, що говорите: «Сьогодні чи завтра ми підемо у те чи те місто, і там рік проживемо, та будемо торгувати й заробляти», ¹⁴ви, що не відаєте, що [трапитьcя] завтра, – яке ваше життя? Бо це пара, що на хвилю з'являється, а потім зникає!.. ¹⁵Замість того, щоб вам говорити: «Як схоче Господь та будемо живі, то зробимо це або те».

«Стислість часу вимагає енергії, яка ще не прокинулася серед тих, котрі стверджують, що вірять в істину для теперішнього часу». – Поради щодо управління. – С.506.

«Якби всі витрачали свій час з найбільшою користю для справи, то вдалося б заощадити набагато більше коштів для справи істини. Якщо вкласти в роботу всю душу, вона буде зроблена з ревністю, енергійно та швидко». – Свідectва для Церкви. – Т.4. – С.451.

1. Чому час такий цінний?

2. РОЗСУДЛИВІСТЬ І ПИЛЬНІСТЬ

а. Що ми повинні усвідомити, прагнучи просунути Божу роботу вперед?

1 Петра 5:8: «Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник – диявол – ходить, ричучи, як лев, що шукає пожертви кого»; Об'явлення 12:12: «Через це звеселися ти, небо, та ті, хто на ній пробуває! Горе землі та морю, до вас бо диявол зійшов, маючи лють велику, знаючи, що короткий час має!».

«Нам не слід гаяти часу. Сили п'їтьми діють з величезною енергією, і сатана, як вовк, що підкрадається до здобичі, підбирається, щоб викрасти тих, хто досі спить. У нас є застереження, які ми ще можемо сповіщати, і робота, яку ми ще можемо звершувати, але скоро робити це буде значно складніше, ніж ми собі уявляємо». – *Євангелізм*. – С.218.

«О! Ми повинні сильно прагнути переконати кожную душу в тому, що потрібно завоювати Небо та уникнути пекла. Усі здібності душі повинні прокинутися, щоб змусити йти далі і завоювати Царство силою. Сатана діє і ми також маємо діяти. Сатана невтомний і наполегливий, і ми маємо бути такими ж. Немає часу для того, щоб виправдовуватися і звинувачувати інших у нашому відступництві, зараз немає часу для того, щоб лестити душі, що якби обставини були сприятливішими, то наскільки краще, наскільки легше було б для нас здійснювати Божі справи. Ми повинні сказати навіть тим, хто заявляє про свою віру в Христа, що вони мають припинити ображати Бога гріховними виправданнями». – *Рукописи*. – Т.12. – С.336.

б. Чого нас навчає Натхнення про майбутню боротьбу? До ефесян 6:12:

«Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, проти світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби»; Від Матвія 24:13: «А хто витерпить аж до кінця, – той буде спасений!».

«Зважаючи на те, що часу залишилося небагато, нам як народові слід пильнувати і молитися і в жодному разі не дозволяти собі відволікатися від урочистої роботи приготування до великої події, яка чекає на нас. Оскільки сприятливий час на якийсь термін продовжився, багато хто став безтурботним і байдужим щодо своїх слів і вчинків. Вони не розуміють небезпеки, що загрожує їм, не бачать милості Бога, Котрий продовжив час їхнього випробування, аби дати їм можливість сформувати характер для майбутнього, вічного життя. Кожна мить надзвичайно цінна. Людям дарований час не для того, щоб вони витрачали його на розваги і ставали в повному розумінні жителями цього світу, але щоб використали його для подолання всіх недоліків свого характеру і допомагали ближнім своїм прикладом і особистими зусиллями побачити красу святості». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.4. – С.306, 307.

«З посиленою запопадливістю та енергією ми повинні просувати Божу роботу до кінця часу». – *Поради батькам, вчителям і студентам*. – С.548.

2. Яка поширена пастка може заважати нам трудитися для Христа?

3. КОРИСНІ РЕСУРСИ

а. Що, за бажанням Господа, ми повинні зрозуміти про різні таланти, які довірені нам? Від Луки 19:13: *«І покликав він десятьох своїх рабів, дав їм десять мін, і сказав їм: «Торгуйте, аж поки вернуся».*

«Незалежно від того, більше чи менше майно хтось має, не слід забувати, що воно довірене йому лише тимчасово. Він повинен буде дати звіт перед Богом за ті кошти, можливості, таланти, час, силу, майстерність, які довірені йому. Бог дав нам усе це з тим, щоб ми могли стати такими як Він: великодушними, благородними, щедрими, тими як надають допомогу іншим; це обов'язок кожної людини. Ті, хто піклується про задоволення своїх корисливих інтересів і амбіцій, забуваючи про Небом призначену для них місію, зможуть знайти багатства та задоволення в цьому світі, але в Божих очах, Котрий оцінює їхні духовні здобутки, – вони бідні, нещасні, вбогі та сліпі». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.22.

«Я не знаходжу випадку в житті Христа, де Він присвячував би Свій час іграм та розвагам. Він був великим Учителем, як для теперішнього, так і для вічного життя, але я не могла знайти жодного випадку, де Він рекомендує Своїм учням займатися іграми та розвагами для фізичного тренування. Викупитель світу дає кожній людині її роботу і наказує їй: *«Торгуйте, аж поки вернуся»* (Від Луки 19:13). Вчиняючи так, серце надихається для діяльності. Усі сили єства об'єднуються в зусиллях коритися. Ми маємо високе та святе покликання». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.309.

б. Чого ми маємо навчитися з досвіду Соломона? Еклезіаста 2:10, 11: *«¹⁰І всього, чого очі мої пожадали, я їм не відмовлював: я не стримував серця свого від жодної втіхи, бо тишилось серце моє від усякого труду мого, – і це була частка моя від усякого труду свого! ¹¹Та коли я звернувся до всіх своїх чинів, що їх поробили були мої руки, і до труду, що я потрудився був, роблячи, – й ось усе це марнота та ловлення вітру, і немає під сонцем нічого корисного!..».*

«Ми маємо відвернутися від величезної кількості питань, які привертають увагу. Існують теми, котрі поглинають час і породжують цікавість, проте ні до чого не приводять. Найбільш високі інтереси вимагають ретельної уваги й енергії, котрі так часто витрачаються на порівняно дріб'язкові речі». – *Служіння зцілення.* – С.456.

«Нехай люди бачать, що ви думаєте про корисність і обов'язок, і все це заради спасіння душі. Розваги, які поглинають час лише заради задоволення, не приносять користі». – *Медичне служіння.* – С.82.

«Енергія, яка зараз зосереджена на дешевих, тлінних речах, повинна бути залучена до роботи, яка має освітити світ. Нехай уся Богом дана енергія буде використана в роботі, котра несе з собою благословенне задоволення в цьому житті та у вічності». – *Рукописи.* – Т.6. – С.267.

3. Яка тенденція може затримувати нас у Лаодикійському стані?

4. ПРИДБАНЕ ВОЛОДІННЯ

а. Чому ставлення нерозумного багатія є застереженням для нас?

Від Луки 12:16-21: «¹⁶І Він розповів їм притчу, говорячи: «В одного багача гоїно нива вродила була. ¹⁷І міркував він про себе й казав: «Що робити, що не маю куди зібрати плодів своїх?» ¹⁸І сказав: «Оце я зроблю, – порозвалюю клуні свої, і просторніші поставлю, і позбираю туди пашню свою всю та свій достаток. ¹⁹І скажу я душі своїй: «Душе, маєш багато добра, на багато років складеного. Спочивай, їж та пий, і веселися!». ²⁰Бог же до нього прорік: «Нерозумний, – ночі цієї ось душу твою зажадають від тебе, і кому позостанеться те, що ти був наготував?»... ²¹Так [буває і з тим], хто збирає для себе, та не багатіє в Бога».

«Відбувається сумне утримання коштів від Бога тими, хто називає себе Його народом. Кошти та зусилля, котрі мають бути віддані Христу, присвячуються себелюбству. Бог обкрадається часом, грошима та служінням. Самолюбство, себелюбство виганяють любов Ісуса з душі і тому в Церкві немає більшої заповідливості та гарячішої любові до Того, Хто перший полюбив нас». // *Ознаки часу, 22 грудня 1890 року.*

«Люди поводяться так, ніби вони збожеволіли. Вони поховані під життєвими турботами. У них немає часу, щоб присвятити себе Богові, немає часу, щоб служити Йому. Працювати, працювати, працювати – це все, що у них на порядку денному. Від усіх оточуючих вони вимагають працювати за щільним графіком, щоб дбати лише про свої великі ферми. Їхнє прагнення – зносити старі та будувати нові клуні, аби було куди складати своє добро. Однак саме ці люди, обтяжені багатством, цілком видають себе за послідовників Христа. На словах вони вірять у те, що Христос скоро прийде, що близький кінець усьому, але вони не мають духа жертвності. Вони все глибше і глибше занурюються у цей світ. Вони витрачають зовсім небагато часу на вивчення Слова життя, роздуми та молитву. І іншим членам своєї родини чи своїм працівникам вони не дають такої можливості. Лише на словах ці люди вірять в те, що цей світ – не їхня домівка, що вони лише прибульці і мандрівники на землі і що вони готуються переселитися до кращої країни. Приклад і вплив усіх таких людей – прокляття для Божої справи. Для їхнього християнського життя характерні омана та лицемірство. Вони люблять Бога та істину менше, ніж це показують насправді. Уся віра, яка є у людини, обов'язково проявиться у справах». – *Свідectва для Церкви. – Т.2. – С.662, 663.*

б. Що завжди має бути головним у нашому розумі? І до коринтян 3:23: «Ви ж Христові, а Христос – Божий!»; І до коринтян 6:20: «Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони!».

«Незалежно від того, віддаємо ми розум, душу та силу Богові чи ні, – усе це належить Йому. Бог звертається до кожної людини, кажучи: «Я маю права на тебе. Віддай мені твою старанність, твої здібності, твою енергію, твої кошти».

Він має право просити про це, тому що ми – Його, викуплені Його безмежною любов'ю та агонією на Голгофському хресті від служіння гріху». // *Ознаки часу, 2 січня 1901 року.*

4. Що повинно спонукати нас працювати для Христа?

Четвер

27 ЖОВТНЯ

5. ГОТУЮЧИСЬ ДО ПІЗЬНОГО ДОЩУ

- а. Усвідомлення чого має пробудити кожного до дії? 2 до коринтян 6:2:** «*Бо каже: «Приємного часу почув Я тебе, – і поміг Я тобі в день спасіння!» Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!»*»; **Від Матвія 10:7:** «*А ходячи, проповідуйте та говоріть, що наблизилось Царство Небесне.*

«Нам необхідна більша заппадливість у справі Христа. Урочиста звістка істини має прозвучати з такою силою, яка б справляла вплив на невіруючих і показала їм, що Бог сприяє нашим зусиллям, що Всевишній є нашим живим Джерелом сили...

Невже ця байдужість триватиме з року в рік? Невже сатана завжди перемагатиме, а Христос буде розчарований у слугах, котрих Він викупив безмежною ціною? Ми з нетерпінням очікуємо часу, коли буде злитий Пізній дощ, з упевненістю чекаючи кращого дня, коли Церква буде наділена силою згори і таким чином приготується до виконання ефективнішої роботи для Бога. Однак Пізній дощ ніколи не підкріпить і не оживить ліниві душі, котрі не використовують уже даровану їм Богом силу. Духовні лінощі не наблизять нас до Бога. У всі наші справи повинні бути вплетені енергія і заппадливість, а також посвячення й особисте благочестя». // *Ознаки часу, 9 грудня 1886 року.*

- б. Яким є Божий заклик до нас сьогодні? Ісаї 60:1, 2:** «*1Уставай, світися, [Єрусалиме], бо прийшло твоє світло, а слава Господня над тобою засяла! 2Бо темрява землю вкриває, а морок – народи, та сяє Господь над тобою, і слава Його над тобою з'являється!»*»; **Від Матвія 5:14-16:** «*14Ви світло для світу. Не може сховатися місто, що стоїть на верховині гори. 15І не запалюють світильника, щоб поставити його під посудину, але на свічник, – і світить воно всім у домі. 16Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі.*

«Діюча Церква – це жива Церква. Члени Церкви, дозвольте світлу сяяти! Нехай ваші голоси будуть почуті у смиренній молитві, у свідченні проти нестримності, безглуздості та розваг цього світу, і в проголошенні істини для теперішнього часу. Ваш голос, ваш вплив, ваш час – це все дари Бога і їх слід використовувати для навернення душ до Христа. Завітайте до своїх сусідів і проявіть інтерес до спасіння їхніх душ. Розбудіть усі духовні сили до дії. Розкажіть тим, кого ви відвідуєте, що кінець усьому наближається». – *Медичне служіння. – С. 332.*

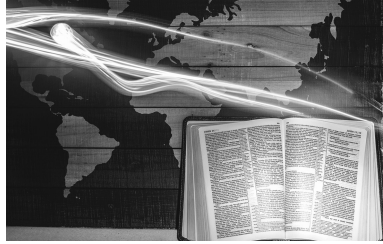
ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому час такий цінний?
2. Яка поширена пастка може заважати нам трудитися для Христа?
3. Яка тенденція може затримувати нас у Лаодикійському стані?
4. Що повинно спонукати нас працювати для Христа?
5. Чому багато хто втраять шанс отримати Пізній дощ?

Субота, 5 листопада 2022 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ НА ЛІТЕРАТУРУ ДЛЯ НУЖДЕНИХ ПОЛІВ

Що протиставляється замішанню? – Ясність! Безліч людей на Землі перебувають у замішанні – звідси пророча згадка про «Вавилон», тобто замішання. Проникливість, сприйняття та розуміння людей затуманені. Їм потрібна ясність. Потрібно вчити людей ясної істини.

Чи прислухаються вони? Деякі так, багато хто ні, але вони можуть подивитися. Вони можуть знайти час прочитати щось, що приверне їхню увагу, і те, що вони побачать, може звернутися до їхнього розуму і просвітити їхнє розуміння.

«Єдиний спосіб розігнати темряву – це прийняти світло. Найкращий засіб боротьби з оманю – запропонувати істину. Лише відкриття Божої любові виявляє потворність і гріховність егоїстичного серця». – *Бажання віків*. – С. 498. Коли вони побачать гріх, то прагнутимуть Спасителя.

Це чудове одкровення Божої любові може прийти з друкованих сторінок за допомогою багатьох тем, наприклад: «Необхідно докладати більше щирих зусиль, щоб просвітити людей щодо великої теми реформи здоров'я. Трактати на чотири, вісім, дванадцять, шістнадцять або більше сторінок, що містять абсолютно точні, добре написані статті з цього серйозного питання, повинні бути поширені подібно до осіннього листя». – *Поради щодо здоров'я*. – С. 466.

«Тисячі доларів, які зараз жертвуються на вівар згубної хтивості, потечуть у скарбницю Господа, помножуючи публікації різними мовами, які необхідно поширити, як осіннє листя. У різних країнах будуть організовані місії». – *Протистояння*. – С. 60.

Листя, яке восени падає з дерев, настільки багато, що його практично неможливо порахувати. Так, саме стільки необхідно трактатів, памфлетів, журналів і буклетів, що містять істину для теперішнього часу. Це життєво важливі засоби проголошення вічної Євангелії. Випуск таких матеріалів тягне за собою витрати, які, на жаль, багато хто не може сплатити ані для себе, ані щоб поділитися з іншими людьми. Отже, оскільки нам довірено завдання нести істину іншим людям, ми маємо обов'язок і привілей допомогти їм отримати її.

Пожертвування цієї першої суботи призначені на літературу для країн, котрі мають потребу. Ваші щедрі, навіть дуже щедрі пожертвування, можуть багато в чому допомогти іншим людям дізнатися про повернення Господа і приготуватися до нього.

**Дякуємо за співпрацю з Христом!
Видавничий відділ Генеральної Конференції**

Любов до грошей

«Моє срібло й Моє золото, говорить Господь Саваот» (*Огія 2:8*).

«У всіх наших витратах грошей ми повинні намагатися виконати намір Того, Хто є Альфою й Омегою усіх християнських зусиль». – *Свідчення для Церкви*. – Т.9. – С.49.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для Церкви. – Т.5. – С.148-157.

Там саме. – Т.2. – С.99, 652-662.

Неділя

30 ЖОВТНЯ

1. СЕРЦЯ РОЗКРИТІ

а. Як наше використання грошей розкриває глибину нашого посвячення Богові? Від Матвія 6:21: «*Бо де скарб твій, – там буде й серце твоє!*».

«Є одна справа, до якої ми повинні надзвичайно серйозно ставитися, це – служіння Богу. У цій справі неможливо перестаратися. Якщо ми будемо працювати, дбаючи лише про Божу славу, туман розвіється і наше поняття про правильне і неправильне проясниться. Ми маємо присвятити Йому наше майно. Словами нашого серця повинні бути: «Господи, ось кошти, за які Ти поклав відповідальність на мене. Що накажеш мені робити з ними?» // *Ознаки часу, 7 січня 1886 року*.

«Гроші – довірені Богом засоби. Вони не наші, аби витратити їх на задоволення своєї гордості і честолюбства». – *Служіння зцілення*. – С.287.

б. Як посвячення Давида Богові є натхненням, а також докором для багатьох із нас? 1 Хронік 29:3-5: «³*І ще, через моє замилування до дому Бога мого, є в мене скарб власного золота та срібла, – і [його] я віддав для дому свого Бога, понад усе, що я наготував для святого храму: ⁴три тисячі талантів золота, офірського золота, і сім тисяч очищеного срібла на покриття стін тих домів; ⁵на кожну золоту [річ] та на кожну срібну, і на всяку працю рукою майстрів. І хто [ще] жертвує, щоб сьогодні наповнити свою руку пожертвою для Господа?».*

«Чи жива вдячність у нашому серці? Чи не буде осоромлений хрест Христов життям, повним егоїзму та своєкорисливості?.. Ми користуємося плодами цієї нескінченної самовідданості; і все ж, коли необхідно активно працювати, коли виникає потреба в грошах для підтримки роботи Викупителя у справі спасіння душ, ми ухиляємося від свого обов'язку і шукаємо собі виправдання». – *Поради щодо управління ресурсами*. – С.21.

1. Чому гроші можуть бути талантом, який багато чого розкриває про наше серце?

Понеділок

31 ЖОВТНЯ

2. ЗНАТИ ПРО ПЛАН ВОРОГА

а. Як ми застережені щодо зловісної змови проти тих, хто вшановує суботу?

Від Матвія 20:1-9: «¹Бо Царство Небесне подібне одному господареві, що вдосвіта вийшов згодити робітників у свій виноградник. ²Згодившись ж він із робітниками по динарію за день, послав їх до свого виноградника. ³А вийшовши коло години десь третьої, побачив він інших, що стояли без праці на ринку, ⁴та ї каже до них: «Ідіть і ви до мого виноградника, і що буде належати, дам вам». ⁵Вони ж відійшли. І вийшов він знов о годині десь шостій ї дев'ятій, і те саме зробив. ⁶А вийшовши коло години одинадцятої, знайшов інших, що стояли [без праці], та ї каже до них: «Чого тут стоїте цілий день безробітні?» ⁷Вони кажуть до нього: «Бо ніхто не найняв нас». Відкажує їм: «Ідіть і ви в виноградник». ⁸Коли ж вечір настав, то говорить [тоді] до свого управителя пан виноградника: «Поклич робітників, і дай їм заплату, почавши з останніх до перших». ⁹І прийшли ті, що з години одинадцятої, і взяли по динарію».

«Робітники, котрі прийшли у виноградник об одинадцятій годині, були вдячні за можливість працювати. Їхні серця були сповнені вдячністю до господаря, котрий прийняв їх, а коли наприкінці дня він заплатив їм за повний робочий день, вони були вражені. Вони знали, що не заробили такої платні. І милосердя, що променіло від обличчя цього пана, сповнило їх радістю. Вони ніколи не забудуть його доброту та щедрю винагороду. Подібна історія відбувається з грішником, котрий, усвідомлюючи власну негідність, приходиться до Господнього виноградника об одинадцятій годині. Час його служіння видається таким коротким, він відчуває, що не заслуговує винагороду, проте сповнений радістю, що Бог узагалі прийняв його. Він працює з покірним довірливим духом, вдячний за перевагу бути співпрацівником Христа. Бог з радістю вшановує такий дух. Господь бажає, щоб ми поклалися на Нього, не питаючи про розміри нашої винагороду. Якщо Христос перебуває в душі, думка про винагороду – не головна. Не це мотивує наше служіння. Хоч, звичайно, ми маємо поважати майбутню нагороду, Бог бажає, щоб ми цінували обіцяні Ним благословення. Однак Він не хоче, щоб ми прагнули винятково винагороду і чекали відповідної компенсації за кожний виконаний обов'язок. Нам слід прагнути не стільки осушити нагороду, скільки чинити правду, незалежно від одержаної за це платні. Головним мотивом усіх наших дій повинна бути любов до Бога та ближніх». – *Наочні уроки Христа*. – С.397-399.

б. Чому ми особливо застережені проти жадібності? Від Луки 12:15: «І промовив до них: «Глядіть, остерігайтеся всякої зажерливості, – бо життя чоловіка не залежить від достатку маєтку його».

«Егоїзм і жадібність, що причаїлися в людському серці, – найпотужніші пристрасті, і наслідки цієї боротьби цілком очевидні. Якщо людина щоденно не вживає Тіло Христа і не п'є Його Кров, Божественне в ній буде переможене сатанинським. Егоїзм і жадібність позбавлять її перемоги. Людина з самовпевненим, незалежним духом ніколи не увійде до Божого Царства. Тільки ті, хто співпрацюють з Христом у Його самозреченні та жертві, будуть учасниками Його слави». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.216.

2. Опишіть одну стратегію, яку сатана задумує проти тих, хто дотримується суботи.

Вівторок

1 листопада

3. СЕРЙОЗНЕ ПИТАННЯ

а. Як любов до грошей шкодить нашому духовному життю? Як це можна виправити? І до Тимофія 6:9, 10: *«⁹А ті, хто хоче багатіти, упадають у спокуси та в сітку, та в численні нерозумні й шкідливі пожадливості, що втручають людей на загибель і загибель.¹⁰Бо корень усього лихого – то грошолобство, якому віддавшись, дехто відбились від віри й поклали на себе великі страждання».*

«Христос запропонував Себе як безмежну жертву. Уже одне це завдає удару по жадібності і звеличує жертвність.

Постійне самозречення і жертвність – найкращі Божі ліки від гріха себелюбства та жадібності, котрі роз'їдають душу. Бог передбачив план систематичної жертвності, щоб підтримати Свою справу і полегшити потреби страждених та нужденних. Він постановив, щоб жертвність стала звичкою, протистояла небезпечному і підступному гріхові скнарості. Постійне жертвування завдає нищівного удару по жадібності. Систематична жертвність передбачена в Божому плані, щоб виривати скарб із рук жадібною людини в ту саму мить, коли він до нього приходить, і присвячувати його Господу, Котрому він належить за правом». – *Свідectва для Церкви*. – Т.3. – С.548.

«Самопожертва є основним принципом учення Христа. Найчастіше вона представляється і пропонується авторитетним тоном. Усе це тому, що Бог не бачить іншого шляху спасіння людей, як тільки покінчити з їхнім егоїзмом, котрий, якщо залишити його недоторканим, приведе до деградації та загибелі всієї людської істоти». – *Там саме*. – Т.9. – С.49.

«Сріболобство та дружба зі світом – ось що роз'їдає духовність Божого народу». – *Там саме*. – Т.2. – С.657.

б. На чому, за бажанням Бога, ми маємо зосередити свою увагу? Чому?
До колосян 3:1 «Отож, коли ви воскресли з Христом, то шукайте того, що вгорі, де сидить Христос по Божій правиці».

«Егоїзм – це гріх, який руйнує душу. Під цією загальною назвою згадується гріх зажерливості, який є ідолослужінням. Усе належить Богові. Наше матеріальне благополуччя є наслідком Божого милосердя. Бог – великий і щедрий Давач усіх благ. Якщо Він вимагає віддати Йому якусь частину тих щедрих дарів, якими Він забезпечує нас, то робить Він це не з метою збагачення, бо Йому нічого не потрібно з наших рук, а для того, щоб у нас з'явилася можливість проявити самозречення, любов і співчуття до наших ближніх і щоб ми завдяки цьому піднялися до високого духовного рівня. У кожному поколінні, починаючи з часів Адама і до наших днів, Бог пред'являв права на власність людини, кажучи: Я – законний Господар Всесвіту, тому присвячайте Мені початки ваших плодів, приносьте данину вірності, віддавайте Мені Моє, тим самим визнаючи Мою верховну владу, і ви зможете бути вільними, та насолоджуватися Моїми благами, і Мої благословення будуть з вами». – *Там саме*. – Т.4. – С.476, 477.

3. Яке благословення ми отримуємо, подолавши любов до грошей?

Середа

2 листопада

4. ЗАПОВІТ ЧЕРЕЗ ЖЕРТВУ

а. З огляду на стислість часу, відведеного нам, що має врахувати кожна людина, керуючи своїми фінансами? *Огія 2:8: «Моє срібло й Моє золото, говорить Господь Саваот».*

«Для багатьох людей володіння багатством виявилось пасткою. У своєму бажанні слідувати моді світу вони втратили свою ревність до істини і перебувають у небезпеці втратити вічне життя». – *Цей день з Богом*. – С.349.

«Дехто закриває свої вуха на заклики щедро жертвувати кошти для закордонних місій та відправлення туди нових місіонерів, а також на видавництво книг і брошур, щоб вони розлетілися по всьому світу, подібно до осіннього листа. Такі люди виправдовують свою жадібність тим, що вже розпорядилися щодо щедрого заповіту на Боже діло. Вони врахували інтереси Божої справи у своєму заповіті, тому вважають себе спроможними потурати своїй жадібності, обкрадати Бога десятинами та приношеннями. Але ці люди заповідають Богові лише незначну частину того, що Він позичив їм, більшу частину залишаючи родичам, які не цікавляться істиною». – *Свідectва для Церкви*. – Т.4. – С.479, 480.

«Заповіт про спадок є лише жалюгідною заміною щедрості, яку треба проявляти за життя. Божі слуги зобов'язані щодня прагнути доброї праці, добровільних приношень Богу. Вони не мають права допускати, аби сума, котра віддається Господу, була хоч на йоту меншою за ту, яка призначається для особистого користування. Щодня чинячи саме так, вони не втратять з уваги людей, котрі знаходяться безпосередньо у сфері їхнього впливу.

Найкращим Другом Божих слуг є Ісус. Він не відокремив від них Своє життя, але заради них збіднів, щоб вони збагатилися Його убозством. Христос заслуговує на те, щоб Йому були віддані і серця, і майно, і все те, чим люди володіють і чим вони є. Однак багато так званих християн байдуже ставляться до закликів Ісуса і ображають Його, тільки перед смертю приносячи в Його скарбницю жалюгідні копійки». – *Поради щодо управління ресурсами*. – С.326, 327.

б. Яке особливе застереження щодо управління ресурсами Христос адресує батькам? Від Матвія 10:37: *«Хто більш, як Мене, любить батька чи матір, той Мене недостойний. І хто більш, як Мене, любить сина чи дочку, той Мене недостойний».*

«Віруючі батьки часто передають своє майно невірющим дітям, позбавляючи себе таким чином можливості віддавати Богу Боже. Вчиняючи так, вони знімають з себе відповідальність, яку Бог поклав на них, і віддають у руки ворога Богом довірені їм кошти, замість того щоб повертати їх Йому, вкладаючи в Його справу, коли Він вимагатиме цього від них. У Божі плани не входить і те, щоб батьки, які здатні керувати своїми справами, віддавали управління власністю дітям, навіть якщо ті є віруючими». – *Свідчення для Церкви – Т.1. – С.528, 529.*

4. Що ми повинні взяти до уваги з наближенням кінця часу?

Четвер

3 листопада

5. НАЙБЕЗПЕЧНИШИЙ ДЕПОЗИТНИЙ СЕЙФ

а. Яке втішне запевнення Христос дає всім тим, хто укладе заповіт з Ним через жертву? Від Матвія 6:28-33: *«²⁸І про одяг чого ви клопочетесь? Погляньте на польові лілеї, як зростають вони, – не працюють, ані не прядуть. ²⁹А Я вам кажу, що й сам Соломон у всій славі не вдягався отак, як одна з них. ³⁰І коли польову ту траву, що сьогодні ось є, а завтра до печі вкидається, Бог отак зодягає, – скільки ж краще [зодягне] Він вас, маловірні! ³¹Отож, не журіться, кажучи: Що ми будемо їсти, чи: Що будемо пити, або: У що ми зодягнемось? ³²Бож [усього того] погани шукають; але знає Отець ваш Небесний, що всього того вам потрібно. ³³Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам додасться».*

«Відчиніть ваші серця, щоб прийняти [Боже] Царство; нехай служіння інтересам цього Царства стане найвищою метою вашого життя. Хоч це є духовне Царство, не лякайтеся, що ваші тілесні потреби будуть залишені без уваги. Коли ви віддаєте себе на служіння Богові, Той, Котрий має всю владу на небі й на землі, задовольнить усі ваші потреби.

Живучи на землі, відкриваючи людям славу Божу та підпорядковуючи все волі Отця, Ісус звеличив життя у всіх його дрібницях. Він запевняє нас у тому, що все необхідне нам у житті «додасться», якщо будемо наслідувати Його приклад. Бідність або багатство, хвороба або здоров'я, простота або мудрість, – усе передбачене в обітниці Його благодаті». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.99.*

«Кожен акт безкорисливості заради блага інших зміцнить дух милосердя в серці того, хто дає, ще тісніше поєднавши його з Викупителем світу». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.20.*

б. Який найбільш ефективний спосіб зберегти наші багатства?

Проповісті 3:9, 10: «⁹Шануй Господа із маєтку свого, і з початку всіх плодів

своїх, – ¹⁰і будуть комори твої переповнені ситістю, а чавила твої будуть переливатись вином молодим!».

«Чи хотіли б ви, щоб ваше багатство збереглося і примножилося? Віддайте його в надійні Руки, на яких залишилися сліди від цвяхів після розп'яття. Якщо використовуватимете його лише для себе – воно прокладе шлях до вічної загибелі. Віддайте його Богові, і з того часу воно матиме на собі Його печатку. Воно буде попечатане Його постійністю та незмінністю». – *Там саме.* – С.49.

«Ми повинні інвестувати кошти в інтереси Неба і завжди співпрацювати з Небесами, відкладаючи наші скарби в Небесний банк» // *Ознаки часу, 4 квітня 1895 року.*

П'ятниця

4 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Чому гроші можуть бути талантом, який багато чого розкриває про наше серце?**
- 2. Опишіть одну стратегію, яку сатана задумує проти тих, хто дотримується суботи.**
- 3. Яке благословення ми отримуємо, подолавши любов до грошей?**
- 4. Що ми повинні взяти до уваги з наближенням кінця часу?**
- 5. Яка обітниця дана тим, хто збирає собі скарби на Небі?**

Скарб на Небесах

«Не складайте скарбів собі на землі, де нищить [їх] міль та іржа, і де злодії підкопуються й викрадають. Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа [їх] не нищить, і де злодії [до них] не підкопуються та не крадуть. Бо де скарб твій, – там буде й серце твоє!» (Від Матвія 6:19-21).

«Бог бажає, щоб ми обрали Небесне замість земного. Він дарує нам можливість покласти свої кошти в Небесну скарбницю. Він підтримує нас у досягненні найвищих цілей, подбає про збереження наших найдорогоцінніших скарбів». – *Наочні уроки Христа*. – С.374.

Додаткові матеріали для вивчення:
Християнська родина. – С.367-380.

Неділя

6 листопада

1. РЕЗУЛЬТАТ ВДЯЧНОСТІ

а. Які життєво важливі слова повинні постійно звучати в наших серцях?

Псалом 107:8, 15, 21, 31: «⁸Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його, та за чуда Його синам людським... ¹⁵Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його, та за чуда Його синам людським... ²¹Нехай же подяку складуть Господеві за милість Його та за чуда Його синам людським... ³¹Нехай же подяку складуть Господеві за милість, та за чуда Його синам людським!»; *Від Івана 14:1-3*: «¹Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! ²Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? ³А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви».

«Необхідно зрозуміти, що тільки Божа любов може зберегти Його народ вірним у самозреченні та самопожертві, які вони покликані перенести заради Христа. Частіше повторюйте перші три вірші *чотирнадцятого розділу Євангелії від Івана*. Ці вірші – обітниця при переживаннях, розчаруванні та стражданнях. Переконаність у тому, що надія на вічне життя безсумнівна, змушує серце переповнюватися вдячністю». – *Колекція листів Е.Г. Уайт Полсену*. – С.5.

б. Про що ми повинні завжди пам'ятати, коли віддаємо наші кошти Господу? *Псалом 29:1, 2*: «¹Псалом Давидів. Дайте Господу, Божі сини, дайте Господу славу та силу! ²Дайте Господу славу Імення Його, у препишній святині впадінть перед Господом!».

«Давати – означає жити. Буде збережене життя лише тих людей, які добровільно віддають його на служіння Богові й людям. Хто в Ім'я Христа жертвує своїм життям у цьому світі, той збереже його для вічності». – *Бажання віків*. – С.623, 624.

«Ангел, котрий веде записи, старанно відмічає кожний дар, принесений Богові до Його скарбниці; Господь бачить кожну копійку, посвячену на Його справу, а також те, з яким духом приносяться дари: щиросердечно чи вимушено. Реєструються і мотиви, що спонукають людину жертвувати. – *Християнська родина*. – С.368.

1. Коли ми розміркуємо про Божу доброту до нас, як це має змусити нас реагувати?

Понеділок

7 листопада

2. БІЛЬШ РІЗНІ, НІЖ МОЖНА ОЧІКУВАТИ

а. Який принцип, представлений Ісусом, є секретом щасливого життя?

Дії 20:35: «Я вам усе показав, що, працюючи так, треба поміч давати славам, та пам'ятати слова Господа Ісуса, бо Він Сам проказав: «Блаженніше давати, ніж брати!».

«Основна життєва позиція світських людей полягає в тому, щоб отримати все, що можливо, із тлінних речей цього життя. Егоїстична пристрасть до вигоди – ось головний принцип їхнього життя. Однак найчистішу радість можна знайти не в багатстві і не там, де завжди панує жадібність, а там, де панує вдовolenня і де жертвна любов є основним принципом. Тисячі і тисячі людей марнують своє життя, потураючи пороку, і їхні серця сповнені ремствуванням. Вони є жертвами егоїзму, вони незадоволені марними зусиллями задовольнити власні душі самодогодженням. І на обличчях у них відбиток нещастя, і позаду них пустеля, бо вони не приносять плодів добрих справ.

У міру того як любов Христа наповнює наші серця і керує нашим життям, жадібність, егоїзм і любов до суєтності будуть подолані. І насолодою для нас буде виконання волі Христа, рабами Якого ми себе проголошуємо. Саме тоді наше щастя залежатиме від наших безкорисливих справ, на які нас надихне любов Христа.

Щодо Плану спасіння, то Божественна мудрість визначила, що відповідно до принципу дії та протидії, ті, котрі звершують благодійну роботу, подвійно благословенні. Той, хто дає необхідне благословення ближнім, сам отримує благословення ще більшою мірою. Бог може досягти Своєї мети для спасіння грішників і без допомоги людей, але Він знає, що людина ніколи не буде щасливою, якщо не візьме участі в тій великій роботі, яка може розвивати її самозречення і благодійність». – *Свідectва для Церкви*. – Т.3. – С.382.

б. Через яке звернення Господь просить нас розставити пріоритети в житті? Від Матвія 6:19, 20: *«¹⁹Не складайте скарбів собі на землі, де нищить [їх] міль та іржа, і де злодії підкопують її викрадають. ²⁰Складайте ж*

собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа [іх] не нищить, і де злодії [до них] не підкопуються та не крадуть».

«[Бог] постановив, щоб жертовність стала звичкою, протистояла небезпечному і підступному гріху скнарості. Постійні жертвування завдають нищівного удару жадібності». – *Християнська родина*. – С.370.

«Коли багатства, котрі точить міль і роз'їдає іржа, будуть знищені, послідовники Христа зможуть тішитися своїми Небесними скарбами, нетлінними багатствами.

Христос усе ще дає можливість придбати нетлінне багатство тим, хто розтратив Його добро.

Отож, нехай ваш маєток іде попереду вас на Небеса. Складіть ваші скарби біля Божого престолу». – *Наочні уроки Христа*. – С.374, 375.

2. Яким чином я повинен проявляти більше самозречення заради блага інших людей?

Вітторок

8 листопада

3. ОСНОВНА ВИМОГА

а. Про що повинен пам'ятати кожен з нас в процесі істинного самовідданого підкорення Христу в приготуванні до Небесного Царства?

1 до коринтян 15:31: «Я щодень умираю. Так свідчу, браття, вашою хвалою, що маю її в Христі Ісусі, Господі нашім».

«Життя апостола Павла було постійною боротьбою з самим собою. Він казав: *«Я щодень умираю» (1 до коринтян 15:31)*. Його воля і бажання щодня конфліктували з обов'язком та Божою волею. Замість того щоби потурати своїм нахилам, він чинив Божу волю, розпинаючи власну природу.

Наприкінці свого сповненого боротьби життя, озираючись на пережиті битви і тріумфи, він міг сказати: *«Я змагався добрим змагом, [свій] біг закінчив, віру зберіг. Наостанку мені призначається вінок праведности, якого мені того дня дасть Господь, Суддя праведний; і не тільки мені, але й усім, хто прихід Його полює» (2 до Тимофія 4:7, 8)*.

Християнське життя – це бій і рух уперед. У цій війні немає перепочинку; зусилля повинні докладатися постійно й наполегливо. Тільки завдяки безперервним старанням ми одержуємо перемогу над спокусами сатани. Християнську цілісність необхідно здобувати з нездоланною енергією та підтримувати з рішучою цілеспрямованістю.

Ніхто не буде взятий на Небо без твердих наполегливих зусиль. Кожен особисто має брати участь у цій битві за самого себе; ніхто інший не може провадити за нас бій. Кожен із нас індивідуально несе відповідальність за результат боротьби». – *Служіння зцілення*. – С.452, 453.

«Чи хочете ви уникнути семи останніх кар? Чи хочете ви увійти до слави і насолодитися всім, що Бог приготував для тих, хто любить Його і готовий страждати за Нього? Якщо так, то для того, щоб жити, ви маєте померти. Готуйтеся,

готуйтеся, готуйтеся. Ваші приготування повинні бути ретельнішими, ніж нині, бо приходить день Господа лютий, з гнівом і палаючою люттю, щоб зробити землю пустелею і винищити її грішників. Пожертуйте всім для Господа. Покладіть усе на Його вітар – себе, і все своє – на жертву живу. Щоб увійти до слави, треба зрестися всього. Збирайте собі скарби на Небесах, де злодій не підкопує й іржа не винищує. Ви повинні бути учасниками страждань Христа тут, на землі, якщо хочете брати участь у славі Його на Небі».

Небо обійдеться нам досить дешево, навіть якщо ми отримаємо його через страждання. Ми повинні перейнятися духом самозречення, щодня вмирати для свого «я», постійно дивитися на Ісуса та Його славу. Я бачила, що людям, які нещодавно прийняли істину, ще доведеться дізнатися, що означає страждати за Христа. Їм належить пройти через гіркі й суворі випробування, щоб через страждання очиститись і прийняти печатку Живого Бога. Вони подолають час скорботи і побачать Царя в Його славі і будуть жити перед Богом і Його чистими, святими ангелами». – *Ранні твори*. – С. 66, 67.

3. У яких аспектах життя мені потрібно ефективніше відображати щоденну смерть апостола?

Середа

9 листопада

4. КОРИСНА ЗВИЧКА З ЮНОСТІ

а. Як поняття самозречення стосується навіть дітей та молоді?

Проповісті 20:11: «Навіть юнак буде пізнаний з чинів своїх, – чи чин його чистий й чи простий».

«Дітей віком від двох до чотирьох років не слід заохочувати до думки, що вони мають право отримувати все, про що попросять. Батьки зобов'язані навчати їх уроків самозречення і ніколи не поводитися з ними так, наче вони є центром Всесвіту, і все обертається довкола них.

Багато дітей успадкували егоїзм від своїх батьків, але батьки повинні намагатися викоринити кожну частину цієї поганої схильності зі свого єства. Христос багато разів викривав жадібність та егоїзм. Батьки повинні прагнути при першому прояві егоїстичних рис характеру, чи то в їхній присутності, чи то в спілкуванні з іншими дітьми, стримувати та викоринювати ці риси з характеру своїх дітей». – *Виховання дітей*. – С. 132.

«Якби під час своїх поїздок наша молодь вела точний, скрупульозний облік усіх витрачених коштів, вони б, безсумнівно, виявили масу непотрібних витрат, у них відкривуться очі і вони зрозуміють, куди зникають Божі кошти. Від них, звичайно, не вимагається позбавляти себе гарячої їжі, що, до речі, нерідко доводилося робити першим місіонерам під час їхніх тривалих подорожей, але такий облік допоміг би їм навчитися задовольняти свої нагальні потреби набагато меншими витратами, ніж зараз. Деякі брати та сестри відмовляють собі у всьому, аби заощадити кошти на Божу справу; тоді нехай і Божі працівники також практикують самозречення і всіляко обмежують свої витрати». – *Свідectва для Церкви*. – Т. 5. – С. 400.

**б. Наведіть приклад того, як раніше практикувалося навчання економії.
1 до коринтян 11:1: «Будьте наслідувачами мене, як і я Христа!».**

«Коли мені було лише дванадцять років, я вже знала, що таке ощадливість. Разом із сестрою ми навчилися певного ремесла і, хоча заробляли тільки двадцять п'ять центів на день, з цієї суми могли дещо заощадити на місійну справу. Ми потроху відкладали гроші й, нарешті у нас назбиралось тридцять доларів. І коли почули вістку про скорий Прихід Господа разом із закликом про потребу в працівниках і коштах, ми вважали великою перевагою передати ці тридцять доларів батькові з проханням купити на них євангельські трактати і брошури, щоб оповістити людей, які перебували у темряві...

За зароблені нами гроші ми з сестрою забезпечували себе одягом. Віддаючи їх матері, ми казали: «Розрахуй витрати так, щоб після придбання нам одягу ще щось залишилося на місійну справу». Вона так і робила, підтримуючи в нас місіонерський дух». – *Християнська родина. – С.384.*

4. Як можна навчити дітей радості самозречення?

Четвер

10 листопада

5. ПРОДОВЖУЮЧИ У МІРУ ЗРОСТАННЯ

а. Подібно до того, що молоді люди мають збирати скарб на Небі, як мають діяти люди старшого віку? Псалом 116:14, 15: «⁵Присяги свої Господеві я виконаю перед усім народом Його! ⁶Дорога в очах Господа смерть богобійних Його!»; Від Луки 12:33, 34: «³³Продавайте достатки свої та милостиню подавайте. Робіть калитки собі не старіючи, – невичерпний скарб той у небі, куди не закрадається злодій, і міль де не точить. ³⁴Бо де скарб ваш, там буде й серце ваше!».

«Наших братів та сестер похилого віку, які незабаром залишать це земне життя, я закликаю здійснити правильну передачу благ, довірених вам від Господа, перш ніж ви заспокоїтеся в Ісусі. Пам'ятайте, що ви – Божі управителі, тому, поки ви ще живі, поверніть Господеві те, що належить Йому. Не зволікайте зроби́ти це, поки ви ще в здоровому глузді. Коли ми досягнемо похилого віку, наш обов'язок – передати наші кошти тим установам, які заснував Господь. Сатана використовує будь-які хитрощі, аби позбавити Божу справу настільки необхідних засобів. Багато хто вкладає свої гроші в світські підприємства, тоді як Божа справа потребує кожної копійки для проголошення Його істини і для прославлення Його Імені. Я запитую: чому ми не збираємо собі скарб на Небі, у мішках, які не старіють? Я особливо звертаюся до людей похилого віку, щоб вони у своїх заповідях не забули про тих, хто вірним життям, словом і вченням працює для Бога. Помістіть свої засоби туди, де вони можуть бути використані для Божої справи, хоча ваше здоров'я і життя припиняться. Таким чином вони будуть жити в обіг і принеситимуть постійне зростання в роботі Христа...

Нехай ваші серця будуть вірні Ісусові. Навіть, якщо ви усвідомлюєте себе найменшими з усіх святих, але ви є членами тіла Христового і через Нього стаєте

єдиними з усіма Його людськими знаряддями, а також з перевагою та силою Небесних служителів. Ніхто з нас не живе для себе. Кожному призначається певна посада і обов'язки не для задоволення власних, вузьких, егоїстичних інтересів, а для того, щоб вплив одного міг бути силою для всіх. Якщо ми дійсно віримо в те, що кожен з нас особисто знаходиться в центрі уваги світу, ангелів та людей, то чи не повинні ми як Церква проявити зовсім інший дух, не той, який ми нині проявляємо? Чи не маємо ми бути живою, діючою Церквою?» – *Свідectва для Церкви*. – Т.7. – С.295, 296.

П'ятниця

11 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Коли ми розмірковуємо про Божу доброту до нас, як це має змусити нас реагувати?
2. Яким чином я повинен проявляти більше самозречення заради блага інших людей?
3. У яких аспектах життя мені потрібно ефективніше відображати щоденну смерть апостола?
4. Як можна навчити дітей радості самозречення?
5. Який заклик постійно повторюється нам у міру нашого старіння?

Десятина та першоплід

«А всяка десятина... буде святість для Господа» (*Левит 27:32*).

«Десятина священна, Бог відокремив її для Себе». – *Поради щодо управління ресурсами*. – С.93.

Додаткові матеріали для вивчення:

Служителі Євангелії. – С.222-228.

Неділя

13 листопада

1. 3 ДНІВ БУТТЯ

а. Яким чином Бог залишив для Себе частину Еденського раю?

Буття 2:16, 17: «¹⁶І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: «Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти. ¹⁷Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!»).

Як це можна порівняти з десятиною? Малахії 3:7, 8: «⁷Від устав Моїх ви відступили з днів ваших батьків, і їх не стерегли. Верніться ж до Мене, і вернусь Я до вас! промовляє Господь Саваот. Та говорите ви: «У чому повернемось?» ⁸Чи Бога людина обманить? Мене ж ви обманюєте, ще й говорите: «Чим ми Тебе обманили?» – Десятиною та приносам!»).

«У Еденському раї Господь створив усяке дерево приємним на вигляд і добрим для їжі, і Він заповідав Адаму та Єві насолоджуватися Його щедротами. Але Господь зробив один виняток: нашим прабатькам не можна було їсти з дерева пізнання добра і зла. Це дерево Бог зберіг як постійне нагадування про те, що Він є Власником усього. Таким чином Він дав Адаму й Єві можливість проявити свою віру і довіру до Нього через їхнє досконале підкорення Його вимогам.

Так само і з Божими вимогами, що висувуються до нас. Він передає Свої скарби в руки людей, але вимагає, щоб одна десята частина з усього неухильно відкладалася для Його справи. Він вимагає, щоб ця частина була покладена до Його скарбниці. Її треба віддати Йому як Його власність; вона свята і має бути використана для святих цілей, для підтримки тих, хто несе звістку спасіння в усі куточки світу». – *Свідectва для Церкви*. – Т.6. – С.386.

б. Якою була практика перших патріархів щодо десятої частини їхнього доходу? **Буття 14:18-20:** «¹⁸А Мелхиседек, цар Салиму, виніс хліб та вино. А він був священик Бога Всевишнього. ¹⁹І поблагословив він його та й промовив: «Благословенний Аврам від Бога Всевишнього, що створив небо й землю. ²⁰І благословенний Бог Всевишній, що видав у руки твої ворогів твоїх». І [Аврам] дав йому десятину зо всього»; **Буття 28:20-22:** «²⁰І склав Яків обітницю,

говорячи: «Коли Бог буде зо мною, і буде мене пильнувати на цій дорозі, якою ходжу, і дасть мені хліба їсти та одежу вдягнутись,²¹ і я з миром вернуся до дому батька свого, то Господь буде мені Богом,²² і цей камінь, що я поставив за пам'ятника, буде домом Божим. І зо всього, що даси Ти мені, я, – щодо десятини, – дам десятину Тобі!».

«Однак система десятини бере свій початок не від євреїв. З найдавніших часів Господь претендував на десяту частину як на Свою власність, і цю вимогу Його діти визнавали й шанували. Відомо, що Авраам дав десятину Мелхиседекові, священникові Бога Всевишнього». – *Патріархи і пророки*. – С.525.

1. Який наочний приклад з Еденського раю ілюструє принцип десятини?

Понеділок

14 листопада

2. У ЄВРЕЙСЬКІЙ СИСТЕМІ

а. Яке особливе встановлення було дане стародавньому єврейському народові щодо десятини? Левит 27:30-32: «³⁰А всяка десятина з землі, з насіння землі, з плоду дерева, – Господеві воно, святощі для Господа!³¹ А якщо дійсно викупить хтось свою десятину, – той додасть п'яту частину її над неї.³² А всяка десятина худоби великої та худоби дрібної, усе, що перейде під палицею, – десяте буде святість для Господа».

Як цей принцип наголошується в усі віки? Малахії 3:10: «Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, – промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не вилию вам благословення аж надмір?».

«В Ізраїлі десята частина прибутків призначалася для підтримки богослужінь. Мойсей оголосив ізраїльтянам: «А всяка десятина з землі, з насіння землі, з плоду дерева, – Господеві воно, святощі для Господа! А всяка десятина худоби великої та худоби дрібної, усе, що перейде під палицею, – десяте буде святість для Господа» (Левит 27:30, 32).

«Десятина – Господеві». Тут вжито таку ж форму вислову, як і в Законі про суботу. «А день сьомий – субота для Господа, Бога твого» (Вихід 20:10). Бог утримує для Себе певну частину часу та коштів людини, і той, хто використовує їх у власних інтересах, не залишиться без вини». – *Патріархи і пророки*. – С.525, 526. [Виділено автором].

б. Що потрібно зробити перш, ніж десятина могла бути відкладена?

Вихід 22:28: «Не будеш спізнюватися, [щодо жертв], із щедрістю збіжжя та з плинами твоїми. Перворідного з синів своїх даси Мені»; **Вихід 34:26 (перша частина):** «Початок первоплодів твоєї землі принесеш у дім Господа, Бога твого»; **2 Хронік 31:5, 6:** «⁵А як поширився той наказ, поназносили

Ізраїлеві сини багато первоплодів збіжжя, виноградного соку, і нової оливи, і меду, і всякого полевого врожаю; і [як] десятину того всього багато поназносили. ⁶А Ізраїлеві та Юдині сини, що сиділи по Юдиних містах, також вони поприносили десятину худоби великої та худоби дрібної, і десятину святих речей, посвячених Господеві, їхньому Богові, і надавали того багато куп».

«Принесення десятини не було єдиним засобом визнання Божих вимог. Усі перші плоди землі присвячувались Йому. Перше руно вовни, зняте з овечок, перші зерна пшениці під час молотьби, перша олива і вино призначалися Богові. Це саме стосувалося первородних з усіх тварин, а за первістка-сина вносився викуп. Перші плоди мали бути принесені у присутність Господа до Святині, після чого їх могли споживати священники.

Ця постанова постійно нагадувала людям про те, що справжнім господарем їхніх ланів, овець і худоби є Бог; Він посилає сонце й дощ під час сівби та жнив; усе, чим люди володіють, є Його творінням, а їх Він зробив лише управителями Своїх благ.

Коли ізраїльські чоловіки, навантажені першими плодами полів, садів і виноградників, збиралися біля Скинії, це було привселюдним свідченням того, що вони визнають Божу доброту». – Там саме. – С. 526.

«Окрім десятини Господь вимагає перших плодів усіх наших прибутків. Він передбачив це для підтримки в достатку Його справи на землі. Божі слуги не повинні жити і працювати на бідному пайку». – Свідоцтва для Церкви. – Т. 6. – С. 384.

2. Як євреї повинні були визнавати Божі вимоги перед поверненням своєї десятини до Божого сховища?

Вівторок

15 листопада

3. ВІЧНІ ПРИНЦИПИ

а. Що охоплювала реформація, яка проводилася за днів Неемії?

*Неемії 10:34-37: «³⁴На хліб показний, і на постійний дар, і на постійне цілопалення, на суботи, на молодики, на свята, і на освячені речі, і на жертви за гріх на окуплення за Ізраїля, і на всяку працю дому нашого Бога. ³⁵І кинули ми жеребки про пожертву дров, священники, Левити та народ, щоб приносити до дому нашого Бога, за домом наших батьків, на означені часи рік-річно, щоб палити на жертівнику Господа, нашого Бога, як написано в Законі, ³⁶і щоб приносити первоплоди нашої землі та первоплоди всякого плоду з всякого дерева рік-річно до Господнього дому, ³⁷і первороджених синів наших та нашої худоби, як написано в Законі, і первороджених худоби нашої великої та худоби нашої дрібної, щоб приносити до дому нашого Бога до священників, що служать у домі нашого Бога»; **Неемії 12:44:** «І того дня були попризначувані люди над коморами для скарбів, для приношень, для первоплодів та для десятин, щоб зносити в них з міських піль законні частки священникам та*

Левитам, бо радість Юдеї [була – дивитися] на священників та на Левитів, що стояли!».

б. Яка практика фарисеїв була схвалена Христом? Від Матвія 23:23: *«Горевам, книжники та фарисеї, лицеміри, що даєте десятину із м'яти, і ганусу й кмину, але найважливіше в Законі покинули: суд, милосердя та віру; це треба робити, і того не кидати».*

Чому принцип десятин застосовується також і в новозавітну еру?

До євреїв 7:1-5, 8, 20, 21: «¹Бо цей Мелхиседек, цар Салиму, священник Бога Всевишнього, що був стрів Авраама, як той вертався по поразці царів, і його поблагословив. ²Авраам відділив йому й десятину від усього, – найперше бо він визначає «цар правди», а потім «цар Салиму», цебто «цар миру». ³Він без батька, без матері, без родоvodu, не мав ані початку днів, ані кінця життя, уподобився Божому Сину, – пробуває священником завжди. ⁴Побачте ж, який він великий, що йому й десятину з добичі найліпшої дав патріярх Авраам! ⁵Ті з синів Левієвих, що священство приймають, мають заповідь – брати за Законом десятину з народу, цебто з братів своїх, хоч і вийшли вони з Авраамових стегон... ⁸І тут люди смертельні беруть десятину, а там той, про якого засвідчується, що живе... ²⁰І поскільки воно не без клятви, – ²¹вони бо без клятви були священниками, Цей же з клятвою через Того, Хто говорить до Нього: «Клявся Господь – і не буде Він каятися: Ти Священик навіки за чином Мелхиседековим».

«Новий Заповіт не вводить знову в дію закон десятини, так само як і Закон про суботу, тому що законність обох установлень приймається і їхнє глибоке духовне значення пояснюється.

Бог особливим чином залишив Собі частину часу та наших засобів. Ігнорувати ці вимоги – означає обкрадати Бога». // *Рев'ю енд Геральд, 16 травня 1882 року.*

«Десятинна повинна бути присвячена Богу. Його вимоги передусім. Ми не виконуємо Його волю, якщо присвячуємо Йому те, що залишається після задоволення всіх наших потреб. Перш, ніж ми витрачаємо якусь частину нашого доходу, ми повинні відкласти і віддати Йому ту частину, яку Він називає Своєю. Якщо ми це зробили, то залишок буде освячений і благословенний для нашого використання. Але коли ми утримуємо те, що Він називає Своїм, то все інше прокляте, і ми записуємося в книгах Неба як винні у крадіжці. Бог дає людині дев'ять десятих, а одну десятю Він вимагає використати для священних цілей, подібно до того, як Він дав людині шість днів для роботи, а сьомий день залишив для Себе». // *Записи Тихоокеанської Унії, 10 жовтня 1901 року.*

«Якщо ми скрупульозно стежимо за тим, щоб дотримуватися заповіді про суботу, чи не повинні ми так само акуратно повертати частину коштів, що належить Йому?..

Десята частина усіх наших прибутків належить Господу. Він відокремив її для Себе, щоб вона використовувалася на Божу справу. Це святиня. За будь-якого розподілу доходів нічого меншого Він не приймає». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С. 66, 67.

«Малі чи великі струмки милості мають текти безперервно. Боже Провидіння далеко випереджає нас, йдучи вперед набагато швидше, ніж наша щедрість. Шлях до просування та влаштування Божої справи блокує егоїзм, гордість, жадібність, марнотратство, прагнення робити все напоказ. На всю Церкву покладений великий обов'язок, а саме: досягти найвищого рівня у кожній галузі святої справи. Якщо її члени йтимуть за Христом, вони відкинуть будь-яку схильність до показного, до прагнення краще одягнутися, до прагнення мати розкішні будинки і вишукану обстановку. – *Свідectва для Церкви.* – Т.7. – С. 296.

3. Чому система десятин застосовується й у новозавітну еру?

Середа

16 листопада

4. ЗАСТЕРЕЖЕННЯ ДЛЯ НАС

а. Як принцип десятин пов'язаний з восьмою заповіддю? Вихід 20:15: «Не кради!»; **Малахії 3:8, 9:** «⁸Чи Бога людина обманить? Мене ж ви обманюєте, ще й говорите: «Чим ми Тебе обманили?» – Десятиною та приносими!⁹Прокляттям ви прокляті, а Мене обманили, о люду ти вєсь!».

«Бог накладає Свою руку на все майно людини, кажучи: Я господар Всесвіту, і все добро Моє. Десятину, яку ви приховали, Я планував використати для утримання Моїх слуг, які відкривають Писання тим, хто живе в районах, де панує п'їтьма і де люди не розуміють Мого Закону. Використовуючи те, що належить Мені, для потурання своїх бажань, ви забираєте у людей те світло, яке Я передбачив для них. Ви маєте можливість виявити вірність Мені, але не робите цього. Ви обкрадаєте Мене, ви розкрадаєте те, що належить Мені. «Прокляттям ви прокляті» (Малахії 3:9)». – *Свідectва для Церкви.* – Т.6. – С. 387.

б. Що ми ніколи не повинні забувати про десятину? 1 до коринтян 9:13, 14: «¹³Хїба ви не знаєте, що священнослужителі від святині годуються? Що ті, хто служить вїтареві, із вїтара мають частку? ¹⁴Так і Господь наказав проповідникам Євангелії жити з Євангелії».

«Десятина має особливе призначення. Вона не може вважатися фондом для допомоги бідним, а призначена для підтримки тих, хто несе Божу звістку світові, і ніколи не повинна використовуватись для інших цілей». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С. 103.

«Нїхто не має права утримувати десятину, для того щоб використати ці гроші відповідно до свого судження. Цї кошти не можна використовувати для себе в надзвичайних обставинах, ними не можна скористатися на власний розсуд, хай навіть ви вважаєте, що вони витрачаються на Божу роботу». – *Служителі Євангелії.* – С. 225.

«Я отримала абсолютно недвозначну та чітку звістку для нашого народу. Мені наказано сказати нашим людям про те, що вони роблять помилку, використовуючи десятину на різні цілі, які – хай навіть і добрі – не є тією метою, на яку, за словами Господа, належить використовувати десятину. Ті, хто використовують десятину не за призначенням, відходять від порядку, встановленого Господом. І Бог за це судитиме.

Дехто вважає, що десятину можна використати для шкільних цілей. Інші вважають, що праця книгонош та літературних євангелістів має оплачуватись із десятини. Але це серйозна помилка, коли десятину використовуються не для тієї мети, для якої вона призначена, – не для підтримки служителів. Сьогодні у полі має бути сто добре підготовлених працівників там, де ми маємо лише одного». – *Там саме*. – С.226.

4. Що сталося б, якби кожен християнин вірно платив десятину?

Четвер

17 листопада

5. НАШ ПЕРШИЙ ФІНАНСОВИЙ ПРІОРИТЕТ

а. Що є ключем до духовного та земного процвітання? Від Матвія 6:33:
«Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам дасться».

«Господь не тільки вважає десятину Своєю, але Він говорить нам, як потрібно її віддавати Йому. Він проголошує: *«Шануй Господа із маєтку свого, і з початку всіх плодів своїх»* (Приповісті 3:9). Тут не сказано, що ми повинні використовувати наші кошти на свої потреби, а Господу приносити те, що залишилося, але навпаки має бути чесна десятина. Нехай спочатку буде відкладена Божа частина. Вказівки, дані Святим Духом через апостола Павла щодо дарів, становлять принцип, який застосовується також і до десятини: *«А першого дня в тиждень нехай кожен із вас відкладає собі та збирає, згідно з тим, як ведеться йому»* (1 до коринтян 16:2). Тут йдеться і про батьків, і про дітей. І не лише про багатих, а й про бідних». // *Рев'ю енд Геральд, 10 листопада 1896 року.*

б. Що Бог говорить нам про те, що належить Йому? Малахії 3:10: *«Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб трава була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, – промовляє Господь Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір?».*

«Нехай Господній народ вірно платить десятину, і нехай вони також, як діти, так і батьки, відкладають гроші для Господа, які часто використовуються для задоволення власних потреб. Господь зробив нас Своїми управителями. Він довірив Свої кошти в наші руки для правильного розподілу. Він просить нас віддавати Йому те, що належить Йому. Він зберігає за Собою десятину, щоб

вона використовувалася для поширення Євангелії в усіх частинах світу. Мої брати і сестри, сповідайтеся у своєму егоїзмі і відмовтеся від нього, і принесіть Господу ваші дари та пожертвування. Принесіть Йому також десятину, яку ви утримували. Сповідайтеся у своїй зневазі. Випробуйте Господа, як Він і просив вас це зробити». // Там саме, 23 листопада 1905 року.

П'ятниця

18 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Який наочний приклад з Еденського раю ілюструє принцип десятини?
2. Як євреї повинні були визнавати Божі вимоги перед поверненням своєї десятини до Божого сховища?
3. Чому система десятин застосовується й у новозавітну еру?
4. Що сталося б, якби кожен християнин вірно платив десятину?
5. Як вірна сплата десятин приносить користь кожній людині?

Пожертвування подяки та турбота про бідних

«Чим я відплачу Господеві за всі добродійства Його на мені?» (*Псалом 116:12*).

«Наша самовіддана благодійність, наші добровільні пожертвування повинні свідчити про те, що істина здійснила свою роботу в наших серцях». // *Рев'ю енд Геральд, 14 липня 1904 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для Церкви. – Т.3. – С.390-399.

Там саме. – Т.4. – С.462-476.

Неділя

20 листопада

1. ТВОРЕЦЬ Є ВЛАСНИКОМ УСЬОГО

а. Про що ми нагадуємо, коли розмірковуємо про право власності на світ?

Псалом 95:3-5: «³Бо Господь – Бог великий, і великий Він Цар над богами всіма, ⁴що в Нього в руці глибини землі, і Його верхогір'я гірські, ⁵що море Його, і вчинив Він його, і руки Його суходіл уформували!»; *Приповісті 3:9:* «Шануй Господа із маєтку свого, і з початку всіх плодів своїх»; *1 до коринтян 6:19 (остан. частина), 20:* «¹⁹І ви не свої? ²⁰Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони!».

«Бог накладає Свою руку на все існуюче – і на людину, і на її майно, тому що все належить Йому. Він каже: «Я – Господар світу, Всесвіт належить Мені, і Я закликаю вас присвячувати Мені на служіння перші плоди від усього, що з Моєї милості з'являється у вас». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.72.

«Гроші не є нашою власністю. Будинки і землі, картини і меблі, одяг і предмети розкоші – усе це належить не нам. Ми лише мандрівники і подорожні на цій землі. Ми отримуємо як дар усе те, що необхідне для нашого здоров'я і життя... Земні благословення дані нам ніби у позику, щоб випробувати нас, дізнатись, чи можна нам довірити вічні скарби. Якщо витримаємо Божу перевірку, отримаємо спадщину, яка належатиме нам, – славу, честь і безсмертя.

Якщо б наш народ вкладав у Божу справу гроші, довірені йому, зокрема ту частину, яка витрачається на егоїстичні задоволення, ідопоклонство, то він зібрав би для себе скарби на Небесах і виконав саме ту роботу, якої потребує Бог. Але подібно до багатого з притчі, чимало християн живе в розкошах. Гроші, які Бог довірив їм у позику, щоб вони використовували їх для прославлення Його Імені, ці люди кидають на вітер. Вони не замислюються над тим, що їм

доведеться дати звіт перед Богом. Їх не турбує думка, що незабаром надійде день розплати, коли кожному доведеться дати звіт за своє управління». – Християнська родина. – С.367.

1. Чому Господь вимагає, щоб ми віддавали Йому наші перші плоди?

Понеділок

21 листопада

2. ПОЖЕРТВУВАННЯ ПОДЯКИ, ДОБРОВІЛЬНІ ПОЖЕРТВУВАННЯ І ЖЕРТВИ ЗА ПРОВИНУ

- а. Чого навчає нас Біблія про пожертвування? Псалом 50:14:** *«Принось Богови в жертву подяку, і виконуй свої обітниці Всевишньому»;*
Псалом 116:12: *«Чим я відплачу Господеві за всі добродійства Його на мені?».*

«Яків усвідомлював, що Бог виявляє до нього певні вимоги, які він повинен визнати, і ці особливі вияви Божої прихильності вимагають від нього повної віддачі. Так само кожне злите на нас благословення повинно викликати почуття вдячності до Дарувальника всіх благ...

Наш час, наші таланти, майно необхідно присвятити Тому, Котрий передав усі ці благословення в наше розпорядження. Щоразу, коли Бог особливим чином посилає нам порятунок або коли отримуємо нові несподівані докази Його благовоління, ми повинні визнати Божу доброту, виявляючи свою вдячність не лише на словах, а й, подібно до Якова, приносячи дари і пожертвування на Його справу. Ми постійно приймаємо Божі благословення і тому повинні постійно жертвувати». – Патріархи і пророки. – С.187, 188.

б. Чому Єзекія побачив необхідність реформації в Юдеї?

2 Хронік 29:1-7, 27-33: *«¹Єзекія зацарював у віці двадцяти й п'яти літ, а двадцять і дев'ять літ царював він в Єрусалимі. А ім'я його матері – Авія, дочка Захарії. ²І робив він угодне в Господніх очах, як усе, що робив був його батько Давид. ³Він першого року свого царювання, місяця першого відчинив двері Господнього дому, і поправив їх. ⁴І привів він священників та Левитів, і зібрав їх на східній майдан, ⁵та й сказав їм: «Послухайте мене, Левити! Освятіться тепер, і освятіть дім Господа, Бога ваших батьків, і винесіть нечисть із святині. ⁶Бо наші батьки спроневірилися, і робили лихе в очах Господа, Бога нашого, і залишили Його, і відвернули своє обличчя від Господньої скінні, й обернулися спиною[до неї]. ⁷Також замкнули вони двері притвору, і погасили лямпадки, а кадила не кадили, і цілопалення не приносили в святині для Ізрайлевого Бога... ²⁷І сказав Єзекія принести цілопалення на жертівника. А коли розпочали цілопалення, зачався спів Господеві та [звуки] сурем і [музичного] знаряддя Давида, Ізрайлевого царя. ²⁸І весь збір вклонився, і співаки співали, а сурми сурмили, – це все аж до кінця цілопалення! ²⁹А як скінчили приносити жертву, попадали навколішки цар та всі, що були з ним, і вклонилися. ³⁰І сказав цар Єзекія та зверхники до Левитів, щоб вони хвалили Господа словами Давида та прозорливця Асафа, – і вони хвалили з*

великою радістю, і схилялися, і вклонялися до землі. ³¹І відповів Єзекія й сказав: «Тепер ви освячені для Господа. Підійдіть, і приведіть жертви та приноси вдячні для Господнього дому». І привів збір жертви та приноси вдячні, і кожен, [хто мав] жертвенне серце, – [приносив] цілопалення. ³²І було число цілопалення, що спровадив збір: худоби великої – сімдесят, баранів – сотня, овечок – двісті, для цілопалення Господеві все це. ³³А для святости: худоби великої – шість сотень, а худоби дрібної – три тисячі».

Яка реформація також потрібна нам сьогодні?

«Проте багато людей нехтують своїм обов'язком, утримуючи від Бога кошти, які належать Йому по праву, і тим самим обкрадають Господа. Їхнє егоїстичне серце не віддало Богові й десятої частини усіх своїх прибутків, якої Він вимагає від них. Вони не приходять на річні збори зі своїми добровільними приношеннями, жертвами подяки, мирними жертвами та жертвами за провину. Багато хто приходить до Господа з порожніми руками. «Чи Бога людина обманить? Мене ж ви обманюєте, ще й говорите: «Чим ми Тебе обманили?» – Десятиною та приносам!» (Малахії 3:8)». – Свідоцтва для Церкви. – Т.3. – С.510.

«Принесіть ваші жертви за провини, ваші жертви подяки й добровільні пожертвування; упокорте свої серця перед Господом, і Він завжди буде готовий прийняти і пробачити». // Рев'ю енд Геральд, 8 липня 1880 року.

«Вісники [Господа] не повинні терпіти нестачу, проповідуючи Слово життя. Навчаючи істини, вони повинні мати кошти, щоб вкласти їх у розвиток справи, яка має бути виконана в належний час, щоб справляти найкращий вплив для спасіння. Необхідно постійно звершувати справи милосердя, допомагати бідним і страждаючим. З цієї метою слід приносити дари та приношення. Особливо необхідно звершувати вказану роботу на нових полях, де знамено істини щойно піднято». – Свідоцтва для Церкви. – Т.6. – С.384, 385.

2. Які види приношень Господь усе ще наказує нам приносити сьогодні?

Вівторок

22 листопада

3. ЛЕВИТСЬКА ЩЕДРИСТЬ

а. **Як Бог поєднав обов'язок і благословення? Приповісті 11:24, 25:** «²⁴Дехто щедро дає, та ще додається [йому], а [дехто] ховає над міру, [та] тільки бідніє. ²⁵Душа, яка благословляє, насичена буде, а хто поїть [інших], – напоений буде і він».

«Левитська епоха відрізнялася тим, що люди присвячували свою власність Богу. Коли ми говоримо, що євреї зазвичай віддавали на релігійні цілі десяту частину свого доходу, ми не зовсім розуміємо, що тут мається на увазі. У євреїв Божі вимоги стояли на першому місці, і майже на кожному кроці їм нагадувалося про Творця та Давача всіх благ, тому що вони мали завжди повертати Йому Його частину...

Деякі сумлінні люди повертали Богові близько однієї третини річного доходу на релігійні потреби та для бідних. Це правило стосувалося не якогось певного класу людей, а **всіх**; від кожного вимагалось відповідно до отриманого доходу». – *Свідощва для Церкви*. – Т.4. – С.467, 468. [Виділено автором].

«Кожного разу, в будь-який період світової історії, коли Божий народ радісно і охоче виконував Його план про регулярну благодійність, дари і приношення, люди відчували на собі силу незмінної обітничі, яка полягала в тому, що праця людей буде благословенна лише в тій мірі, в якій вони дотримувалися Його вимог». – *Там саме*. – Т.3. – С.395.

б. Про що ми ніколи не повинні забувати, даючи грошові обітничі та клятви? *Екклезіаста 5:4, 5*: «⁴Краще не дати обіту, ніж дати обіт – і не сповнити!⁵Не давай своїм устам впроваджувати своє тіло у гріх, і не говори перед Анголом [Божим]: «Це помилка!» Пощо Бог буде гніватися на твій голос, і діла твоїх рук буде нищити?»; *Псалом 66:13, 14*: «¹³Увійду я до дому Твого з цілопаленнями, обіти свої Тобі виплачу ті, ¹⁴що їх вимовили мої губи й сказали були мої уста в тісноті моїй!».

«Бог бажає, щоб члени Його Церкви вважали свої зобов'язання перед Ним такими ж непорушними і обов'язковими, як і заборгованість перед комерсантом або магазином. Нехай кожен уважніше згадає своє минуле, чи немає в нього неоплачених, непогашених зобов'язань, а потім докладе всі зусилля, щоб заплатити все «до останнього шеляга», бо всім нам доведеться відповідати перед великим судом і вислухати свій остаточний вирок. На цьому суді встоять лише ті, хто вирізнявся невідкупною чесністю та правдивістю». – *Там саме*. – Т.4. – С.476.

«Бог зберіг за Собою абсолютне право на певну частину нашого часу та наших коштів. Ігнорувати ці вимоги – означає обкрадати Бога. Християни хваляться тим, що їхні привілеї значно перевершують привілеї юдейської доби. Невже ми будемо задовольнятися меншими пожертвами на Божу справу, ніж давав Його древній народ? Десятина була лише частиною їхніх приношень. Крім добровільних пожертвувань або пожертвувань подяки, які тоді були, як і зараз, вічним зобов'язанням, від них вимагалися численні інші дари». // *Ревью енд Геральд*, 16 травня 1882 року.

3. Чого ми можемо навчитися з прикладу жертвовності євреїв?

Середа

23 листопада

4. ДРУГА ДЕСЯТИНА

а. Що було другою десятиною в єврейську епоху і для чого вона призначалася? *Повторення Закону 14:22, 23, 27-29*: «²²Конче даси десятину з усього врожаю насіння твого, що рікрічно на полі зросте. ²³І будеш ти їсти перед лицем Господа, Бога свого, у місці, яке Він вибере, щоб Ім'я Його перебувало там, десятину збіжжя свого, виноградного соку свого, і оливки своєї, і пер-

ворідних худоби своєї великої й худоби своєї дрібної, щоб навчився ти боятися Господа, Бога свого, по всі дні...²⁷ А Левит, що [живе] по брамах твоїх, – не кидай його, бо нема йому частки й спадку з тобою.²⁸ «На кінці трьох років відділиш усю десятину свого врожаю в тім році, і покладеш у брамах своїх.²⁹ І прийде Левит, бо нема йому частки й спадку з тобою, і прихोцько, і сирота, і вдова, що в брамах твоїх, і будуть їсти й наситяться, щоб поблагословив тебе Господь, Бог твій, у кожному чині твоєї руки, що будеш робити»; **Повторення Закону 26:12, 13:** «¹² А коли ти скінчиш десятинити всю десятину врожаю свого року третього, року десятини, і даси Левиту, прихोцькові, сироті та вдові, і будуть вони їсти в брамах твоїх і наситяться,¹³ то скажеш перед лицем Господа, Бога свого: «Забрав я присвячене з дому, та й дав його Левиту та прихоцькові, сироті та вдові, за всіма Твоїми заповідями, що Ти наказав був мені, – я не переступив [котреїсь] із заповідей Твоїх і не забув».

«Для того щоб заохотити людей для участі в релігійному служінні, а також з метою кращого забезпечення бідних, виникла потреба в другій десятині з усього прибутку. Щодо першої десятини Господь проголосив: «А Левієвим синам Я дав ось кожна десятину в Ізраїлі на спадщину, взамін за їхню службу, бо вони виконують службу скінії заповіту» (Числа 18:21). З приводу другої десятини Він звелів: «І будеш ти їсти перед лицем Господа, Бога свого, у місці, яке Він вибере, щоб Ім'я Його перебувало там, десятину збіжжя свого, виноградного соку свого, і оливки своєї, і перворідних худоби своєї великої й худоби своєї дрібної, щоб навчився ти боятися Господа, Бога свого, по всі дні» (Повторення Закону 14:23; див. 14:29; 16:11-14). Цю десятину або її еквівалент у грошах люди повинні були приносити на місце, де була встановлена Святиня, протягом двох років. Після принесення дарів подяки Богові та особливої частини священників, залишки використовували для влаштування релігійного свята, в якому брали участь левити, паломники, сироти і вдови. Такою була постанова щодо дарів подяки та інших, влаштовуваних під час щорічних свят, коли народ мав змогу перебувати в товаристві священників та левитів, від яких вони отримували повчання й підбадьорення під час служіння. Проте кожного третього року друга десятину використовувалася вдома – для частування левитів і бідних, як звелів Мойсей: «...будуть вони їсти в брамах твоїх і наситяться» (Повторення Закону 26:12). Ця десятину витрачалася на добродійні цілі та для проявлення гостинності». – *Патріархи і пророки* – С. 530.

б. Як друга десятину приносила духовну користь тому, хто дає? Яким чином вона може бути благословенням сьогодні? Приповісті 19:17: «Хто милостивий до вбогого, той позичає для Господа, і чин його Він надолужить йому».

«Принесення Богу десятини з усіх прибутків: чи від фруктового саду та врожаю з поля, від садів чи від овець та рогатої худоби, від розумової праці чи ремесла, посвята другої десятини для бідних та інших благодійних цілей приносить благословення і спрямована на те, щоб освіжати у пам'яті людей істину

про те, що всім володіє Бог і що вони можуть бути каналами Його благословень. Таке виховання викорінює найменший егоїзм та розвиває широту і шляхетність характеру». – *Виховання*. – С. 44.

«Буде багато цілей, для яких можна використовувати другу десятину, звершуючи ревну місіонерську роботу в нових місцях». – *Рукописи*. – Т. 7. – С. 139.

4. Для яких цілей може бути використана друга десятина в наші дні?

Четвер

24 листопада

5. ЖЕРТВУЮЧИ У ПРАВИЛЬНОМУ ДУСІ

а. Що ми повинні усвідомлювати, жертвуючи на Божу справу?

Від Марка 12:41-44: «⁴¹І сів Він навпроти скарбниці, і дививсь, як народ мідяки до скарбниці вкидає. І багато заможних укидали багато. ⁴²І підійшла одна вбога вдовиця, і поклала дві лепті, цебто гріш. ⁴³І покликав Він учнів Своїх та й промовив до них: «Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця поклала найбільше за всіх, хто клав у скарбницю. ⁴⁴Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убогства свого все, що мала, – свій прожиток увесь...».

Як ми можемо визначити суму перших плодів та інших пожертвувань?

Повторення Закону 16:17: «Кожен [принесе] дар руки своєї, за благословенням Господа, Бога свого, що дав Він тобі».

«Скільки винен ти Панові моєму?» (Від Луки 16:5). Це неможливо висловити. Усе, що ми маємо, є даром Божим. Він кладе Свою руку на нашу власність, кажучи: «Я є законним Володарем усього Всесвіту; це – Мої блага. Присвятить Мені всі десятини та приношення. Коли ви принесете ці певні дари на знак вашої вірності і підкорення Моїй владі, Моє благословення збільшить ваше майно, і ви матимете достаток у всьому». – *Свідоства для Церкви*. – Т. 9. – С. 245.

«Пожертвування, що надходили від євреїв на релігійні й добродійні цілі, загалом становили одну четверту частину їхніх прибутків. При такому великому податковій можна було сподіватися, що народ зубожіє, однак, виходило навпаки: вірне виконання цих обов'язків було однією з умов їхнього добробуту». – *Патріархи і пророки*. – С. 527.

б. Яке ставлення Господь бажає, щоб кожен з нас проявляв під час жертвувань? 2 до коринтян 9:6, 7: «⁶А до цього [кажу]: Хто скупо сіє, – той скупо й жатиме, а хто сіє щедро, – той щедро й жатиме! ⁷Нехай кожен [дає], як серце йому призволяє, – не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає!»; Від Матвія 6:1-4: «¹Стережіться виставляти свою милостиню перед людьми, щоб бачили вас; а як ні, то не матимете нагороди від Отця вашого, що на небі. ²«Отож, коли чиниш ти милостиню, не сурми перед себе, як то роблять [оті] лицеміри по синагогах та вулицях, щоб хвалили їх люди. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою!»

³А як ти чиниш милостиню, – хай не знатиме ліва рука твоя, що робить правицю твою, ⁴щоб таємна була твоя милостиня, а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно».

«Господу не потрібні наші приношення. Ми не можемо збагатити Його своїми дарами. Псалмомовець сказав: «*Бо все це – від Тебе, і з Твоєї руки дали ми Тобі*» (1 Хронік 29:14). І все ж, Бог дозволив нам висловити вдячність за Його милості у тому, що ми маємо можливість поділитися своїм надбанням з іншими людьми. Це єдиний шлях, за допомогою якого ми можемо проявити нашу подяку Богові за Його любов. Іншого шляху нам не дано». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С. 18, 19.

П'ятниця

25 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому Господь вимагає, щоб ми віддавали Йому наші перші плоди?
2. Які види приношень Господь усе ще наказує нам приносити сьогодні?
3. Чого ми можемо навчитися з прикладу жертвовності євреїв?
4. Для яких цілей може бути використана друга десятина в наші дні?
5. Як цінність дару вимірюється в очах Бога?

Боже сховище – Його Церква

«І самі, немов [те] каміння живе, будуйтеся в дім духовий, на священство святе, щоб приносити жертви духовні, присмні для Бога через Ісуса Христа» (1 Петра 2:5).

«Церква Христа дуже цінна в Його очах. Це скринька, яка містить Його коштовності, загорода, в якій знаходиться Його отара». – Віра, якою я живу. – С.280.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С.9-16.

Неділя

27 листопада

1. ЗАГОРОДА ДЛЯ ОТАРИ ХРИСТА

а. Чому Бог має Церкву на землі? 1 Петра 2:5, 9: «⁵І самі, немов [те] каміння живе, будуйтеся в дім духовий, на священство святе, щоб приносити жертви духовні, присмні для Бога через Ісуса Христа... ⁹Але ви – вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности [Божої], щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого».

«Церква, за Божим задумом, покликана співпрацювати з Ним у справі спасіння людей. Вона створена для служіння, і її завдання – нести Євангелію світові. Спочатку Божий план полягав у тому, щоб Церква відображала у світі Його досконалість і щедрість. Її членам, яких Він вивів з темряви в чудове Своє світло, слід виявляти Його славу. Церква – хранителька скарбів Христової благодаті, і через неї, врешті-решт, має відкритися навіть «початкам та владам на небі» вся повнота Божої любові (До ефесян 3:10)». – Дії апостолів. – С.9.

б. Які риси є важливими у Божій істинній Церкві? Об'явлення 14:12: «Тут терпеливість святих, що додержують заповіді Божі та Ісусову віру!»; *До ефесян 4:4-6:* «⁴Одне тіло, один дух, як і були ви покликані в одній надії вашого покликання. ⁵Один Господь, одна віра, одне хрищення, ⁶один Бог і Отець усіх, що Він над усіма, і через усіх, і в усіх».

«Ми повинні об'єднуватися, але не на платформі омани». – Рукописи. – Т.15. – С.259.

1. Як ми можемо визначити істинну Божу Церкву?

2. БЕЗПЕЧНЕ НЕБО

а. Оскільки тільки присутність Христа (*Від Івана 15:4, 5*) у нашому серці може зробити нас єдиними в істині, який приклад перших учнів ми ніколи не повинні забувати? *Дії 1:13, 14*: «¹³А прийшовши, увійшли вони в горницю, де [ї] перебували: Петро та Іван, та Яків та Андрій, Филип та Хома, Варфоломій та Матвій, Яків Алфеїв та Симон Зилот, та Юда Яковів. ¹⁴Вони всі однодушно були на невпинній молитві, із жінками, і з Марією, матір'ю Ісусовою, та з братами Його»; *Дії 2:46*: «І кожного дня перебували вони однодушно у храмі, і, ломлячи хліб по домах, поживу приймали із радістю та в сердечній простоті»; *Дії 4:32*: «А люди, що ввірували, мали серце [одне] й одну душу, і жоден із них не вважав що з маєтку свого за своє, але в них усе спільним було».

«Апостоли дуже відрізнялися один від одного як своїми звичками, так і нахилами. Серед них були митник Левій-Матвій; палкий, безкомпромісний у своїй ненависті до Риму Симон Зілот; великодушний запальний Петро; підступний Юда; щирий, але боязкий Хома; повільний серцем і схильний до сумнівів Филип; честолюбні простодушні сини Заведея. Усі вони були зібрані разом – кожен зі своїми вадами, успадкованими чи набутими нахилами до зла. Але у Христі й через Нього вони мали величезну Божу родину, навчаючись досягати єдності віри, учення, і духа. На них чекали випробування, образи, розбіжності в поглядах, але доки в їхніх серцях перебував Христос, доти серед них не могло бути розділення. Любов Ісуса навчала їх любити один одного. Завдяки урокам Спасителя всі розбіжності між ними будуть усунуті й запанує єдність думок та суджень». – *Бажання віків*. – С.296.

б. Яка відповідальність лягає на кожного з нас, коли ми присвячуємо своє життя Христові? *1 до Тимофія 3:15*: «А коли я спізнаюся, то щоб знав ти, як треба поводитися в Божому домі, що ним є Церква Бога Живого, стовп і підвалина правди».

«Між Христом і Його Церквою дуже тісний зв'язок: Він – Наречений, а Церква – наречена, Він – Голова, а Церква – тіло. Життя з Христом передбачає зв'язок з Його Церквою.

Церква була організована для служіння оточуючим людям; а в житті служіння Христу зв'язок з Церквою – це перший крок. Вірність Христу вимагає вірного виконання церковних обов'язків». – *Виховання*. – С.268, 269.

в. Який привілей поширюється на кожного члена істинної Божої Церкви? *1 Івана 1:7*: «Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха»; *До євреїв 10:24, 25*: «²⁴І уважаймо один за одним для заохоти до

любови й до добрих учинків. ²⁵Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але захоочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той».

«Проповідування – це мала частина тієї роботи, яка має бути звершена для спасіння душ. Божий Дух переконує грішників в істині і приводить їх в обійми Церкви. Служителі можуть виконувати свою частину, але вони ніколи не зроблять того, що може зробити Церква. Бог вимагає, щоб Його Церква виховувала немовлят у вірі та духовному житті, щоб її члени відвідували їх не заради порожніх розмов, а щоб молитися за них і говорити їм слова, які подібні до золотих яблук у срібній оправі (див. *Приповісті 25:11*)». – *Євангелізм*. – С.352.

2. Чому членство в Церкві є важливим для кожного віруючого?

Вікторок

29 листопада

3. ПОКЛИКАНІ СЛУЖИТИ

а. Яким обов'язком часто нехтують віруючі люди? Псалом 60:6: *«Ти дав прапора тим, хто боїться Тебе, щоб збирались вони перед правдою».*

«У багатьох наших організованих громадах знамено істини повалене у порох, тому що члени не служать Богові, а служать собі. Вони діють через вплив, що оточує душу. Настановами та прикладом, у самозадоволенні, у своїх світських звичках одягатися, у словах і діях, вони свідчать проти істини, проти самозречення, проти лагідності Христа. Вони холодні духовно і далекі від Христа. Якби вони слідували за Христом, то були б учасниками Його самозречення, Його самопожертви, щоб піднімати і спасати душі, котрі готові загинути». – *Рукописи*. – Т.19. – С.173.

б. Яким є покликання кожного послідовника Христа? 2 до Тимофія 2:1-4: *«Отож, сину мій, зміцняйся в благодаті, що в Христі Ісусі вона! ²А що чув ти від мене при багатьох свідках, те передай вірним людям, що будуть спроможні й інших навчити. ³А ти терпи лихо, як добрий вояк Христа Ісуса! ⁴Бо жоден вояк не в'яжеться в справи життя, аби догодити тому, хто військо збирає».*

«Церква Христова створена для служіння. Її девіз – служіння. Її члени – воїни, котрих потрібно готувати до бою під командуванням Вождя їхнього спасіння. Християнські служителі, лікарі, учителі мають набагато ширше поле діяльності, ніж багато хто думає. Вони повинні не лише служити людям, але й навчати їх служити. Вони мають не тільки викладати правильні принципи, а й навчати своїх слухачів передавати іншим знання цих принципів. Істина, котру не втілюють у життя, котрою не діляться з іншими, втрачає свою життєдайну силу й цілющу дію. Благословення від неї отримує лише той, хто ділиться нею з ближніми». – *Служіння зцілення*. – С.148, 149.

в. Що допомагає єднанню Церкви? До галатів 6:2: «Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового»; **До ефесян 4:1-3:** «¹Отже, благаю вас я, в'язень у Господі, щоб ви поводитися гідно покликання, що до нього покликано вас, ²зо всякою покорою та лагідністю, з довготерпінням, у любові терплячи один одного, ³пильнуючи зберігати єдність духа в союзі миру».

«Церква ніколи не досягне положення, яке призначене їй Богом, якщо вона не буде нерозривно пов'язана з працівниками-місіонерами. Поки в місіонерському служінні не буде присутній дух єдності й Церква не підтримуватиме місії, не буде в ній цілісності, про яку молився Христос. Зусилля місіонерів лише тоді зможуть досягти бажаного, коли стане очевидним, що члени місцевих церков не на словах, а насправді усвідомлюють покладений на них обов'язок усіма силами підтримувати діяльність місій». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.47, 48.

3. Яким чином ми можемо опинитися в небезпеці свідчити проти істини?

Середа

30 листопада

4. ЗРОСТАЮЧИ ТА РОЗВИВАЮЧИСЬ

а. Як Натхнення описує зростання та розвиток віруючої людини і Церкви? До ефесян 2:19-22: «¹⁹Отже, ви вже не чужі й не прихоськи, а співгорожани святим, і домашні для Бога, ²⁰збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос»; **До ефесян 4:14-16:** «¹⁴Щоб більш не були ми малолітками, що хитаються й захоплюються від усякого вітру науки за людською оманю та за лукавством до хитрого блуду, ¹⁵щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він – Голова, Христос. ¹⁶А з Нього все тіло, складене й зв'язане всяким допоміжним суглобом, у міру чинности кожного окремого члена, чинить зріст тіла на будувannya самого себе любов'ю»; **1 до коринтян 3:9-13:** «⁹Бо ми співробітники Божі, [а] ви – Боже поле, Божя будівля. ¹⁰Я за благодаттю Божою, що дана мені, як мудрий будівничий, основу поклав, а інший будує на ній; але нехай кожен пильнує, як він будує на ній! ¹¹Ніхто бо не може покласти іншої основи, окрім покладеної, а вона – Ісус Христос. ¹²А коли хто на цій основі будує з золота, срібла, дорогоцінного каміння, із дерева, сіна, соломи, ¹³то буде виявлене діло кожного, бо виявить день, тому що він огнем об'являється, і огонь діло кожного випробує, яке воно є».

«Бог випробовує кожну душу, яка стверджує, що вірить у Нього. Усі ми наділені тими чи іншими талантами. Господь благословив людей Своїми благами, щоб вони застосовували їх у справу, пускали в обіг. Він зробив їх Своїми управителями і довірив їм у володіння гроші, будинки та землі. До всього цього потрібно ставитися як до надбання Господа і використовувати для просування

Його справи, для створення Його Царства у світі. Розпоряджаючись Божими благами, ми повинні шукати Його мудрості, щоб не використовувати довірене нам для самозвеличення чи потурання своїм егоїстичним нахилам. Кількість довірених нам Богом дарів різна, але ті, хто володіють найменшими дарами не мають права вважати, що, оскільки їхній талант є незначним, вони можуть взагалі не використовувати його». – *Свідectва для Церкви*. – Т.9. – С.245, 246.

«Наша робота просувалася вперед не за рахунок великих пожертв та не за рахунок доходів від заповіданої спадщини, оскільки серед нас було мало багатих людей. Постає питання, в чому ж тоді секрет нашого успіху? – Ми рухалися вперед під керівництвом Вождя нашого спасіння. Бог благословляв наші об'єднані зусилля. Істина поширювалася та процвітала. Наших установ ставало дедалі більше. З гірчиного зерна виросло велике дерево. Система організації дала чудові результати. Відповідно до вчення Біблії було введено систематичні пожертвування. Наше «тіло» було «складене й зв'язане всяким допоміжним суглобом» (*До ефесян 4:16*)». – *Свідectва для проповідників*. – С.27.

б. Що дає можливість віруючим людям найефективніше використовувати таланти та кошти? *1 до коринтян 1:10*: «Тож благаю вас, браття, Ім'ям Господа нашого Ісуса Христа, щоб ви всі говорили те саме, і щоб не було поміж вами поділення, але щоб були ви поєднані в однім розумінні та в думці одній!»; *1 до коринтян 14:40*: «Але все нехай буде добропристоїно і статечно!».

З іншого боку, що є причиною того, що у більшості тих, хто дотримується суботи, багато що втрачається?

«О, з якою радістю сатана хотів би проникнути до лав нашого народу і дезорганізувати нашу роботу в той час, коли нам необхідна досконала організація, щоб протистояти будь-якому оманливому руху і спростовувати будь-яку вимогу, яка не підтверджена Божим Словом! Нам необхідно триматися струнко, щоб не порушити існуючі у наших лавах порядок і координацію. Непорядним людям не можна довіряти керівництво у Божій справі. Ми живемо в той час, коли порядок, система та єдність дій у край необхідні». – *Там саме*. – С.228.

4. Назвіть деякі фактори, які сприятимуть єдності в Церкві.

Четвер

1 грудня

5. ОПТИМАЛЬНЕ СЛУЖІННЯ ТА НАДІЙНІСТЬ

а. опишіть стан, в якому мають перебувати послідовники Христа, щоб забезпечити успіх у наших місіонерських зусиллях. *Від Івана 10:16*: «Також маю Я інших овець, які не з цієї кошари, – Я повинен і їх припровадити. І Мій голос почують вони, – і буде отара одна [й] Один Пастир!»; *Від Івана 13:35*: «По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою»; *Від Івана 17:18-23*: «¹⁸Як на світ Ти послав Мене, так і Я на світ послав їх. ¹⁹А за них Я посвячую в [жертву] Самого Себе, щоб освячені правдою стали

й вони. ²⁰«Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова вірують у Мене, ²¹щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я – у Тобі, щоб одно були в Нас і вони, – щоб увірував світ, що Мене Ти послав. ²²А ту славу, що дав Ти Мені, Я їм передав, щоб єдине були, як єдине і Ми. ²³Я – у них, а Ти – у Мені, щоб були досконалі в одно, і щоб пізнав світ, що послав Мене Ти, і що їх полюбив Ти, як Мене полюбив».

«Разом зі зростанням числа наших членів стало очевидно, що без встановлення організації може виникнути велика плутанина, і робота не зможе успішно просуватися. Щоб забезпечити утримання проповідників, звершувати роботу на нових полях, захистити, як громади, так і їхнє керівництво від негідних членів, забезпечити збереження церковного майна, поширювати істину через друковані видання і для багатьох інших цілей була необхідна організація». – *Свідोцтва для проповідників*. – С.26.

«[Ангел сказав]: «Церква повинна вдатися до Божого Слова і утвердитися на основі євангельського порядку, який перебуває в зневазі». Такий підхід є цілком необхідний, для того щоб привести Церкву до єдності віри». – *Ранні твори*. – С.100.

«Ісус молився про те, щоб усі Його учні могли бути єдиними... За допомогою цієї єдності ми повинні переконати світ у місії Христа і представити світові наше Божественне свідोцтво». // *Рев'ю енд Геральд, 11 березня 1890 року*.

«Брати і сестри, якщо були труднощі, якщо існували заздрість, злість, гіркота, злі підозри, сповідайтеся у цих гріхах, але не загальною, а підіть особисто до ваших братів і сестер. Будьте зрозумілими і конкретними. Якщо ви вчинили одну провину, а вони – двадцять, сповідайтеся в ній, ніби ви є головним кривдником. Візьміть їх за руку, дозвольте своєму серцю пом'якшитися під впливом Божого Духа і скажіть: «Ви пробачите мене? Я мав неправильні почуття до вас. Я хочу виправити все зло, щоб у Небесних книгах проти мене не було написано нічого. У мене мають бути чисті записи». Хто, на вашу думку, встоїть перед таким вчинком, як цей?» // *Там саме, 16 грудня 1884 року*.

П'ятниця

2 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як ми можемо визначити істинну Божу Церкву?
2. Чому членство в Церкві є важливим для кожного віруючого?
3. Яким чином ми можемо опинитися в небезпеці свідчити проти істини?
4. Назвіть деякі фактори, які сприятимуть єдності в Церкві.
5. Як ми повинні нести світові наше свідчення про Бога?

Субота, 3 грудня 2022 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МО- ЛИТВИ В МІСТІ КАСТЕЛЬОНІ, ІСПАНІЯ

Іспанія, також відома як Королівство Іспанія, є суверенним членом Європейського Союзу. Форма правління – парламентська монархія. Ця сонячна, кліматично різноманітна країна розташована з Португалією на Іберійському півострові. Ця держава охоплює територію площею 504645 км², маючи чисельність населення понад 47 мільйонів людей. Кастильська чи іспанська – це офіційна мова. Близько 96% жителів країни сповідують римо-католицизм, проте лише приблизно 20% з них заявляють, що живуть за цією вірою.

У 1958 році в місті Барселона була організована перша група Церкви Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. На той час у нашій країні не було свободи совісті, проте зараз ми вдячні за це благословення. Місто Малага незабаром стало центром нашої роботи, а пізніше центром стала столиця Мадрид. Розвиток Церкви йшов повільно, але завдяки Божому керівництву було закладено надійну основу.

Починаючи з 2000 року, Іспанія відчинила свої двері для імміграції, і брати та сестри з Румунії, України, Молдови та Америки почали прибувати туди. Прекрасно було те, що віруючі з різних країн приїжджали сюди, щоб заробити кошти на життя. Проголошення істини для теперішнього часу було скарбом, який зберігався в їхніх серцях у цій католицькій країні.

Незабаром ми зіткнулися з проблемою знайти хороше місце для всіх віруючих. Першим рішенням було орендувати приміщення, але незабаром воно змінилося після приїзду десятків і навіть сотень братів, особливо до столиці. Ми зіткнулися з важкими часами.

Потім у 2019 році служителі Іспанського поля, у повній згоді з громадою в Кастильйон-де-ла-Плана, – місті на східному узбережжі, – вирішили придбати певну власність, яка б вирішила нинішні та майбутні потреби Церкви. Ця власність уже придбана, але вона потребує капітального ремонту, зробити який потрібно багато грошей, а наші ресурси обмежені. Отже, ми звертаємося до наших братів, сестер та друзів, які є членами суботньої школи в усьому світі, з проханням щедро пожертвувати на Дім молитви у провінції Кастильйоні.

«Дехто щедро дає, та ще додається [йому]» (Приповісті 11:24). Здалегідь вдячні вам.

Ваші брати та сестри з Іспанії

Фінансування Божої роботи

«Бо ми співробітники Божі, [а] ви – Боже поле, Божа будівля»

(1 до коринтян 3:9).

«Бог зробив людей Своїми управителями. Власність, яку Він дав у їхні руки, – це ті кошти, які призначені для поширення Євангелії». – Патріархи і пророки. – С.529.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для Церкви. – Т.4. – С.571-575, 645, 646.

Неділя

4 грудня

1. ДЕЩО ДЛЯ КОЖНОГО

а. Яким є Божий метод вдосконалення та об'єднання Його розсіяних овець?

До ефесян 4:11-16: «¹¹І Він, отож, настановив одних за апостолів, одних за пророків, а тих за благовісників, а тих за пастирів та вчителів, ¹²щоб приготувати святих на діло служби для збудування тіла Христового, ¹³аж поки ми всі не досягнемо з'єднання віри й пізнання Сина Божого, Мужа досконалого, у міру зросту Христової повноти, ¹⁴щоб більші не були ми малолітками, що хитаються й захоплюються від усякого вітру науки за людською оманю та за лукавством до хитрого блуду, ¹⁵щоб були ми правдомовні в любові, і в усьому зростали в Нього, а Він – Голова, Христос. ¹⁶А з Нього все тіло, складене й зв'язане всяким допоміжним суглобом, у міру чинності кожного окремого члена, чинить зріст тіла на будування самого себе любов'ю».

«Посилаючи Своїх служителів, наш Спаситель тим самим дає дари людям, бо через них Він повідомляє світові дорогу до вічного життя. Вони є засобом, встановленим Богом для вдосконалення святих у пізнанні та істинній святості». – Свідectва для Церкви. – Т.5. – С.237.

б. Як це охоплює обов'язок та привілей кожного віруючого?

1 до коринтян 3:7, 8: «⁷Тому ані той, хто садить, ані хто поливає, є щось, але Бог, що родить!⁸І хто садить, і хто поливає – одне, і кожен одержить свою нагороду за працею своєю!».

«Господь поставив проголошення Євангелії у залежність від посвячених Богу здібностей і добровільних дарів та приношень Його народу. Покликавши людей проповідувати Слово, Він дав усій Церкві привілей брати участь у роботі, жертвуючи свої кошти для її підтримки». – У Небесних оселях. – С.303.

1. Яким чином ми можемо допомогти вдосконалити і об'єднати Божий народ?

2. ЗАСТОРОГА ТА ПІДБАДЬОРЕННЯ

а. Як сьогодні багато людей повторюють гріх Надава та Авігу?

Левит 10:1, 2: «¹І взяли Ааронові сини, Надав та Авігу, кожен кадильницю свою, і дали в них огню, і поклали на ньому кадило, і принесли перед Господне лице чужий огонь, якого Він не наказав був [приносити] їм. ²І вийшов огонь від лица Господнього, та й спалив їх, – і вони повмирили перед Господнім лицем».

«Чи зможемо ми знайти в Божому посібникові, даному для підтримки Його роботи, хоч якусь згадку про ярмарки, концерти, галасливі розваги та інші подібні заходи? Чи може Божа справа залежати від сумнівних починань, які Він Сам осуджує, які відвертають розум від Бога, чистоти, благочестя та святості?

А наскільки згубний вплив усе це справляє на уми невіруючих! Святі принципи Божого Слова знехтувані. До Бога і християнства ставляться з презирством. Оманливі принципи набувають все більшого поширення через використання небіблійних методів у зборі коштів. Усе це цілком відповідає планам сатани. Люди повторюють гріх Надава й Авігу. У служінні Богу вони використовують звичайний вогонь замість священного. Бог не може прийняти таке приношення». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.204, 205.*

б. Чого ми можемо навчитися з того, як Мойсей збирав кошти, а також з реакції ізраїльтян? *Вихід 35:4, 5, 21, 29:*

*«¹І сказав Мойсей до всієї громади Ізраїлевих синів, кажучи: «Оце та річ, що Господь наказав, говорячи: ⁵Візьміть від себе приношення для Господа. Кожен за щедрим серцем своїм принесе його, приношення Господеві: золото, і срібло, і мідь... ²І приходили кожен чоловік, кого вело серце його, і кожен, кого дух його чинив щедрим, і приносили приношення Господеві для роботи скинії заповіту, і на кожену працю його, і на священні шати... ²⁹Кожен чоловік та жінка, кого їхнє серце схияло приносити для кожної праці, яку Господь наказав робити рукою Мойсея, – Ізраїлеві сини приносили добровільний дар для Господа»; **Вихід 36:3-7:** «³І взяли вони від Мойсея все приношення, що позносили Ізраїлеві сини для праці служби святині, щоб зробити її. А вони ще приносили до нього щоранку добровільного дара. ⁴І прибули всі мудреці, що роблять усю роботу святині, кожен із праці своєї, яку вони роблять, ⁵і сказали до Мойсея, говорячи: «Народ приносить більше, ніж потрібно було для праці, яку Господь звелів був зробити». ⁶І Мойсей наказав проголосити в таборі, говорячи: «Ні чоловік, ні жінка нехай не роблять уже нічого на приношення [для] святині». І був стриманий народ від приносів. ⁷А наготовленого було досить для кожної праці, щоб зробити її, і ще зоставалось».*

«План Мойсея щодо збору коштів на побудову Скинії мав величезний успіх. Нікого не потрібно було переконувати. Не вдався він також і до тих вигадок, які

так часто використовують церкви в наш час. Він не влаштував грандіозного бенкету, не запрошував людей у місця розваг, на танці та забави; він не проводив лотерей, не вдавався до жодних інших сумнівних заходів, аби зібрати гроші на спорудження Скинії для Бога. Господь наказав Мойсеєві закликати дітей Ізраїлю до принесення своїх дарів. Він повинен був приймати їх від кожного, хто давав охоче, від усього серця; дарів виявилось так багато, що Мойсей звелів народові припинити приношення, бо їх вже було зібрано більше, ніж потрібно». – *Патріархи і пророки*. – С. 529.

«Чи принесли ви Богові ваші дари та приношення з того достатку, яким Він вас обдарував? Чи віддали ви Йому те, що Він вважає Своїм? Якщо ні, то ще не пізно все виправити. Дух Ісуса може розтопити крижаний егоїзм, який наповнює душу». // *Рев'ю енд Геральд*, 13 жовтня 1896 року.

2. Як неправильні методи збору коштів різко відрізняються від Божих методів?

Вівторок

6 грудня

3. ПРАКТИЧНА ПОРАДА

а. Як ми можемо ризикувати отримати прокляття, яке спіткало Мероз?

Суддів 5:23: «Прокляните Мероза», каже Ангол Господній, «проклясти – проклянуть його мешканців, бо вони не прийшли Господеві на поміч, Господеві на поміч з хоробрими!».

«[Суддів 5:23 цитується]. Що зробив Мероз? – Нічого, і в цьому був його гріх. Боже прокляття спіткало жителів Мерозу за те, чого вони не зробили». – *Свідectва для Церкви*. – Т.2. – С. 284.

«Плоди егоїзму завжди виявляються у зневажанні своїх обов'язків християнина, у недостатньому використанні Божих дарів для Його роботи». – *Поради щодо управління ресурсами*. – С. 26.

«Кошти, які надходять до Божої скарбниці і які можна використовувати для спасіння душ, є надто мізерні, але навіть і їх доводиться добувати з великими труднощами. Якби у всіх розплющилися очі на те, яким чином жадібність, котра панує всюди, перешкоджає поширенню Божої справи і наскільки більше можна було б зробити, якби всі виконували Божий план щодо десятин і пожертвувань, то багато віруючих зробили б рішучу реформу, бо не наважилися б гальмувати поширення Божої істини так, як це робили досі». – *Свідectва для Церкви*. – Т.4. – С. 483.

б. Чого нас навчає Писання про особисту економію? *Приповісті 21:20:*

*«Скарб цінний та олива – в мешканні премудрого, та нищить безумна людина його»; **Від Івана 6:12:** «І, як наїлись вони, Він говорить до учнів Своїх: «Позбирайте куски позostalі, щоб ніщо не загинуло».*

в. Яким чином македонський поклик сьогодні вимагає дечого від кожного з нас? Як ми будемо благословенні, взявши його до уваги?

Дії 16:9, 10: «⁹І Павлові з'явилося видіння вночі: якийсь македонянин став перед ним і благав його, кажучи: «Прийди в Македонію, і нам поможи!»¹⁰ Як побачив він це видіння, то ми зараз хотіли піти в Македонію, зрозумівши, що Господь нас покликав звіцати їм Євангелію».

«Кожен повинен прагнути робити для Христа все, що тільки можливо, за допомогою особистих зусиль, дарів та пожертвувань. У Божому домі завжди має бути їжа, тобто повна скарбниця, щоб можна було відповісти на македонський поклик, який лунає в кожній країні. Як сумно, коли ми змушені сказати тому, хто просить допомоги: «Ми не можемо послати до вас людину чи вислати гроші, бо наша скарбниця порожня». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.298.

«Ми повинні покласти в Божу скарбницю всі кошти, які ми зберегли. Про ці кошти волають нужденні, необроблені місіонерські поля. З багатьох країн чуто поклик: «Прийдіть і нам допоможіть!» (див. Дії 16:9). Наші члени Церкви повинні виявити глибокий інтерес до місіонерських полів як у себе на батьківщині, так і за кордоном. Великі благословення виллюються на них, коли вони докладають самовідданих зусиль, аби насадити принципи істини на новій території. Кошти, вкладені у цю роботу, принесуть багатий прибуток». – *Свідчення для Церкви.* – Т.9. – С.49.

3. Як невеликі особисті витрати можуть перешкодити Божій роботі?

Середа

7 грудня

4. НАША РОЛЬ У БОЖОМУ ПЛАНІ

а. Як наші десятини та пожертвування пов'язані з відкриттям нових полів?

1 до Тимофія 5:17, 18: «¹⁷А пресвітери, які добре пильнують [діла], нехай будуть наділені подвійною честю, а надто ті, хто працює у слові й науці.¹⁸ Бо каже Писання: «Не в'яжи рота волів, що молотить», та: «Вартий працівник своєї нагороди».

«Десятина належить Господу, і ті, хто не задумуючись користуються нею, будуть покарані втратою свого Небесного скарбу, якщо не покаються. Робота не повинна страждати через те, що десятина використовується на інші цілі, ніж ті, які визначені Господом. Необхідно передбачити можливості виділення коштів для інших галузей роботи. Вони повинні підтримуватися, але не з десятини. Бог не змінився; десятину потрібно використовувати лише для підтримки служіння. Відкриття нових полів вимагає більш дієвого служіння, ніж ми маємо зараз, і в Божій скарбниці мають бути кошти для цього». – *Служителі Євангелії.* – С.227, 228.

«Проповідь Євангелії – це Богом передбачений засіб навернення людських душ. Люди повинні почути, щоби бути спасеними. Вони не можуть почути без проповідника, а проповідники мають бути направлені в ті місця. Тому необхідно мати кошти в скарбниці для того, щоб забезпечити місіонера, котрий буде поширювати істину у віддалених полях. Знаючи про це, як можуть ті, хто стверджує, що слідує за Христом, обкрадати Бога довіреними Ним талантами у десятинах

та приношеннях? Чи не відмовляємо ми таким чином душам, котрі голодують, у хлібові? Утримування коштів, які Бог вважає Своїми, за допомогою яких Він бажає забезпечити спасіння душ, неодмінно принесе прокляття тим, хто таким чином обкрадає Бога. Душі, за які помер Христос, позбавлені привілею почути істину, тому що люди відмовляються вживати тих заходів, які Бог передбачив для просвіти тих, хто гине.

Гроші для проголошення Євангелії не повинні забезпечуватися якимось таємничим чином і через невидимі, таємничі засоби. Бог не кидатиме гроші з небесних вікон для виконання призначеної Ним роботи, аби поширювати істину в нашому світі та спасати душі для вічного життя. Він зробив Свій народ управителями Його засобів, які необхідно використати для Його слави у благословенні людства... Бог не зіллє золото й срібло з небесних вікон, а те, що має безмежно більшу цінність. Він промовляє: *«Ось я вишлю вам Духа Свого»* (Приповісті 1:23)». // *Домашній місіонер, 1 квітня 1895 року.*

б. Як Давид заохочує нас бути щедрими дарувальниками?

1 Хронік 29:10-14: «¹⁰І поблагословив Давид Господа на очах усього збору. І сказав Давид: «Благословенний Ти, Господи, Боже Ізраїля, нашого батька, від віку й аж до віку! ¹¹Твоя, Господи, могутність і сила, і велич, і вічність, і слава, і все на небесах та на землі! Твої, Господи, царства, і Ти піднесений над усім за Голову! ¹²І багатство та слава – від Тебе, і Ти пануєш над усім, і в руці Твоїй сила та хоробрість, і в руці Твоїй – побільшити та зміцнити все. ¹³А тепер, Боже наш, ми дякуємо Тобі, і славимо Ім'я Твоєї величі. ¹⁴І хто бо я, і хто народ мій, що маємо силу [так] жертвувати, як це? Бо все це – від Тебе, і з Твоєї руки дали ми Тобі».

«Якби згідно з Божественною постановою до скарбниці надходили кошти – десятина від усього прибутку та щедрі пожертвування, – то для виконання Господньої справи було б цілком достатньо коштів». – *Дії апостолів.* – С. 75.

4. Що сталося б, якби всі розвивали великодушність Давида?

Четвер

8 грудня

5. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ПРИВІЛЕЙ

а. Як Божий народ прискорює чи затримує повернення Господа на хмарах слави? 2 Петра 3:11, 12: *«¹¹А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви, ¹²що чекаєте й прагнете скорого приходу Божого дня, в якому небо, палючися, зникне, а розпалені стихії розтопляться?».*

«Якби Церква Христова виконала доручену їй Господом роботу, то увесь світ отримав би застереження, і Господь Ісус уже прийшов би на нашу Землю в силі й великій славі». – *Бажання віків.* – С. 633, 634.

«Божа робота, яка повинна здійснюватися з десятикратною силою і максимальною ефективністю, затримується подібно до весни, що скута холодними зимовими вітрами, і все тому, що люди, які називають себе Божим народом, присвоюють собі кошти, які призначені для Його служіння. Через те, що самовідданість Христа ніяк не проявляється у повсякденному житті, Церква є слабкою там, де вона має бути сильною. З власної провини вона втратила дароване їй світло і цим позбавила мільйони людей Євангелії Христової». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.54.

б. Який привілей поширюється на кожного віруючого?

1 до коринтян 3:9: «Бо ми співробітники Божі, [а] ви – Боже поле, Божя будівля».

«Бог зробив людей Своїми управителями, Своїми співробітниками у великій справі відновлення Його Царства на землі; але вони можуть йти шляхом, яким ішов невірний слуга і таким чином втратити найцінніші привілеї, які коли-небудь були даровані людям. Протягом кількох тисяч років Бог діяв через людей, але за Своєю волею Він може усунути егоїзм, любов до розкоші та жадібність. Він не залежить від наших коштів, і люди не можуть хоч чимось обмежити Його роботу. Він може продовжити виконувати Свою справу, навіть якщо ми не візьмемо в ній участь. Але хто серед нас буде задоволений, якщо Господь це зробить?» – *Там саме.* – С.198, 199.

П'ятниця

9 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

- 1. Яким чином ми можемо допомогти вдосконалити і об'єднати Божий народ?**
- 2. Як неправильні методи збору коштів різко відрізняються від Божих методів?**
- 3. Як невеликі особисті витрати можуть перешкодити Божій роботі?**
- 4. Що сталося б, якби всі розвивали великодушність Давида?**
- 5. Як ми можемо прискорювати чи затримувати повернення нашого Господа?**

Біблійні принципи фінансування

«І прийдуть на тебе всі оці благословення, і досягнуть тебе, коли ти слухатимешся голосу Господа, Бога свого» (Повторення Закону 28:2).

«Ніхто не може збирати собі скарб на Небесах, не збагачуючи і не облаго-роджуючи своє життя на землі». – Виховання. – С. 145.

Додаткові матеріали для вивчення:

Дії апостолів. – С. 70-76.

Виховання. – С. 135-145.

Неділя

11 грудня

1. ОСОБИСТІ ФІНАНСИ

а. До якого результату призведе нехтування Божою справою зараз і у вічності? Огія 1:5-11: *«⁵А тепер отак промовляє Господь Саваот: Зверніть ваше серце до ваших доріг! ⁶Багато ви сієте, та збираєте мало, їсте, – та не насичуєтесь, п'єте – та не напиваєтесь, зодягаєтесь – та не тепло вам, а той, хто заробляє, заробляє для дірявого гаманця. ⁷«Так говорить Господь Саваот: Зверніть ваше серце до ваших доріг! ⁸Виходьте на гору, і спроваджуйте дерево, і храм цей будуйте, – і в ньому знайду Я владу, та буду шанований, каже Господь. ⁹Звертаєтесь до численного, та [виходить] ось мало, і що приносите в дім, то розвіюю те. Защо? питає Господь Саваот. – За храм Мій, що збурений він, а ви кожен женете до дому свого. ¹⁰Тому то над вами затрималось небо давати росу, а земля урожай свій задержала. ¹¹І Я кликав посуху на Край, і на гори, і на збіжжя, і на сік виноградний, і на молоду оливку, і на те, що земля видає, і на людину, і на худобу, і на всю працю рук».*

«Люди, котрі егоїстично утримують свої кошти, не повинні дивуватися з того, що Божа рука розсіє їх. Те, що слід було б пожертвувати для розвитку Божої справи, але було утримане від Бога, може бути передане безрозсудному синові, який змарнує ці гроші. Гарний кінь, гордість пихатого серця, одного прекрасного дня може бути знайдений мертвим у конюшні. Іноді здихатимуть корови, траплятимуться неврожаї фруктів чи зернових. Бог може розвіяти кошти, які Він позичає Своїм управителям, якщо вони відмовляться використати їх для Його слави. Я бачила, що деякі люди можуть і не зазнати збитків, що нагадують їм про недбайливе виконання обов'язку, але згодом їхнє становище стає ще безнадійнішим». – Свідectва для Церкви. – Т.2. – С. 661, 662.

«Не сповідуючи Христа у своїй бухгалтерській книзі, ви втрачаєте велику честь бути записаними в Книзі життя Агнца». – Наше найвище покликання. – С. 192.

б. Що повинні взяти до уваги всі ті, хто зазвичай схильні просити допомоги, замість того, щоб надавати її? Повторення Закону 28:12, 13: *«¹²Господь відчинить для тебе Свою добру скарбницю, небеса, щоб дати дощ для Краю твого в часі його, і щоб поблагословити всякий чин твоєї руки. І ти позичатимеш багатьом народам, а сам не позичатимеш [ні в кого]. ¹³І вчинить тебе Господь головою, а не хвостом, і ти будеш тільки верхом, а не будеш долом, коли будеш слухатися заповідей Господа, Бога свого, що я сьогодні наказую тобі, щоб додержувати й виконувати».*

«Ті, хто беруть участь у славі Христа, повинні також брати участь у Його служінні, допомагаючи слабким, бідним і зневіреним». – *Поради для Церкви.* – С. 60.

1. Як людина, котра отримує благодать, може стати її джерелом?

Понеділок

12 грудня

2. УМОВНІ ОБІТНИЦІ

а. Чого Бог бажає для Свого народу навіть сьогодні?

Повторення Закону 28:1-6: *«¹І станеться, якщо дійсно будеш ти слухатися голосу Господа, Бога свого, щоб додержувати виконання всіх Його заповідей, що я наказую тобі сьогодні, то поставить тебе Господь, Бог твій, найвищим над усі народи землі. ²І прийдуть на тебе всі оці благословення, і досягнуть тебе, коли ти слухатимешся голосу Господа, Бога свого. ³Благословенний ти в місті, і благословенний ти на полі! ⁴Благословенний плід утроби твоєї, і плід твоєї землі, і плід худоби твоєї, порід биків твоїх і котіння отари твоєї! ⁵Благословенний твій кіш та діжа твоя! ⁶Благословенний ти у вході своїм, і благословенний ти в виході своїм!».*

«До кожного віруючого говориться: *«На пустині вготуйте дорогу Господню, в степу вирівняйте битий шлях Богу нашому!»* (Ісаї 40:3). Заощаджуйте витрати коштів для себе. Перший крок самозречення зазвичай найскладніший, але почніть без зволікання. Ваші самовіддані пожертвування використовуватимуться в цьому полі для підтримки працівників, які сповіщатимуть останню звістку милості грішному світу». // *Бюлетень Генеральної конференції, 1 квітня 1899 року.*

«У наміри Божі не входить, щоб християни, котрі мають значно більші переваги, аніж представники єврейської нації, жертвували менш щедро. *«Тож від кожного, кому дано багато, багато від нього й жадатимуть. А кому багато повірено, від того ще більше жадатимуть»* (Від Луки 12:48). Щедрість, яка вимагалася від євреїв, здебільшого мала приносити користь їхній нації. Сьогодні Божа справа завершується по всій землі. Христос довірив Своїм послідовникам скарби Євангелії і поклав на них відповідальність звіщати світові радісну звістку спасіння. Тож на нас, без сумніву, покладено значно більші обов'язки, ніж на стародавній Ізраїль». – *Дії апостолів.* – С. 337, 338.

б. Які обітниці гарантовані всім тим, хто дотримується Божого фінансового плану? Малахії 3:11, 12: «¹¹І ради вас насварю Я [все] те, що жере, і воно не понищить вам земного плоду, і не заб'є винограду вам на полі, говорить Господь Саваот. ¹²І будуть всі люди вважати вас блаженними, бо будете ви любим Краєм, говорить Господь Саваот».

«Кожен може усвідомлювати, що він може взяти участь у просуванні великої справи спасіння душ. Кожен чоловік, жінка і юнак мають можливість відокремлювати частину свого доходу і приносити її до Божого дому, щоб наповнилася Господня скарбниця. Апостол Павло каже: «Нехай кожен із вас відкладає собі та збирає, згідно з тим, як ведеться йому» (1 до коринтян 16:2).

Система десятини допомагає здійснити грандіозні завдання. Якби кожен прийняв її як Боже священне встановлення, то всі ми стали б ревними і вірними хранителями скарбниці Господньої. Тоді не бракувало би коштів, необхідних для проголошення світу останньої звістки застереження. Якщо всі приймуть цю систему, то скарбниця буде повна і ті, котрі дають, не стануть біднішими. Кожне приношення дедалі більше зближує того, хто дає, з важливою справою проголошення істини для теперішнього часу». – *Вісті для молоді*. – С.304, 305.

2. Якою має бути наша благодійність у порівнянні з тією, яку проявляли древні юдеї?

Вівторок

13 грудня

3. УРОКИ З ДНІВ ХРИСТА

а. Як посвячення мудреців Немовляті Віфлеєму може служити для нас підбадьоренням? Від Матвія 2:1, 2, 11: «¹Коли ж народився Ісус у Віфлеємі Юдейським, за днів царя Ірода, то ось мудреці прибули до Єрусалиму з сходу, ²і питали: «Де народжений Цар Юдейський? Бо на сході ми бачили зорю Його, і прибули поклонитись Йому... ¹¹І, ввійшовши до дому, знайшли [там] Дитятко з Марією, Його матір'ю. І вони впали ницьма, і вклонились Йому. І, відчинивши скарбниці свої, піднесли Йому свої дари: золото, ладан та мирну».

«Мудреці одними з перших вітали Випителю. Вони першими принесли свої дари і поклали їх до Його ніг. Як же чудово вони використали перевагу служіння! Бог з радістю приймає дари люблячого серця, і вони стають найдієвішим засобом у служінні Йому. Якщо ми віддали наші серця Ісусові, то також принесемо Йому свої дари. Золото, срібло, найцінніші земні скарби – наші розумові та духовні багатства – будуть з доброї волі посвячені Тому, Хто полюбив нас і віддав Себе за нас». – *Бажання віків*. – С.65.

б. Чого ми повинні навчитися з помазання Ісуса Марією? Від Марка 14:3: «Коли ж Ісус був у Віфанії, у домі Симона, на проказу слабого, і сидів при столі, підійшла [одна] жінка, алябастрову пляшечку маючи щирого народного

дуже цінного мира. І розбила вона алябастрову пляшечку, і вилила [миро] на голову Йому!».

«Вирішуючи, яку частку ви хотіли б віддати на Божу справу, краще перестаратися і дати більше того, що вимагає від вас обов'язок, ніж недодати. Подумайте, для кого ви приносите цю жертву, і тоді ви зможете відкинути свою жадібність. Тільки подумайте, якою великою любов'ю Христос полюбив нас, і наші найщедріші пожертвування здадуться нам недостойними, щоб Він їх прийняв. Якщо Христос буде головним предметом нашої любові, тоді всі, хто прийняли Його любов, яка прощає, не будуть рахувати вартість алябастрової пляшечки з дорогоцінним миром. На це був здатний лише жадібний Юда, але той, хто отримує дар спасіння, жалкуватиме лише про те, що не може принести Господу дорожчі пахощі та цінніший дар». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.4. – С.485.

в. Як можуть ті, хто зазвичай залежать від благодійності, стати, подібно до Марії, тими, хто надає благодійність? Дії 20:35: *«Я вам усе показав, що, працюючи так, треба поміч давати слабим, та пам'ятати слова Господа Ісуса, бо Він Сам проказав: «Блаженніше давати, ніж брати!».*

«Якби ті, хто не досяг успіху в житті, побажали отримати повчання, їм варто було б привчити себе до самозречення і суворой економії та отримувати задоволення від того, що вони віддають, а не беруть. На жаль, лінивих рабів багато. Якби вони робили все, що в їхніх силах, то отримали б таке велике благословення, допомагаючи іншим, що дійсно зрозуміли б що: *«Блаженніше давати, ніж брати!» (Дії 20:35)».* – *Там саме*. – Т.3. – С.400, 401.

3. Які приклади щедрості за днів Христа повинні нас надихнути?

Середа

14 грудня

4. ЗА ЧАСІВ АПОСТОЛІВ

а. Проголошуючи Євангелію, який ступінь цілеспрямованості ми маємо розділяти з першими християнами? Дії 4:32-37: *«³²А люди, що ввірували, мали серце [одне] й одну душу, і жоден із них не вважав що з маєтку свого за своє, але в них усе спільним було. ³³І апостоли з великою силою свідчили про воскресення Ісуса Господа, і благодать велика на всіх них була! ³⁴Бо жоден із них не терпів недостачі: бо, хто мав поле чи дім, продавали, і заплату за продаж приносили, ³⁵та й клали в ногах у апостолів, – і роздавалося кожному, хто потребує в чім мав. ³⁶Так, Йосип, що Варнавою – що в перекладі є «син потіхи» – був прозваний від апостолів, Левит, родом кіпрянин, ³⁷мавши поле, продав, а гроші приніс, та й поклав у ногах у апостолів».*

«[Дії 4:34, 35 цитується]. Така щедрість віруючих була наслідком злиття Святого Духа. Навернені в євангельську віру «мали серце одне й одну душу» (вірш 32). Їх об'єднувала одна спільна мета – успішне завершення дорученої їм

місії; сріблолюбству не могло бути місця в їхньому житті. Їхня любов до братів і до справи, якій вони присвятили себе, була сильнішою за любов до грошей та мастків. Їхні вчинки свідчили, що вони цінують людські душі більше, ніж земні багатства.

Так трапляється завжди, коли Божий Дух оволодіває життям. Люди, серця котрих сповнені любов'ю до Христа, будуть наслідувати приклад Того, Хто заради нас збіднів, щоб ми збагатилися Його убожеством. Гроші, час, вплив і всі інші дари, отримані з Божих рук, вони розцінюють лише як засіб для поширення вістки Євангелії. Так було в ранній Церкві; і коли члени сучасної Церкви силою Духа позбудуться любові до світського й охоче жертвуватимуть, щоб їхні ближні могли почути Євангелію, – проголошувані ними істини справлятимуть могутній вплив на слухачів». – *Дії апостолів*. – С.70, 71.

б. Чого ми можемо навчитися з хитрого обману Ананія та Сапфіри і його жахливих наслідків? Дії 5:1-11: *«¹А один чоловік, на ймення Ананій, із своєю дружиною Сапфірою, продав був мастка, ²та й з відома дружини своєї присвоїв [частину] з заплати, а якусь там частину приніс та й поклав у ногах у апостолів. ³І промовив Петро: «Ананію, чого сатана твоє серце наповнив, щоб ти Духу Святому неправду сказав та присвоїв із заплати за землю? ⁴Хіба те, що ти мав, не твоє [все] було, а продане не в твоїй владі було? Чого ж в серце своє ти цю справу поклав? Ти не людям неправду сказав, але Богові!» ⁵Як Ананій зачув ці слова, то впав та й умер... І обгорнув жах великий усіх, що це чули! ⁶Юнаки ж повставали, обгорнули його, і винесли та й поховали. ⁷І сталося, годин через три прийшла й дружина його, про випадок нічого не знавши. ⁸І промовив до неї Петро: «Скажи мені, чи за стільки ви землю [оту] продали?» Вона ж відказала: «Так, за стільки». ⁹До неї ж Петро: «Чому це ви змовилися спокушувати Господнього Духа? Он ті входять у двері, що чоловіка твого поховали, – і тебе вони винесуть»... ¹⁰І вона зараз упала до ніг його, та й умерла. Як ввійшли ж юнаки, то знайшли її мертвою, і, винісши, біля мужа її поховали. ¹¹І обгорнув страх великий всю Церкву та всіх, що чули про це».*

«Бажаючи заслужити репутацію самопожертви, щедрості та посвячення християнській вірі, Ананій та Сапфіра продали своє майно і поклали частину вирученої суми до ніг апостолів, вдавши, що вони віддали все. Їх не змушували віддати все, що вони мали, на діло. Бог прийняв би частину коштів. Але вони хотіли, щоб усі думали, що вони віддали все. Таким чином вони думали отримати репутацію, якої вони жаждали, і в той же час зберегти частину коштів. Ананій і Сапфіра думали, що їхній план був успішним, але вони обманули Господа і Він негайно розібрався з цим першим випадком обману та брехні в нещодавно організованій Церкві. Він убив їх обох, – це як застереження для всіх про небезпеку пожертвувати істиною заради здобуття прихильності». – *Медичне служіння*. – С.126, 127.

4. Чого ми можемо навчитися з духу ранньої християнської Церкви?

5. СИСТЕМАТИЧНА САМОПОЖЕРТВА

а. Що ми повинні усвідомити щодо співпраці та фінансового забезпечення Божої справи на цій землі? 1 до коринтян 14:33: *«Бо Бог не є [Богом] безладу, але миру. Як по всіх Церквах у святих».*

«Господь вимагає, щоб і сьогодні Церква у всіх своїх справах додержувалася порядку і організованості, як і за давніх часів. Він бажає, щоб Його робота виконувалася ретельно і акуратно, аби на неї можна було поставити печатку Його схвалення. Християнин повинен об'єднатися із християнином, церква з церквою». – *Дії апостолів*. – С.96.

б. Чого ми повинні навчитися з того, якими способами вірні Богу люди проявляли самозречення? До євреїв 11:8-10, 24-26, 37-40: *«⁸Вірою Авраам, покликаний на місце, яке мав прийняти в спадщину, послушався та й пішов, не відаючи, куди йде. ⁹Вірою він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітниці, бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець... ²⁴Вірою Мойсей, коли виріс, відрікся зватися сином дочки фараонової. ²⁵Він хотів краще страждати з народом Божим, аніж мати дочасну гріховну потіху. ²⁶Він наругу Христову вважав за більше багатство, ніж скарби єгипетські, бо він озирався на [Божу] нагороду... ³⁷Камінням побиті бували, допитувані, перепилювані, умирали, зарубані мечем, тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, засумовані, витерпілі. ³⁸Ті, що світ не вартий був їх, тинялися по пустинях та горах, і по печерах та проваллях земних. ³⁹І всі вони, одержавши засвідчення вірою, обітниці не прийняли, ⁴⁰бо Бог передбачив щось краще про нас, – щоб вони не без нас досконалість одержали».*

«Був час, коли мало хто слухав і приймав істину, і вони не мали великого майна в цьому світі. Декому довелося продати свої будинки та землі, щоб, скромніше облаштувавшись, добровільно посвятити свої гроші Господу на видавничу справу та інші потреби Божої роботи. Ці самовіддані люди зазнали чималих поневірянь; але якщо вони витерпіли аж до кінця, їхня нагорода була б великою.

Бог впливав на серця багатьох людей. Істина, заради якої деякі люди жертвували всім, триумфально завойовувала серця, багато хто приймав її. За Божим провидінням багато людей, які володіли великим майном, приймали істину і намагалися сприяти просуванню Божої роботи. Сьогодні Бог не вимагає, щоб люди продавали свої будинки; але якщо ті, хто живе у достатку, почувши Його заклик, не захочуть залишити світ і принести Богу свої пожертвування, Він пройде повз них і покличе інших, тих, хто хоче трудитися для Ісуса, хто готовий продати навіть своє житло, щоб допомогти справі. Бог не матиме нестачі в добровільних приношеннях. Нехай кожен, хто жертвує, бачить у цьому величезний привілей». – *Поради щодо управління ресурсами*. – С.215.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як людина, котра отримує благодать, може стати її джерелом?
2. Якою має бути наша благодійність у порівнянні з тією, яку проявляли древні юдеї?
3. Які приклади щедрості за днів Христа повинні нас надихнути?
4. Чого ми можемо навчитися з духу ранньої християнської Церкви?
5. Як самозречення піонерів справжньої істини може відродитися сьогодні?

Завершуючи роботу

«І казав Він до них: «Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте!» (Від Марка 16:15).

«Людина, яка зазнала благодатного впливу істини, горітиме бажанням нести її іншим». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.42.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для Церкви. – Т.9. – С.51-60.

Там саме. – Т.3. – С.382-385.

Неділя

18 грудня

1. ВІДПОВІДАЮЧИ НА МАКЕДОНСЬКИЙ ПОКЛИК

а. Хоча література є потужним місіонерським засобом, які кроки потрібно зробити, щоб виконати євангельське доручення? Від Матвія 28:18-20: «¹⁸А Ісус підійшов і промовив до них та й сказав: «Дана Мені всяка влада на небі й на землі. ¹⁹Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, ²⁰навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я [перебуватиму] з вами повсякденно аж до кінця віку!» Амінь».

Як можна задовольнити цю потребу за допомогою старанних працівників Євангелії? Ісаї 52:7, 8: «⁷Які гарні на горах ноги благовісника, що звіщає про мир, що добро провіщає, що спасіння звіщає, що говорить Сіонові: «Царює твій Бог!» ⁸Слухай, – твої сторожі зняли голос, укупи співають, бо бачать вони око-в-око, коли до Сіону Господь повертається».

«Ця зацікавленість проявляється у правильному принесенні десятини, щоб у Божому домі завжди була їжа й була можливість підтримати працівників як місцевих, так і зарубіжних місіонерських полів. Незважаючи на те, що книги та періодичні видання, котрі містять істину для теперішнього часу, проливають світло пізнання у всі куточки земної кулі, все таки у різних місцях мають бути створені місіонерські пункти. Проповідники повинні проголошувати слово життя та спасіння. Багато полів відкриті для проповіді і чекають працівників. Жнива дозріли, і з усіх кінців світу лунає гучний «македонський поклик». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.39.

б. Яку невідкладну роботу потрібно виконати? Від Марка 16:15: «І казав Він до них: «Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте!».

«Масштаб нашої роботи закликає до добровільної щедрості з боку Божого народу. В Африці, Китаї, Індії живуть тисячі, навіть мільйони людей, котрі не чули звістку істини для теперішнього часу. Вони мають бути застережені. Жителі морських островів з нетерпінням чекають того часу, коли зможуть дізнатися про Бога». – *Свідectва для Церкви*. – Т.9. – С.51.

1. У якому сенсі література обмежена у своїй здатності спасати душі?

Понеділок

19 грудня

2. ВАЖЛИВІСТЬ БОЖОЇ ДЕСЯТИНИ

а. Як Натхнення підкреслює особистий людський елемент у спасінні душ?
До римлян 10:13-15: «¹³Бо «кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений». ¹⁴Але як покличуть [Того], в Кого не ввірували? А як увірують у [Того], що про Нього не чули? А як почують без проповідника? ¹⁵І як будуть проповідувати, коли не будуть послані? Як написано: «Які гарні ноги благовісників миру, благовісників добра».

Як ми всі можемо бути залучені до цього? Об'явлення 22:17: «*А Дух і невіста говорять: «Прийди!» А хто чує, хай каже: «Прийди!» І хто прагне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо!».*

«Проповідь Євангелії – це Богом передбачений засіб навернення людських душ. Люди повинні почути, щоби бути спасеними. Вони не можуть почути без проповідника, а проповідники мають бути направлені в ті місця. Тому необхідно мати кошти в скарбниці для того, щоб забезпечити місіонера, котрий буде поширювати істину у віддалених полях. Знаючи це, як можуть ті, хто стверджує, що слідує за Христом, обкрадати Бога довіреними Ним талантами у десятинах та приношеннях? Чи не відмовляємо ми таким чином душам, котрі голодують, у хлібові? Утримування коштів, які Бог вважає Своїми, за допомогою яких Він бажає забезпечити спасіння душ, неодмінно принесе прокляття тим, хто таким чином обкрадає Бога». // *Домашній місіонер, 1 квітня 1895 року.*

б. Чого вимагає Бог, якщо ми нехтуємо поверненням Його десятини вчасно?
Левит 27:31: «А якщо дійсно викупить хтось свою десятину, – той додасть п'яту частину її над неї».

Який досвід однієї громади, що стався у 1889 році, може надихнути всіх сьогодні?

«В останню суботу року ми запросили всіх бажаючих вийти вперед для молитов, а після цього запросили тих, хто хотів сповідатися, пройти в одне з приміщень для молитовних зібрань, де їм надавались для цього всі можливості. Я представила їм звістку на підставі останнього розділу з *книги пророка Малахії: «Чи Бога людина обманить?.. Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, – промовляє Господь*

Саваот: чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір?» (Малахії 3:8, 10). Багато хто сповідалися саме з цього приводу.

Деякі брати чинили нечесно з ближніми, але сповідали свої гріхи і відтоді вже відшкодували їм збитки. Протягом наступного тижня частина братів, які чинили нечесно стосовно Бога і, отже, відокремлювали себе від Нього, почали повертати Йому те, що свого часу приховали. Один брат не повертав десятину впродовж двох років. Він відправив записку секретареві конференції та вклав чек на 571 долар і 50 центів. Це його десятина за два роки разом із банківськими відсотками. Я вдячна Господу за те, що в нього вистачило мужності зробити це. Інший брат надіслав чек на 300 доларів. Ще один брат відійшов від Бога так далеко, що мало хто сподівався на його повернення на шлях праведності; однак він раптом повернувся до Бога і вніс 1000 доларів десятини. Було запропоновано, щоб ці десятини, котрі довго утримувалися, і приношення були присвячені для місії в Центральній Європі. Усього, включаючи ці та різдвяні пожертвування, церква в N. передала до Божої скарбниці майже 6000 доларів на розвиток нашої місіонерської справи». – *Свідощтва для Церкви.* – Т.5. – С.643, 644.

2. Що показує нам, як важливо дотримуватися точності в десятині?

Вівторок

20 грудня

3. НАВЧАЮЧИСЬ ВІРНОЇ ПЕРЕДБАЧЛИВОСТІ

а. Яке заперечення було зроблене проти щедрості Марії стосовно Ісуса?

Від Івана 12:3-6: «³А Марія взяла літру мира, – з найдорожчого народу пахучого, і намастила Ісусові ноги, і волоссям своїм Йому ноги обтерла... І пахощі мира наповнили дім! ⁴І говорить один з Його учнів, Юда Іскаріотський, що мав Його видати: ⁵«Чому мира оцього за триста динарів не продано, та й не роздано вбогим?» ⁶А це він сказав не тому, що про вбогих журився, а тому, що був злодій: він мав скриньку на гроші, – і крав те, що вкидали».

Як Христос схвалив вчинок Марії? Як ми сьогодні застережені проти подібних заперечень? Від Марка 14:7-9: «⁷Бо вбогих ви маєте завжди з собою, і коли схочете, можете їм робити добро, – Мене ж не постійно ви маєте. ⁸Що могла, те зробила вона: задалегідь намастила Моє тіло на похорон... ⁹Поправді кажу вам: де тільки ця Євангелія проповідувана буде в цілому світі, – на пам'ятку їй буде сказане й те, що зробила вона!».

«Ми здійснюємо прогресивні рухи, але на кожному кроці необхідно усувати забобони та оманливі ідеї. Так було з усіма реформаторськими рухами, які коли-небудь бачив світ. Маловірним людям, з егоїстичним, користолобним характером кожен крок уперед віщує загальну катастрофу та неекономне витрачання коштів. Вони відчували себе так, як бідний Юда, коли миро було вилите на голову Ісуса. Навіщо такі великі витрати? – сказав він, – це слід продати і гроші віддати бідним. Знову й знову, коли робився якийсь крок уперед, егоїстичні й обережні люди думали, що все піде крахом, але коли боротьба велася всупереч усьому,

вони проголошували перемогу як знак того, що Бог був у русі. Коли цілковито демонструється, що робота – від Бога, то невір'я мусить поступитися, ті, котрі керують, чия передбачливість була сильнішою, ніж у інших, і які діяли всупереч будь-якій опозиції, приймаються як люди, підняті для певного часу і керовані Божим Духом. Чи усвідомлюють ті люди, котрі перегороджували дорогу, яку роботу вони здійснили? Чи розуміють вони, що якби вони додали свої кошти, свої сили, свою віру і мужність, то тим самим зробили б роботу сильнішою та впливовішою, і що зневага виконанням того, що вони могли б зробити, є гріхом?..

О, якби ми жили так близько до хреста, що могли би бачити так, як бачить Бог, і працювати так, як Він бажав би, щоб ми працювали». // *Рев'ю енд Геральд, 5 лютого 1884 року.*

б. Для якої реальності ми повинні зараз прокинутися?

Від Івана 4:35, 36: «³⁵Чи не кажете ви: «Ще чотири [от] місяці, – і настануть жнива?» А Я вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на ниви, – як для жнив уже поповівли вони! ³⁶А хто жне, той заплату бере, та збирає врожай в життя вічне, щоб хто сіє й хто жне – разом раділи.

«Гроші для проголошення Євангелії не повинні забезпечуватися якимось таємничим чином і через невидимі, таємничі засоби. Бог не кидатиме гроші з небесних вікон для виконання призначеної Ним роботи, аби поширювати істину в нашому світі та спасати душі для вічного життя. Він зробив Свій народ управителями Його засобів, які необхідно використати для Його слави у благословенні людства». // *Домашній місіонер, 1 квітня 1895 року.*

3. Як ми можемо опинитися в небезпеці повторити гріх Юди?

Середа

21 грудня

4. СОЛЕНА СІЛЬ

а. Які умовляння дані всім тим, хто прагне шанувати Христа?

Від Матвія 5:13: «Ви – сіль землі. Коли сіль ізвітріє, то чим насолити її? Не придасться вона вже нінащо, хіба щоб надвір була висипана та потоптана людьми».

«Наскільки ревніше вірний управитель прагнутиме збільшувати пожертвування до скарбниці Божого дому, замість того, щоб зменшувати свої жертвування хоч на йоту. Кому він служить? Для кого він готує дари? – Для Того, від Кого ми отримуємо всі блага, якими ми насолоджуємося. Нехай ніхто з нас, хто прийняв благодать Христа, не допустить, щоб ангелам довелося червоніти за нас, щоб Ісус соромився назвати нас Своїми братами...

Той, хто перебуває під покровом Його благодаті, хто усвідомлює велич Голгофського хреста, не роздумуватиме над тим, скільки йому жертвувати, розуміючи, що будь-яка жертва не може порівнятися з великим даром Однородженого Божого Сина. Найбідніший через самозречення знайде можливість зробити свій внесок до Божої скарбниці». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.200.*

б. Як необхідно поширювати істину для теперішнього часу по всій землі?

Екклезіаста 11:1, 6: «¹Хліб свій пускай по воді, бо по багатьох днях знов знайдеш його... ⁶Сій ранком насіння своє, та й під вечір хай не спочиває рука твоя, не знаєш бо ти, котре вийде на краще тобі, – оце чи оте, чи обоє однаково добрі».

«Необроблені місця землі потрібно обробити. У смиренній залежності від Бога сім'ї повинні переїжджати та поселятися на необроблених місцях Його виноградника. У нагороду за свою самопожертву в сійні насіння істини вони пожнуть багатий врожай». // *Рев'ю енд Геральд, 26 серпня 1902 року.*

в. Який заклик сьогодні є найнаполегливішим і чому?

Від Матвія 9:36-38: «³⁶А як бачив людей, змилосерджувався Він над ними, бо були вони змучені та розпорошені, «як ті вівці, що не мають пастуха». ³⁷Тоді Він казав Своім учням: «Жниво справді велике, та робітників мало; ³⁸тож благодійте Господаря жнива, щоб на жниво Своє Він робітників вислав».

«Кого ж звинувачувати у втраті душ, котрі не знають Бога і не мають змоги почути обґрунтування нашої віри? Який обов'язок лежить на Церкві стосовно світу, котрий гине без Євангелії? Без рішучішого самозречення з боку тих, хто заявляє, що вірить в істину, без рішучішої вірності у принесенні всіх десятих і приношень до будинку сховищ, без створення більш масштабних планів, аніж ті, що вже втілені в життя, ми не зможемо виконати євангельське доручення йти по всьому світові й проповідувати Христа всьому створінню». // *Домашній місіонер, 1 квітня 1895 року.*

4. Що ми повинні врахувати, коли вирішимо, скільки пожертвувати для Христа?

Четвер

22 грудня

5. ПРОСВІТЛЮЮЧИ КОЖНИЙ КУТОК

а. Яким буде славний результат євангельського доручення? Як ми можемо бути благословенні, беручи в ньому участь? Об'явлення 18:1: «Після цього побачив я іншого Ангела, що сходив із неба, і що владу велику він мав. І земля освітілась від слави його».

«Усе Небо з великою цікавістю спостерігає за Церквою, аби побачити, що роблять її окремі члени для просвітлення тих, хто перебуває у темряві. Поле – це світ, і так багато можливостей, робота настільки розширилася, що наявних коштів недостатньо для поповнення необхідних потреб. Протягом багатьох років Господь застерігав Свій народ, щоб він обмежив свої потреби і не спричиняв зайві витрати коштів. Однак як витрачалися гроші без потреби, незважаючи на пораду Того, Хто знає кінець від початку! Як неважливо вони ставилися до цих застережень, і

уми людей неправильно витлумачили, спотворили або перекрутили Божу пораду для того, щоб вони могли дотримуватися своїх амбітних проєктів, хоча за такої поведінки ті засоби, за допомогою яких Бог міг би бути прославлений і шанований при поширенні Його істини, втрачаються для справи. Господь милостиво вшанував людину, використовуючи її як людину, яка співпрацює з Небесними силами, щоб світло істини могло сяяти у всіх частинах землі. Господь має Свої знаряддя, які візьмуть участь у найбільшому конфлікті, який коли-небудь бачив цей світ. Якщо працівники залишаться смиренними, щодня навчатимуться в школі Христа лагідності та смиренності серця, Господь Ісус буде працювати з ними. Той, хто є співробітником Христа, усвідомить, що даруючи Небесні переваги іншим, матиме користь для себе. Він буде знати, що *«хто поїть [інших], – напоєний буде і він»* (Приповісті 11:25). // Рев'ю енд Геральд, 27 лютого 1894 року.

П'ятниця

23 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. У якому сенсі література обмежена у своїй здатності спасати душі?
2. Що показує нам, як важливо дотримуватися точності в десятині?
3. Як ми можемо опинитися в небезпеці повторити гріх Юди?
4. Що ми повинні врахувати, коли вирішуємо, скільки пожертвувати для Христа?
5. Як буде осяяний істиною світ – з нами чи без нас?

Наша остання можливість

«Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жоден [нічого] не зможе виконувати» (Від Івана 9:4).

«Ми наближаємося до кінця історії Землі, і тому у всіх напрямках Божої роботи необхідно проявляти значно більше самопожертви, ніж раніше». – *Євангелізм*. – С. 631.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для Церкви. – Т.4. – С.476-485.

Там саме. – Т.6. – С.445-453.

Неділя

25 грудня

1. ПЕРШ НІЖ ЗАКІНЧИТЬСЯ ЖИТТЯ

а. Якій реальності ми всі підвладні? До євреїв 9:27: «І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд».

Про що це має змусити всіх нас замислитися, незалежно від того в похилому віці ми, молоді, хворі чи здорові? До римлян 12:11: «У ревності не лінуйтеся, духом палайте, служіть Господеві».

«Часто смерть забирає діяльного бізнесмена абсолютно несподівано, і під час перевірки виявляється, що його справи знаходяться в найгіршому стані і він не зробив ніякого попереднього заповіту. У результаті більша частина майна, а то й усе цілком йде на оплату послуг адвокатів, які намагаються упорядкувати справи, тоді як дружина, діти і Божя справа обкрадаються. Вірні управителі Божих коштів добре знають, в якому стані знаходиться їхній бізнес і, як мудрі люди діятимуть у всьому передбачливо та розумно. Якщо час їхнього випробування раптово обірветься, вони не поставлять у скрутне становище тих, кому доведеться упорядковувати всі їхні справи.

Багато хто навіть не замислюється про те, що добре було б скласти заповіт, поки вони ще здорові та при розумі. Однак нашим братам та сестрам слід вживати таких запобіжних заходів. Їм необхідно знати стан своїх фінансів і не допускати, щоб їхнє підприємство потрапило у скрутне становище. Їм слід так упорядкувати свою власність, щоб вони могли у будь-яку мить залишити його в досконалому порядку». – *Свідчення для Церкви*. – Т.4. – С.482.

б. Що ми повинні враховувати, плануючи складання своїх заповітів?

Ісаї 38:1: «Тими днями смертельно захворів був Єзекія. І прийшов до нього Ісаї, Амосів син, пророк, і сказав до нього: «Так сказав Господь: Заряди своєму домові, бо ти вмираєш і не будеш жити».

1. Які забобони щодо складання заповітів завдають шкоди Божій справі?

Понеділок

26 грудня

2. ГОТУЮЧИСЬ ДО КІНЦЯ

- a. Оскільки тисячі доларів втрачаються через те, що люди вмирають, не зробивши законного заповіту, на що слід звернути увагу віруючих людей?
І до коринтян 4:2: «А що ще шукається в доморядниках, – щоб кожен був знайдений вірним».
-

«Деякі заповіти складені настільки розпливчасто, що за законом їх можна трактувати як завгодно, і таким чином тисячі доларів, які призначені для Божої справи, втрачаються. Нашим братам слід зрозуміти, що на них як на вірних рабах у Божій справі лежить відповідальність – прикласти свій розум до справи про усадкування й повернути Господу Його гроші.

Багато наших братів та сестер проявляють зайву делікатність у цьому питанні. Їм здається, що вони йдуть на заборонену територію, коли у розмові з літніми чи хворими людьми порушують питання про передачу власності, щоб дізнатися, яким чином вони мають намір розпорядитися нею. Але цей обов'язок є таким же священним, як і обов'язок проповідувати світові Євангелію заради спасіння душ. Припустимо, ми маємо справу з людиною, в руках якої накопичились Божі кошти чи майно. З віком ця людина розуміє, що має розпорядитися своїм майном. Чи віддасть вона свої кошти, свого часу позичені їй Богом для просування Його справи, чи вони потраплять до рук безбожних людей лише тому, що вони – її родичі? Хіба християни не повинні проявити зацікавленість і занепокоєння про майбутнє благо цієї людини та про інтереси Божої справи і постаратися переконати її правильно розпорядитися Божими коштами, які довірені їй для мудрого використання? Чи стоятимуть брати осторонь і спокійно спостерігатимуть за тим, як життєві сили цього брата тануть і як він, незважаючи на близький кінець, обкрадає Божу скарбницю? Це буде жахливою втратою не тільки для Божої справи, а й для нього самого, бо, передаючи свій талант коштів у руки людей, не зацікавлених в Божій істині, цей брат, не дивлячись на всі свої наміри та цілі, потрапляє у пастку і все, чим він володів, буде закопане в землю». – *Свідectва для Церкви. – Т.4. – С.479.*

«Дорогі брати! Навіть якщо ви складете заповіт, то смерть навіть на один день раніше не спіткає вас, але у свій призначений час. У розподілі свого майна між родичами, ви повинні бути впевненими та спокійними, що Божа справа не забута вами. Ви – Божі управителі, які володіють Його майном, і Його вимоги повинні бути у вас на першому місці. Ваша дружина й діти в жодному разі не повинні бути залишені без коштів; для їхнього блага повинно бути зроблене все можливе, якщо вони потребують цього. Але не додавайте, дотримуючись традицій, до свого заповіту довгий список родичів, котрі нічого не потребують». – *Там саме. – С.482.*

- б. Чи живемо ми чи вмираємо, про що Бог бажає, щоб кожен з нас пам'ятав? *До римлян 14:8, 12: «⁸Бо коли живемо – для Господа живемо, і коли вмираємо – для Господа вмираємо. І чи живемо, чи вмираємо – ми Господні!..¹²Тому кожен із нас сам за себе дасть відповідь Богові».*
-

2. Чому ми не повинні нехтувати можливістю поговорити про складання заповітів?

Вікторок

27 грудня

3. ЗАКЛЮЧНА РОБОТА

- а. Який наш обов'язок у ці останні дні? *1 до солунян 5:1-6: «¹А про часи та про пори, брати, не потрібно писати до вас, ²бо самі ви докладно те знаєте, що прийде день Господній так, як злодій вночі. ³Бо коли говоритимуть: «Мир і безпечність», тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, – і вони не втечуть! ⁴А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. ⁵Бо ви всі сини світла й сини дня. Не належимо ми ночі, ні темряві. ⁶Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!»; Захарії 10:1: «Просіть від Господа дощу часу весняного пізнього дощу, – Господь чинить блискавки, і зливний дощ посилає їм, кожному траву на полі».*

Як ми можемо отримати Пізній дощ чи «відпочинок»? Дії 3:19-21: «¹⁹Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змилювався над вашими гріхами, ²⁰щоб часи відпочинку прийшли від обличчя Господнього, і щоб послав заповідженого вам Ісуса Христа, ²¹що Його небо мусить прийняти аж до часу відновлення всього, про що провіщав Бог відвіку устами всіх святих пророків Своїх!».

«Велике злиття Божого Духа, котре наповнить світ Його славою, не звершиться доти, доки наші брати й сестри на досвіді не пізнають, що означає бути співробітниками у Бога. Коли ми проявимо повне, щире посвячення служінню Христу, Бог підтвердить це необмеженим злиттям Святого Духа; але цього не станеться доти, доки більшість членів Церкви не почне співпрацювати з Богом. Бог не може злити Святий Дух, коли всюди панує егоїзм і потурання самим собі, коли панує дух, виражений у словах Каїна: «Чи я сторож брата свого?» (Буття 4:9)». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С. 52.

«Бог закликає людей сповістити застереження світові, зануреному в сон і який став мертвим через злочини та гріхи. Він вимагає добровільних жертв від тих, хто широко бажає працювати, хто обтяжений турботою про душі, щоб вони не загинули, але мали вічне життя». – *Свідectва для Церкви.* – Т. 6. – С. 446.

- б. Що сьогодні має бути головним у нашому розумі (як окремих особистостей, так і церковної організації)? *Екклезіяста 8:5: «Хто виконує заповідь, той не пізнає нічого лихого, серце ж мудрого знає час і право»;*

Від Івана 9:4: «Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надходить он ніч, коли жоден [нічого] не зможе виконувати».

«Сьогодні ми повинні звернути найсерйознішу увагу на застереження нашого Спасителя: *«Продавайте достатки свої та милостиню подавайте. Робіть калитки собі не старіючі, – невичерпний скарб той у небі, куди не закрадається злодій, і міль де не точить»* (Від Луки 12:33). Саме сьогодні нашим братам слід не збільшувати, а зменшувати свої маєтки. Ми вже ось-ось переселимося до кращої, тобто до Небесної країни. Тому не будемо прив'язуватись ні до чого земного, але навпаки, у своєму житті користуймося лише необхідним і нехай усі наші інтереси і прагнення будуть подібні до компасу, який приведе нас до Небес». – Там саме. – Т.5. – С.152.

«Для чого нам накопичувати скарби? Щоб їх поглинув вогонь останнього дня? Невже ми відкладатимемо золото і срібло, щоб воно свідчило проти нас на суді і поїдало наше тіло, як вогонь? Невже ми міцно триматимемося наших володінь, поки вони не потраплять до рук наших ворогів? Настає час, коли ті, хто дотримуються заповідей, не зможуть ані купити, ані продати. Навіщо нам тоді потрібні будуть будинки та землі, банківські рахунки та товари? Зараз час помістити свої скарби туди, де вони вічно можуть бути у безпеці». // Рев'ю енд Геральд, 6 грудня 1887 року.

3. Що є однією з причин, чому багато хто не отримують Пізнього дощу?

Середа

28 грудня

4. ПРАКТИЧНЕ ПРИГОТУВАННЯ

а. Чому Христос ще не повернувся? 2 Петра 3:9: *«Не бариться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпить, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття».*

Як ми можемо уникнути втрати всіх наших коштів згідно з пророцтвом, яке незабаром здійсниться? Ісаї 2:20: *«Покине людина того дня божків своїх срібних і божків своїх золотих, що собі наробила була, щоб вклонятись кротам і кажанам»;* **Єзекіїля 7:19:** *«Вони повикидають на вулицю срібло своє, за ніщо їхнє золото стане, – їхнє срібло та золото їхнє не буде могли врятувати їх у день гніву Господнього, [ним] не наситять своєї душі й свого нутра вони не наповнять, бо їхня провина була перешкодою!»;* **Псалом 96:4-8:** *«⁴Бо великий Господь і прославлений вельми, Він грізний понад богів усіх! ⁵Бо всі боги народів – божки, а Господь створив небеса, – ⁶перед лицем Його слава та велич, сила й краса – у святині Його! ⁷Дайте Господу, роди народів, дайте Господу славу та силу, ⁸дайте Господу славу ймення Його, жертви принесьте і входьте в подвір'я Його!».*

«Якби наші брати та сестри дізналися про цінність душ у світлі того, чого

коштувало їхнє спасіння Ісусу, вони б знали, що душі цінніші, ніж будинки і землі, золото і дорогоцінне каміння або високі почесні посади». // *Рев'ю енд Геральд, 5 лютого 1884 року.*

«Божа робота буде успішно просуватися, якщо Його народ дослухатиметься до Його порад; у нього не залишиться багато багатства, якому судилося згоріти у вогні. Усі віддадуть свій скарб туди, де міль не поїдає та іржа не винищує; і серця не обтяжуватиме ніщо, що пов'язує їх зі світом». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.60.

б. Що Христос обіцяє всім тим, хто через справжню жертву серйозно готується до Його повернення? Ісаї 33:14-17: «¹⁴*Затривожились грішні в Сіоні, і трепет безбожних обняв... «Хто з нас мешкатиме при жерущім огні? Хто з нас мешкати буде при вічному огнищу?»* ¹⁵*Хто ходить у правді й говорить правдиве, хто бридиться зиском насилля, хто долоні свої випорожнює, щоб хабара не тримати, хто ухо своє затикає, щоб не чути про кровопролиття, і зажмурює очі свої, щоб не бачити зла, –* ¹⁶*той перебуватиме на високостях, скельні твердині – його недоступна оселя, його хліб буде даний [йому], вода йому [завжди] запевнена!* ¹⁷*Твої очі побачать Царя в Його пишній красі, будуть бачити землю далеку».*

«Робити запаси для забезпечення нагальних потреб на час скорботи – означає суперечити Біблії. Я бачила, що якщо святі будуть робити запаси їжі або засівати поля під час скорботи, коли землю вразять війни, голод та мор, – усе їхнє добро буде насильно відібрано у них і їхні поля пожнуть чужі. То буде час, коли ми цілком довіримося Богові, і Він підтримає нас. Я бачила, що в цей час хліб і вода у нас не вичерпаються і ми ні в чому не матимемо потреби, бо Бог має силу приготувати для нас стіл навіть у пустелі. Якщо буде потрібно, Він пошле воронів, щоб нагодувати нас, як Він зробив це для Іллі, або наситить нас Небесною манною, як Він робив для ізраїльтян.

Будинки і землі не стануть у пригоді святим під час скорботи, бо вони змушені будуть тікати від розлюченого натовпу, і їхні маєтки не зможуть послужити справі проповіді істини для теперішнього часу. Мені було показано, що Божа воля полягає в тому, щоб святі позбулися усякого тягара, перш ніж настане час скорботи, і через жертву уклали заповіт з Богом. Якщо вони покладуть свій маєток на вівтар і щиро запитуватимуть Господа про свій обов'язок, Він навчить їх, коли треба буде з усім цим розлучитися. Тоді вони будуть вільні під час скорботи і не будуть обтяжені зайвим майном». – *Ранні твори.* – С.56, 57.

4. Що ми повинні усвідомити перед наближенням часу скорботи?

Четвер

29 грудня

5. ВИСОКОДОХІДНА ІНВЕСТИЦІЯ

а. Куди сьогодні можна зробити найкращі інвестиції та чому?

Від Луки 12:32-34: «³²*Не лякайся, черідко мала, бо сподобалося Отцю вашому дати вам Царство.* ³³*Продавайте достатки свої та милостиню подавайте.*

Робіть калитки собі не старіючі, – невичерпний скарб той у небі, куди не закрадається злодій, і міль де не точить. ³⁴Бо де скарб ваш, там буде й серце ваше!».

«Будьмо чесними перед Богом. Він посилає усім нам благословення, якими ми насолоджуємось; і якщо Він наділив нас талантами і коштами, для того щоб ми сприяли Його роботі, чи маємо ми право залишатися осторонь? Невже ми скажемо: «Ні, Господи, моїм близьким це може не сподобатися, тому я дозволю собі не послухатись Тебе і закопаю свій талант у землю?»

Тут не повинно бути жодного зволікання. Божя справа вимагає нашої участі. Ми просимо вас як Божих управителів розумно використовувати свої кошти, щоб тим самим створити для багатьох людей сприятливі умови, за допомогою яких багато хто матиме можливість пізнати істину». – *Поради щодо управління ресурсами. – С.44, 45.*

б. Що Господь проголосить наприкінці часу? Псалом 50:3-5: *«³Приходить наш Бог, – і не буде мовчати: палючий огонь перед Ним, а круг Нього все буриться сильно! ⁴Він покличе згори небеса, і землю – народ Свій судити: ⁵«Позбирайте для Мене побожних Моїх, що над жертвою склали заповіта зо Мною».*

Як будуть щедро винагороджені всі ті, хто уклав заповіт через жертву?

1 до коринтян 15:51-58: *«⁵¹Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі перемінимось, – ⁵²раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона – і мертві воскреснуть, а ми перемінимось!.. ⁵³Мусить бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягнеться в безсмертя. ⁵⁴А коли оце тлінне в нетління зодягнеться, і оце смертне в безсмертя зодягнеться, тоді збудеться слово написане: «Поглинута смерть перемогою!» ⁵⁵Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало? ⁵⁶Жало ж смерти – то гріх, а сила гріха – то Закон. ⁵⁷А Богові дяка, що Він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав. ⁵⁸Отож, брати любі мої, будьте міцні, непохитні, збагачуйтесь завжди в Господньому ділі, знаючи, що ваша праця не марнотна у Господі!».*

«Є Божя нагорода для посвячених самовідданих працівників, які працювали на цих полях, а також для тих, хто надавав їм добровільну підтримку. Як ті, хто приймали активну участь у роботі на полях, так і ті, хто своїми коштами підтримували цих працівників, розділять нагороду вірних...

Самозречення, яке вони практикували у прагненні підтримати Божу роботу, вже не згадується. І коли вони дивляться на людей, яких вони шукали, щоб спасти для Христа, і бачать їх навкі спасеними – як пам'ятники Божественної милості та любові Спасителя, – тоді в Небесних оселях лунатимуть вигуки радості та подяки». – *Там саме. – С.348, 349.*

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Які забобони щодо складання заповітів завдають шкоди Божій справі?
2. Чому ми не повинні нехтувати можливістю поговорити про складання заповітів?
3. Що є однією з причин, чому багато хто не отримають Пізнього дощу?
4. Що ми повинні усвідомити перед наближенням часу скорботи?
5. Як і коли сплачуються відсотки за скарб, який збирається на Небі?

Прокидаючись для практичного управління

«Ми стоїмо на порозі вічного світу. Через помноження беззаконня, любов багатьох охолола. Натомість у наших серцях має зростати любов до Бога, любов до чистоти, істини та святості. Збільшення безбожності навколо має пробудити в нас палкішу запопадливість і сильнішу рішучість...

Наш Господь застерігав Свій народ про те, що в останні дні беззаконня множитиметься і справлятиме паралізуючий вплив на справжнє благочестя. Безбожність бачимо, чуємо і відчуваємо усюди навколо нас. Здається, що нею проникла уся атмосфера і вона впливає на віру і любов народу, який називає себе Божим. Важко зберігати християнську чесність». // *Рев'ю енд Геральд, 29 листопада 1881 року.*

СКРИНЬКА В КОЖНОМУ ДОМІ

«Дітей треба навчити самозреченню. Одного разу, коли я говорила в Нашвіллі, Господь дав мені світло з цього питання. Мені було чітко показано, що в кожному домі має бути скринька самозречення, і дітей потрібно навчити класти в цю скриньку гроші, які б в іншому випадку вони витратили на цукерки чи інші непотрібні речі...

Ви побачите, що коли діти кластимуть свої гроші в ці скриньки, вони отримають велике благословення. Вони розкажуть дітям сусідніх сімей про це, і так відкриється шлях до того, щоб такі скриньки були і в інших домівках. Ми не повинні нічого робити, щоб перешкодити цій роботі. Кожен член сім'ї, від найстаршого до молодшого, повинен практикувати самозречення. Коли діти таких сімей виростуть, вони багато що знатимуть про місіонерську роботу, тому що їх навчили, що означає зректись себе, аби душі були приведені до істини». // *Рев'ю енд Геральд, 22 червня 1905 року.*

ПЛАН У КОЖНОМУ СЕРЦІ

«Мої дорогі брати та сестри! Досліджуйте, вивчайте ваші плани; не упускайте жодної можливості, щоб сказати своїм ближнім про істину для теперішнього часу. Покажіть насправді, що питання спасіння душ, за які Христос приніс таку велику жертву, – це питання першорядного значення для вас.

У роботі спасіння душ, котрі гинуть, ви маєте поруч із собою друзів – Небесних ангелів. Безліч ангелів готові прийти на допомогу членам Церкви у справі розповсюдженні світла, яке з такою щедрістю дав нам Бог, щоб народ міг приготуватися до зустрічі свого Господа. *«Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!» (2 до коринтян 6:2).* Нехай кожна сім'я шукає Господа і в щирій молитві просить допомоги для того, щоб працювати для Бога.

У пошуку великої роботи не проходьте повз маленькі справи. Ви можете успішно виконувати невелику роботу, але не зможете виконати велику роботу, і це вас розчарує. Робіть те, що може зробити рука ваша і що знаходиться поруч з вами. Незалежно від того, багаті ви чи бідні, знатні чи прості, – Бог закликає вас до активного служіння Йому. Роблячи все, що вам під силу, ви розвинете даровані вам таланти і станете придатнішими для роботи. А нехтуючи можливостями, які даються вам щодня, ви залишитеся безплідними і неживими. Ось чому в Божому саду стільки безплідних дерев.

У родинному колі, у домівках своїх сусідів, біля ліжка хворого ви можете читати Святе Письмо і свідчити про Ісуса та істину. Посіяне таким чином дорожчине насіння проросте і через багато днів принесе плід.

Місіонерську роботу необхідно звершити у багатьох неперспективних місцях. Місіонерський дух повинен оволодіти нашими душами, спонукаючи нас іти туди, куди ми навіть не планували, працювати у тих місцях в яких ми не думали, і донести євангельську звістку до тих людей, проповідувати яким не входило в наші плани. У Господа є Свій план, де має бути посіяне євангельське насіння. І сіючи згідно з Його волею, ми настільки примножимо насіння, що Його Слово досягне багатьох тисяч душ, які ніколи не чули про істину.

Всюди відкриваються нові можливості. Постарайтеся увійти в кожні відчинені двері можливостей, які вам представляє Божественне Провидіння. Наші очі потрібно помастити Небесною очною маззю, щоб бачити і розуміти ці переваги. Бог закликає до Свого служіння благовісників, які пильнують. Перед нами відкриватимуться нові шляхи. І ми повинні розуміти і бачити ці можливості, які надає Небо.

Божі вісники покликані виконувати ту саму роботу і повинні присвятити себе для усякого служіння, яке звершував Христос під час Свого земного життя. Вони повинні віддатись кожній галузі служіння, які і Він звершував. Такі люди повинні бути сповнені Святим Духом і постійно повторювати Небесне запрошення миру і прощення. Вони повинні спрямовувати погляди людей до воріт Божого міста, кажучи: *«Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і увійти брамами в місто!» (Об'явлення 22:14).*

ВИХОВУЙТЕ В СОБІ ДУХ САМОЗРЕЧЕННЯ

Кожному члену Церкви треба дбайливо зрощувати в собі дух жертвовності. У кожній сім'ї необхідно викладати уроки самозречення. Батьки й матері! Вчіть своїх дітей ошадливості. Вчіть їх відкладати невеликі суми чи заощадження для місіонерської роботи. Христос – наш Приклад. Заради нас Він збіднів, щоб ми

могли збагатитися Його убозтвом. Він навчав, що всіх має об'єднувати почуття любові та єдності; що всі повинні працювати так, як Він працював, і жертвувати так, як Він жертвував, і любити один одного так, як люблять Божі діти.

Мої дорогі брати та сестри! Ви повинні навернутися, щоб у своєму житті проявити самозречення Христа. Одягайтеся просто, але чисто та акуратно. І якнайменше грошей витрачайте на себе. Поставте у себе вдома «скриньку самозречення», в яку ви могли б відкладати гроші, збережені ціною невеликих справ самозречення. З кожним днем набувайте чіткого і певного розуміння Божого Слова та використовуйте кожну можливість поділитися зі своїми ближніми набутими вами знаннями. Роблячи добро, не втомлюйтеся, бо Бог завжди готовий дати вам рясні благословення Свого Духа. Співпрацюйте з Ісусом Христом і Він навчить вас дорогоцінних уроків Своєї любові. Часу залишилося обмаль; і у свій час, коли вже часу зовсім не буде, ви отримаєте нагороду.

Тим, хто любить Бога і має кошти, мені доручено сказати: тепер настав час вкласти ваші кошти для Божої справи. Тепер настав час, щоб підтримувати руки служителів у їхній самовідданій праці спасіння душ, які гинуть. І коли в Небесних дворах ви зустрінете душі, котрим допомогли спастися, хіба це не буде для вас найбільшою і славною нагородою?

Нехай ніхто не утримує свої кошти. А ті, що володіють великими багатствами, нехай радіють тому, що вони можуть покласти кошти у Небесну вічну скарбницю. Гроші, які ми відмовимося вкласти в Божу справу, пропадуть. На такі гроші Небесний банк рахунок не відкриває.

Апостол Павло наступними словами представляє тих, хто не віддав Богові належне Йому: *«А ті, хто хоче багатіти, упадають у спокуси та в сітку, та в численні нерозумні й шкідливі пожадливості, що втручають людей на загибяду й загибель. Бо корень усього лихого – то грошоловство, якому віддавшись, дехто відбилися від віри й поклали на себе великі страждання»* (1 до Тимофія 6:9, 10).

Сіяння при багатьох водах означає, зокрема, що необхідно постійно давати дари і жертвувати на Божу справу. Бог підтримає наявні можливості, щоб вірні управителі Його коштів могли мати все необхідне для здійснення будь-якої доброї справи. *«Як написано: «Розсіпав [та] вбогим роздав, – Його справедливість триває навіки!» А Той, Хто насіння дає сіячеві та хліб на поживу, – нехай дасть і примножить ваше насіння, і нехай Він зростить плоди праведности вашої»* (2 до коринтян 9:9, 10). Насіння, посіяне щедрую, доброзичливою рукою, вирощується Господом. Той, Хто дає насіння сівачу, наділяє Свого працівника всім необхідним для того, щоб він міг співпрацювати з Подателем цього насіння». – *Свідоцтва для Церкви. – Т.9. – С.129-132.*

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.asdrd.org

[sdarm ua](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmuamusic)

[Рух Реформації](https://www.youtube.com/channel/UCsdarmuareform)

[sdarm_ua](https://www.instagram.com/sdarm_ua)

[sdarm_vegfood](https://www.instagram.com/sdarm_vegfood)

+38(096)411 33 64

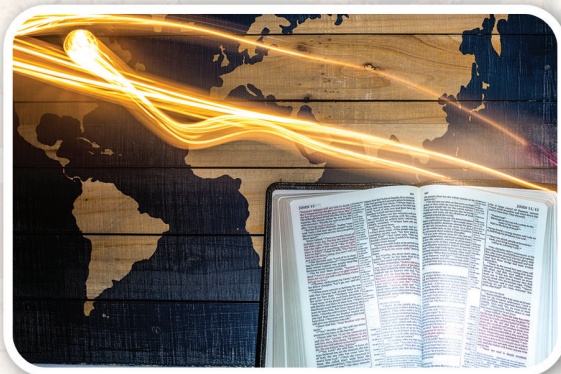
+38(066)811 44 64

По жертвування першої суботи

1 жовтня
для Духовного Центру
Болівійської Унії

5 листопада
на літературу
для нужденних полів

3 грудня
для Дому молитви
в місті Кастильоні,
Іспанія